THE BOOK WAS DRENCHED

*

*

الخصايص

في مناقب علي بن ابي طالب رضي الله عنه

المنسوب الى

الإمام ابي عبد الرحمن احمد بن شعيب النسائي رحمه الله تعالى

المتوفى سنه ٣٠٣

طبع

في كلكته بالات مطبع مظهر العجايب المعروف بارد و گائيڈ پريس

في

سنة ١٣٠٣ هجرية = سنه ١٨٨٦ عيسوية

كتاب

خصايص در مناقب علي بن ابي طالب رض منسوب بامام ابو عبد الرحمن احمد بن شعيب نسائي رح المتوفى سنه ٣٠٣

در سنه ١٣٠٣ هجري مطابق سنه ١٨٨٦ع

در شهر كلكته

بمطبع مظهر العجايب معروف بارد و گائيڈ پريس چاپ شد

*

*

بسم الله الرحمن الرحيم

و احمده على نعمائه العميم و نصلي على رسوله الكريم - و على الذين معه اشداء على الكفار و رحماء بينهم احسن صلوة واكمل تسليم *

و بعد

يقول احقر عباد الله الصمد - كبيرالدين احمد - انه امر علي من له ولاء في حب آل النبي الاكرم - صلى الله عليه و آله و سلم - و له صدارة و سيادة في احبائه الممجد - الرئيس البوهارى البردواني السيد صدرالدين احمد - بان ابذل جهدي في طبع هذا الكتاب الجالب - الى حب علي بن ابي طالب - المسمى بالخصايص - مزيلا عنه النقايص - فسعيت في تصحيح متنه على قدر الامكان - و تركت ترجمته كما كان - و ارجو ربي العفو و الغفران - بما وقع مني من الزلل و النسيان *

بنام ایزد بخشنده داور • فروز مایهٔ هر گونه گوهر •

درود بی پایان - از پاک یزدان - بر پیشرو وخشوران - جاویدان باد

صد هزاران آفرین بر جانشان • بر روان پاک فرزندان شان

سپس این ناکس کمترین - احمد کبیرالدین - میگوید - که دوستم سید والا نژاد - صدرالدین احمد فرخ نهاد - که همهٔ نیاکانش در مرز بوم بوهار بردوان فرساد راه وبا دانش و داد بودند - بمن بینوای نابکار نمار فرمودند - که خصایص نامهٔ نسائي را که در فروزش اسدالله الغالب - پور ابي طالب - است - چاپ کنم - و در درستی راستي و کاستي آن دست و پائي زنم • هرچند که این کار ارجمند از نیروي این مستمند بس ناکشود بود - ناهم کام وناکام گام درین چام چام نهادم - و در پارسي ورشیم آن ویژه ها را بنشیم ناریژه ها نشاندم - مگر پارسي همسراز آن را بر همان پیشین انداز بگذاشتم • خدایا لغزشهای مرا در گذار - و من اهرمن زده را بر راه راستي و راستبازي نگهدار •

---

*

بسم الله الرحمن الرحيم

احوال النسائی

عن تيسير الوصول

هو ابو عبد الرحمن احمد بن شعيب بن علي بن بحر ولد سنة خمس عشرة و مائتين و مات بمكة سنة ثلاث و ثلثمائة و هو احد ايمة الحفاظ اخذ الحديث عن قتيبة بن سعيد و علي بن حشرم واسحاق بن ابراهيم و محمد بن بشار و ابي داود السجستاني وغيرهم و اخذ عنه خلق كثير وله كتب كثيرة في الحديث و كان شافعي المذهب وله مناسك على مذهب الامام الشافعي و كان ورعا متحريا * قال علي بن عمر - الحافظ ابو عبد الرحمن النسائي مقدم على كل من يذكر في زمانه في هذا العلم اجتمع به جماعة من

الحفاظ و الشيوخ منهم عبد الله بن احمد بن حنبل بطرسوس
وانتخبوا لهم بالانتخابه * و سئله بعض الامراء عن كتابه السنن أ كله
صحيح فقال فيه الصحيح و الحسن و يقاربهما قال فاكتب لنا
الصحيح منه مجردا فصنع المجتبى فهو المجتنى من السنن
ترك كل حديث تكلم في اسناده بالتعليل هذا قليل من كثير *

من وفيات الاعيان لابن خلكان

هو ابو عبد الرحمن احمد بن شعيب بن علي بن سنان
بن بحر النسائي الحافظ كان امام عصره في الحديث و له كتاب
السنن و سكن مصر و انتشرت بها تصانيفه و اخذ عنه الناس قال
محمد بن اسحق الاصبهاني سمعت مشائخنا بمصر يقولون ان ابا
عبد الرحمن فارق مصر في آخر عمرة و خرج الى دمشق فسئل
عن معوية و ما روى من فضائله فقال اما يرضى ان يخرج معوية
راسا براس حتى يفضل و في رواية اخرى ما اعرف له فضيلة الا
لا اشبع الله بطنك و كان يتشيع فما زالوا يدفعون في حضنه حتى
اخرجوه من المسجد و في رواية اخرى يدفعون في خصيتيه وداسوه
ثم حمل الى الرملة و مات بها * و قال الحافظ ابوالحسن الدارقطني
لما امتحن النسائي بدمشق قال احملوني الى مكة فحمل اليها
فتوفى بها وهو مدفون بين الصفا و المروة و كانت وفاته في شعبان
سنة ثلث و ثلثمائة * و قال الحافظ ابو نعيم الاصبهاني لما داسوه

بدمشق مات بسبب ذلك الدوس وهو مقتول قال وكان قد صنف
كتاب الخصائص في فضل علي بن ابي طالب عليه السلام و اهل
البيت عليهم السلام و اكثر رواياته فيه عن احمد بن حنبل فقيل له
الا تصنف كتابا في فضائل الصحابة رضي الله عنهم فقال دخلت
دمشق و المنحرف عن علي عليه السلام كثير فاردت ان يهديهم
الله تعالى بهذا الكتاب * و كان يصوم يوما و يفطر يوما و كان موصوفا
بكثرة الجماع قال الحافظ ابو القاسم المعروف بابن عساكر الدمشقي
كان له اربع زوجات يقسم لهن و سراري * و قال الدارقطني رحمه الله
امتحن بدمشق فادرك الشهادة رح و توفي يوم الاثنين لثلث عشرة
ليلة خلت من صفر سنة ثلث و ثلثماية بمكة حرسها الله تعالى
و قيل بالرملة من ارض فلسطين و قال ابو سعيد عبد الرحمن بن
احمد بن يونس صاحب تاريخ مصر في تاريخه ان ابا عبدالرحمن
النسائي قدم مصر قديما و كان اماما في الحديث ثقة ثبتا
حافظا و كان خروجه من مصر في ذي القعدة سنة اثنين و ثلثماية
و رايت بخطي في مسوداتي ان مولده بنسا في سنة خمس
عشرة و قيل اربع عشرة ومائتين و الله اعلم * و نسبته الى نسا بفتح
النون و فتح السين المهملة و بعدها همزة و هي مدينة بخراسان
خرج منها جماعة من الاعيان *

---

*

در اشعة اللمعات شرح مشكوة نوشته

ابو عبدالرحمن بن احمد بن شعيب بن سنان النسائی يكی
از حفاظ حديث و عالم و مشار اليه و مقدم و عمده و قدوه بود
بين اصحاب الحديث - و جرح و تعديل وی معتبر بين العلماء - در
اول كتابی نوشته كه آنرا سنن كبير نسائي گويند و آن كتابيست
جليل الشان كه مثل آن نوشته نشده در جمع طرق حديث و بيان
مخرج آن و بعد ازان اختصار كرد آنرا و مسمی ساخته بمجتبی بنون
و سبب اختصار ان آن بود كه يكي از امرای زمان ازو پرسيد كه
همه احاديث كتاب تو صحيح است گفت نی پس آن امير امر
كرد اورا بنوشتن صحيح مجرد پس مجتبی را ازان انتخاب نمود
و هر حديث را كه در اسناد ان تكلم كرده و معلل داشته اند ازان
كتاب اسقاط نمود چون محدثان گويند رواه النسائی مراد ايشان
مجتبی باشد اين كتاب مختصر نه آن كتاب كبير و همچنين
گاهی كه گويند كتب خمسه يا اصول خمسه بخاری و مسلم
و سنن ابو داؤد و جامع ترمذي و مجتباي نسائي خوانند -
حاكم ابو عبد الله نيشاپوري گويد شنيدم از ابو علي نيشاپوري
حافظ كه چهار نفر را از حفاظ حديث بين اهل اسلام ياد كرد اول
نام ابو عبد الرحمن نسائی بود و نيز از حاكم منقولست كه شنيدم
از ابی الحسن علی بن عمر دارقطني بيش از يک دو بار كه گفت
ابو عبد الرحمن مقدم است بر هر كسي كه بعلم حديث ذكر كرده

و تعدیل رواة آن مذکور شود در زمان خود و بود در غایت ورع نمی بینی که در سنن خویش روایت از حارث بن مسکین بایں طرق میکند که قرئ علیه و انا اسمع و در روایت از وی نمیگوید حدثنا و اخبرنا چنانکه در روایت دیگری از مشایخ خود میگوید و گفته اند که سبب این طریقهٔ روایت کردن ازو آنست که میان حارث و نسائی خشونتی واقع شد دیگر بعد ازان بمجلس حارث نتوانست ظاهر شد پس در حین تحدیث حارث در گوشهٔ پنهان میشد چنانکه حارث اورا نمی دید لیکن او آواز اورا می شنید و از وی استماع حدیث می نمود و این حارث عالمی صالح و قاضی مصر بود و نسائی روایت حدیث دارد از کبار مشایخ مثل قتیبه بن سعید و اسحاق بن راهویه و علی بن خشرم و محمد بن غیلان و ابو داؤد سجستانی و روایت حدیث دارند از وی جماعتی از کبار مانند ابو جعفر طحاوی و ابو بکر بن السنی و ابو القاسم طبرانی و میر جمال الدین محدث می گوید از شیخ عبد الله یافعی منقول است که در تاریخ خود آورده که ابو عبد الرحمن احمد بن شعیب النسائی صاحب مصنفات و مقتدای زمان خود در مصر مسکن داشت و تصانیف او دران دیار منتشر است و مردم بسیار ازو اخذ و تحمل حدیث کرده اند پس از مصر بدمشق آمد و اهل آن ناحیه نوبتی درمسجد با او گفتند چه می گوئی در حق معاویه و چه چیز در فضل او وارد شده و در جواب مائل گفت اما یرضی معویة ان یخرج راس براس حتی یفضل ؛ روایتی انکه

گفت نمی شناسم اورا هیچ فضیلتی الا لا اشبع الله بطنه پس مردم برخاستند و در وی پیچیدند و بیحرمتیها کردند و چندان زدندش که تا از مسجد بیرون آوردند و اورا برمله بردند و ازان جهت بیمار شد و دران بیماری برفت از دنیا و در روایتی آنکه بمکه بردندش و آنرا جهت بیمار شد و در مکه وفات یافت و میان صفا و مروه مدفون گشت و هم یافعي آورده که کتاب خصائص در فضل امیر المومنین علي و اهل البيت عليهم التحية و السلام تصنيف کرد تا اورا گفتند چرا در فضائل صحابۀ دیگر نمینویسي گفت باعث من برای تصنیف آن بود که چون در دمشق در آمدم مردم ان ناحیه را منحرف یافتم از امیر المومنین علي خواستم که خداوند تعالی ایشان را براه راست آرد بسبب آن کتاب مذکور را تالیف کردم و او یک روز روزه میداشت و یکروز افطار میکرد و موصوف بود بکثرت جماع و چهار زوجه داشت میان ایشان قسم میکرد و ورای ان سرایي نیز میداشت * ولادت نسائي در سال دویست و پانزده از هجرت و وفاتش در سال سه صد و سه *

من خلاصة تذهيب تهذيب الكمال

احمد بن شعيب بن علي بن سنان بن بحر بن دينار النسائي ابو عبدالرحمن القاضي الحافظ صاحب السنن واحد الايمة المبرزين و الحفاظ الاعلام طوف و سمع بخراسان و العراق و

الجبال و الحجاز و مصر و الشام و الجزيرة من خلق مذكورين في تراجمهم من هذا المختصر و غيره و عنه ابن حوضى الحافظ و الطحاوي و قال امام من ايمة المسلمين و العقيلي و ابن يونس و ابن عدي و ابن الهني و خلق و قال ابو علي النيسابوري حدثنا النسائي الامام في الحديث بلا مدافعة توفي بفلسطين(٤) و قيل بالرملة(٥) و دفن ببيت المقدس و قيل بمكة سنة اربع و ثلثماية شهيدا رحمه الله تعالى و رضي عنه عن ثمان و ثمانين سنة *

---

(٤) قاله ابو سعيد بن يونس الا إنه قال سنه ثلاث و ثلاثمائة *

(٥) قال الحاكم ابو عبد الله حدثه مشايخ مصر فخرج الى الرملة فسئل عن فضايل معاوية فامسك عنه فضربوه في الجامع فقال اخرجوني الى مكة فاخرجوه عليلا فمات بها شهيدا و قال الحاكم عن مشايخ مصر انه خرج منها آخر عمرة الى دمشق فسئل بها عن معاوية و فضائله فقال الا يرضى راسا براس حتى يفضل فما زالوا يدفعون في حضنيه حتى اخرج من المسجد ثم حمل الى مكة و دفن بها *

*

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين - و الصلوة و السلام على سيدنا محمد و آله اجمعين * و بعد فهذه خصائص على بن ابيطالب رض * قال الشيخ الامام الحافظ ابوعبدالرحمن احمد بن شعيب النسائي *

ذكر صلوة اميرالمومنين على بن ابيطالب رض

۱ — اخبرنا محمد بن المثنى قال انبانا عبدالرحمن اعني ابن المهدي قال حدثنا شعبة عن سلمة بن كهيل قال سمعت

شروع ميكنم بنام خدا روزى دهنده مومنانرا و كافرانرا. در دنيا و بخشنده مومنان را نه كافران را در آخرت

جميع شكر ثابت است براى خدا پرورش كنندهٔ تمام عالم و درود و سلام بر سردار ما كه نام پاک ايشان محمد است و بر آل محمد تمام * و بعد حمد و صلوة پس اين خاصه هاي علي پسر ابي طالب است خشنود شود خدا برتر ازو * گفت شيخ امام حافظ ابو عبدالرحمن احمد پسر شعيب النسائي *

اين ذكر نماز على * پسر ابيطالب است خشنود شود خدا ازو

۱ — خبر داد مارا محمد پسر مثنى خبر داد مارا عبدالرحمن مراد ميدارم از عبدالرحمن پسر مهدي را گفت عبدالرحمن حديث كرد مارا شعبه از سلمه پسر كهيل گفت سلمه شنيدم حبهٔ عرني را - عرن نام

حبة العرني قال سمعت عليا كرم الله وجهه يقول انا اول من صلى مع رسول الله صلى الله عليه و آله و سلم *

۲ — انبانا محمد بن المثنى قال انبانا عبدالرحمن قال انبانا شعبة عن عمرو بن مرة عن ابي حمزة عن زيد بن ارقم رضى الله عنه قال اول من صلى مع النبي صلعم علي رض *

ذكر اختلاف الفاظ الناقلين

۳ — اخبرنا محمد بن المثنى قال حدثنا محمد بن جعفر بن غندر قال حدثنا شعبة عن عمرو بن مرة عن ابي حمزة عن زيد بن ارقم رض قال اول من اسلم مع رسول الله صلعم على بن ابي طالب رض *

شهریست . گفت حبهٔ عرني شنیدم علي را بزرگ‌کند خدا ذات او را میگفت من اول آن کس ام که نماز خواند همراه پیغمبر خدا درود فریسد خدا براو و بر آل او و سلام فریسد *

۲— خبر داد مارا محمد پسر مثنى گفت محمد خبر داد مارا عبدالرحمن گفت عبدالرحمن خبر داد مارا شعبه از عمرو پسر مرة از ابي حمزة از زيد پسر ارقم خشنود شود خدا از او گفت زيد اول آن کسي که نماز خواند همراه پیغمبر خدا درود فریسد خدا براو و سلام فریسد علي است خشنود شود خدا ازو *

این ذکر مختلف شدن لفظهای نقل کنندگان است

۳ — خبر داد مارا محمد پسر مثنى گفت پسر مثنى حدیث کرد مارا محمد پسر جعفر از غندر گفت غندر حدیث کرد مارا شعبه از عمرو پسر مرة از ابي حمزة از زيد پسر ارقم خشنود شود خدا از او گفت زيد اول آن کسی که اسلام آورد همراه پیغمبر درود فریسد خدا بر او و سلام فریسد علي پسر ابي طالب است خشنود شود خدا از او *

۴ — اخبرنا عبد الله بن سعيد قال حدثنا ابن ادريس قال سمعت ابا حمزة مولى الانصار قال سمعت زيد بن ارقم يقول اول من صلى مع رسول الله صلعم علي رض و قد قال في موضع آخر اسلم علي رض *

۵ — اخبرنا محمد بن عبيد بن محمد قال حدثنا سعيد بن خثيم عن اسد بن عبيدة البجلى عن يحيى بن عفيف عن عفيف قال جئت في الجاهلية الى مكة فنزلت على العباس بن عبد المطلب رض فلما ارتفعت الشمس و حلقت في السماء و انا انظر الى الكعبة اقبل شاب فرمى ببصره الى السماء ثم استقبل الكعبة فقام مستقبلها فلم يلبث حتى جاء غلام فقام عن

---

۴ — خبر داد مارا عبدالله پسر سعيد گفت عبدالله حديث كرد مارا پسر ادريس گفت پسر ادريس شنيدم ابا حمزة ازاد كردة شدة انصار را گفت ابا حمزة شنيدم زيد پسر ارقم را مى گفت اول آن كسى كه نماز خوانده همراه پيغمبر خدا درود فريسد خدا بر او و سلام فريسد علي است خشنود شود خدا از او و تحقيق گفت در جاے ديگر اسلام آورد على خشنود شود خدا از او *

۵ — خبر داد مارا محمد پسر عبيد پسر محمد گفت محمد پسر عبيد حديث كرد مارا سعيد پسرخثيم از اسد پسر عبيدة البجلي ازيحيى پسرعفيف از عفيف گفت عفيف آمدم در زمان جاهليت طرف مكه پس فرود آمدم بر عباس پسر عبدالمطلب خشنود شود خدا ازو پس هرگاه كه بلند شد آفتاب و حلقه كرد در آسمان يعني وقت نماز ظهر شد و من نظر مي‌كردم طرف كعبه پيش آمد جواني پس انداخت بينائي خود را طرف آسمان پس پيش آمد كعبه را پس ايستادة شد پيش آن كعبه پس درنگ نكرد تا اينكه آمد طفلى پس استادة شد از طرف راست آن جوان پس درنگ

يمينه فلم يلبث حتى جاءت امرأة فقامت خلفهما فركع الشاب فركع الغلام و المرأة فرفع الشاب فرفع الغلام و المرأة فخر الشاب ساجدا فسجدا معه فقلت يا عباس امر عظيم فقال تدري من هذا الشاب فقلت لا فقال محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب هذا ابن اخي هل تدري من هذا الغلام فقلت لا فقال هذا علي بن ابي طالب بن عبدالمطلب هذا ابن اخي هل تدري من هذه المرأة التي خلفهما فقلت لا قال هذه خديجة بنت خويلد زوجة ابن اخي هذا حدثني ان ربه رب السموات و الارض امره بهذا الدين الذي هو عليه والله ما على الارض (ن- ولا والله على ظهر الارض) كلها احد على هذا الدين غير هؤلاء الثلاثة *

نكرد تا اينكه آمد زني پس ايستاده شد آن زن پس آن جوان و طفل پس ركوع كرد جوان پس ركوع كرد طفل و زن پس ايستاده شد جوان پس ايستاده شد طفل و زن پس افتاد آن جوان دران حالتي كه سجده كننده بود پس سجده كرد آن طفل و آن زن همراه او پس گفتم اى عباس اين كار كلان است پس گفت عباس ميداني كيست اين جوان پس گفتم نميدانم پس گفت عباس محمد پسر عبدالله پسر عبدالمطلب است اين پسر برادر من است ايا ميداني كيست اين طفل پس گفتم نميدانم پس گفت اين علي پسر ابي طالب پسر برادر من است ايا ميداني كيست اين زن چنين زن كه پس آن هردو است پس گفتم نه گفت اين خديجه دختر خويلد زوجهٔ پسر برادر من است اين پسر برادر يعني محمد عليه السلام حديث كرد او مرا تحقيق پروردگار او پروردگار آسمانها و زمين است حكم كرد پروردگار او او را به اين دين و اين چنين دين كه او بران دين است قسم خدا نيست بر زمين (ن - و نيست قسم خدا بر پشت زمين) همهٔ زمين كسى براين دين سواء آن كسان هر سه *

٦ — انبانا احمد بن سليمان الرهاوي قال حدثنا عبيدالله بن موسى قال حدثنا العلاء بن صالح عن المنهال بن عمرو عن عباد بن عبدالله قال قال علي رض انا عبدالله و اخو رسوله (ن- رسول الله صلعم) و انا الصديق الاكبر لا يقول (ن - لا يقولها) ذلك بعدي (ن- غيري) الا كاذب صليت قبل الناس سبع سنين*

ذكر عبادة اميرالمومنين علي بن ابيطالب رض

٧ — انبانا علي بن المنذر الكوفي قال حدثنا ابوفضيل (ن- ابن فضل) قال حدثنا الاصلح عن عبدالله بن ابي الهذيل عن علي رض قال ما اعرف احدا من هذه الامة عبدالله تعالى بعد نبي (ن-نبيها)

---

٦ — خبر داد مارا احمد پسر سليمان رهاوي گفت احمد حديث كرد مارا عبيدالله پسر موسى گفت عبيدالله حديث كرد مارا علاء پسر صالح از منهال پسر عمرو از عباد پسر عبدالله گفت عباد گفت علي خشنود شود خدا ازو من بندهٔ خدا ام و برادر (- پيغمبر خدا ام درود فريسد خدا بر او و سلام فريسد) پيغمبر او لم و من راست گو كلان ام نخواهد گفت اين سخن را (ن - نخواهد گفت آنرا) بعد من (ن - سواي من) مگر دروغ گو نماز خوانده ام پيش مردم هفت سال *

اين ذكر عبادت امير المومنين علي پسر ابيطالب است خشنود شود خدا ازو

٧ — خبر داد مارا علي پسر منذر كوفي گفت علي حديث كرد مارا ابو فضيل (ن - پسر فضل) گفت پدر فضيل حديث كرد اصلح از عبدالله پسر ابى هذيل از علي خشنود شود خدا از او گفت علي نمي شناسم كسي را از اين امت عبادت كرد خدا تعالى را پس پيغمبر درود فريسد خدا

صلعم غيري عبدت الله قبل ان يعبده احد من هذه الامة تسع سنين *

ذكر منزلة علي بن ابيطالب كرم الله وجهه

٨ — اخبرني هلال بن بشر البصري قال حدثنا محمد بن خالد قال حدثني موسى بن يعقوب قال حدثني مهاجر بن سملد (ن- مسمار) عن عايشة بنت سعد رض قالت سمعت ابي يقول سمعت رسول الله صلعم يوم الجحفة و اخذ بيد علي فخطب فحمد الله و اثنى عليه ثم قال ايها الناس اني وليكم قالوا صدقت يا رسول الله ثم اخذ بيد علي فرفعها فقال هذا وليي و المؤدي عني و ان الله موالي من والاه و معادي من عاداه *

بر او و بر آل او و سلام فريسد سواى من عبادت كردم خدا را پيش اينكه عبادت كند او را كسى ازين امت نه سال *

اين ذكر مرتبهٔ علي پسر ابيطالب است بزرگ كند خدا ذات او را

٨ — خبر داد مارا هلال پسر بشرالبصري گفت هلال حديث كرد مارا محمد پسر خالد گفت محمد حديث كرد مارا موسى پسر يعقوب گفت موسى حديث كرد مرا مهاجر پسر سملد (ن - مسمار) از عايشه دختر سعد خشنود شود خدا ازو گفت شنيدم پدر خود را مي گفت شنيدم پيغمبر خدا را درود فريسد خدا براو و سلام فريسد روزجحفه (جحفه موضعيست دو ميل از مكه) و گرفت دست علي را پس خطبه خواند پس حمد كرد خدا را و ثنا كرد بر او پستر گفت اى مردمان تحقيق من دوست شما ام گفتند مردمان درست گفتي اى رسول خدا پستر گرفت دست علي را پس گفت اين دوست منست و گذارنده است احكام الهي را از طرف من بسوى خلق و تحقيق خدا دوست دارنده است آن كسى را كه دوست داشت علي را و دشمن دارنده است آن كسي را كه دشمن داشت علي را *

٩ — اخبرنا زكريا بن يحيى قالْ حدثنا الحسين بن حماد قال انبانا مسهر بن عبد الملك عن عيسى بن عمرو عن السدي عن انس بن مالك رض ان النبي صلعم كان عنده طاير فقال اللهم ائتني باحب خلقك ياكل معى هذا الطاير فجاء ابوبكر و جاء عمر ثم جاء علي فاذن له *

١٠ — انبانا قتيبة بن سعيد البلخي و هشام بن عمار الدمشقي قال حدثنا حاتم عن بكير بن مسمار عن عامر بن سعد بن وقاص عن ابيه قال امر معوية سعدا فقال ما يمنعك ان تسب ابا تراب فقال اما ما ذكرت ثلثا قالهن له رسول الله صلعم فلن اسبه لان تكون لي واحدة منهن احب الي من حمر النعم سمعت

---

٩ — خبر داد مارا زكريا پسر يحيى گفت زكريا حديث كرد مارا حسين پسر حماد گفت حسين خبر داد مارا مسهر پسر عبدالملك از عيسى پسر عمر از سدي ازانس پسر مالک خشنود شود خدا از او تحقيق نبي درود فرستد خدا برو و بر آل او و سلام فرستد بود نزديكه او جانور (پرنده) پس گفت اى باري تعالى بفرست نزد من محبوب تر خلق خود را بخورد همراه من اين جانور را پس آمد ابوبكر و آمد عمر پستر آمد علي پس اذن داد براى علي *

١٠ — خبر داد مارا قتيبه پسر سعيد بلخي و هشام پسر عمار دمشقي گفت قتيبه و هشام حديث كرد مارا حاتم از بكير پسر مسمار از عامر پسر سعد پسر ابي وقاص از پدر خود گفت عامر حكم كرد معاويه سعد را پس گفت چه چيز منع ميكند ترا ازينكه زبون گوئي ابا تراب را پس گفت سعد اما ياد نميداري سه چيز را گفت ان سه چيز را براى او پيغمبر خدا درود نازل كند خدا براو و بر آل او و سلام نازل كند پس هرگز زبون نخواهم گفت اورا هرايذه اينكه باشد براى من يک ازان سه چيز دوست تر است آن چيز طرف من از قطار شتران سرخ شنيدم پيغمبر خدا را درود

رسول الله صلعم يقول له و قد خلفه في بعض مغازيه فقال له علي يا رسول الله اتخلفني مع النساء و الصبيان فقال له رسول الله صلعم اما ترضى ان تكون مني كهارون من موسى الا انه لا نبي (ن - لا نبوة) بعدي و سمعته يقول يوم خيبر لاعطين الراية رجلا يحب الله تعالى و رسوله و يحبه الله و رسوله فتطاولنا لها فقال ادعوا لي عليا فاتى بارمد (ن - فاتى به ارمد) فبصق في عينه و دفع الراية اليه و لما نزلت انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت و يطهركم تطهيرا دعا رسول الله صلعم عليا و فاطمة و حسنا و حسينا فقال اللهم هؤلاء اهلي *

فريسد خدا بر او و بر آل او و سلام فريسد ميگفت براى او و حال آنكه تحقيق خليفه كرد اورا در بعض جنگهاي خود در مدينه پس گفت براى او علي اى پيغمبر خدا آيا ميگذارى مرا همراه زنان و طفلان در مدينه پس فرمود براى او پيغمبر خدا درود فريسد خدا براو و آل او و سلام فريسد آيا راضي نمي شوي اينكه باشي از من بمنزله هارون از موسى مگر تحقيق شان اينست كه نيست نبي بعد من و شنيدم اورا مي گفت روز جنگ خيبر هراينه هراينه خواهم داد علم را مرد را كه دوست ميدارد خدا تعالى را و رسول اورا و دوست ميدارد او را خدا و رسول خدا پس دست دراز كرديم براى آن علم پس فرمود بطلبيد براى من علي را پس آمد با درد و سرخي چشمان (ن - پس آوردكسى على را با درد و سرخي چشمان) پس آب دهن انداخت آن حضرت در هردو چشم علي و داد نيزه را طرف او و هرگاه كه نازل شد اين آية سواء اين نيست كه ارادة ميكند خدا اينكه دور كند از شما ناپاكي را اهل بيت و پاک كند شما را پاك كردن طلبيد پيغمبر خدا درود فريسد خدا برو و سلام فريسد علي را و فاطمه را و حسن را و حسين را پس فرمود اى بار خدايا اينها اهل من هستند •

١١ ـــ انبانا حرمي بن يونس بن محمد الطرسوسي قال حدثنا ابو غسان قال حدثنا عبد السلام بن موسى الصغير عن عبد الرحمن بن سابط عن سعد رض قال كنت جالسا فتنقصوا علي بن ابي طالب رض فقلت لقد سمعت رسول الله صلعم يقول ان له خصالا ثلثا لان يكون لي واحدة منهن احب الي من حمر النعم سمعته يقول انه مني بمنزلة هارون من موسى الا انه لا نبي بعدي و سمعته يقول لاعطين الراية غدا رجلا يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله و سمعته يقول من كنت مولاه فعلي مولاه *

١٢ ـــ اخبرني زكريا بن يحيى السجستاني قال حدثنا نصر بن علي قال انبانا عبدالله بن داود عن عبدالواحد بن ايمن

---

١١ ـــ خبر داد مارا حرمي پسر يونس پسر محمد الطرسوسي گفت حديث كرد مارا ابو غسان گفت حديث كرد مارا عبدالسلام از موسى صغير از عبدالرحمن پسر سابط از سعد (خ ٠ و) گفت بوديم نشينندة پس نقصان بيان كردند مردم علي پسر ابي طالب را (خ ٠ و) پس گفتم هرآينه تحقيق شنيدم پيغمبر خدا را (د ٠ خ ٠ س ٠) ميگفت تحقيق براى او خصلتها سه اند هرآينه باشد براى من يعني براى سعد يكى از آنها دوست تر است طرف من از قطار شتران سرخ شنيدم او را ميگفت تحقيق علي از من بمنزلهٔ هارون است از موسى مگر تحقيق شان اينست كه نيست نبي بعد من و شنيدم او را ميگفت هرآينه هرآينه خواهم داد نيزه را فردا مرد را كه دوست ميدارد خدا و پيغمبر خدا را و دوست ميدارد او را خدا و پيغمبر و شنيدم او را ميگفت آنكس كه باشم دوست او پس علي است دوست او *

١٢ ـــ خبر داد مارا زكريا بن يحيى سجستاني گفت زكريا حديث كرد مارا نصر بن علي گفت نصر خبر داد مارا عبدالله پسر داود از عبدالواحد

عن ابيه ان سعدا رض قال قال النبي صلعم لادفعن الراية الى رجل يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله يفتح على يديه فاستشرف لها اصحابه فدفعها الى علي *

۱۳ — حدثنا احمد بن سليمان الرهاوي (الرهاوي) قال حدثنا عبدالله قال انبانا ابن ابى ليلى عن الحكم و المنهال عن عبدالرحمن بن ابى ليلى عن ابيه انه قال لعلي و كان يسير معه ان الناس قد انكروا منك انك (ن - ان تخرج) تخرج فى البرد فى البلاء و تخرج في الحر فى الحشو و الثوب الغليظ (ن - الخشن) قال او لم تكن معنا بخيبر قال بلى قال فان رسول الله

پسر ايمن از پدر خود تحقيق سعد (ر ٠ و) گفت گفت پيغمبر خدا (د٠خ٠ ل٠ ص٠) هراينه خواهم داد نيزه را طرف مرد كه دوست ميدارد خدا و رسول خدا را و دوست ميدارد او را خدا و پيغمبر خدا فتح خواهد كرد خدا بر هر دو دست او پس گردن بلند كرد براى ان نيزه اصحاب پيغمبر پس دفع كرد آن نيزه را طرف علي *

۱۳ — حديث كرد مارا احمد پسر سليمان رهاوي گفت احمد حديث كرد مارا عبدالله گفت عبدالله خبر داد مارا پسر ابي ليلى از حكم ومنهال از عبدالرحمن پسر ابي ليلى از پدر خود تحقيق ابي ليلى گفت براى علي و بود ابوليلى سير ميكرد همراه علي تحقيق مردم تحقيق انكار كردند و تعجب كردند از تو تحقيق تو بيرون مي آئي (ن - اينكه بيرون مي آئي) در سردي در جامهٔ كهنه و بيرون مي آئي در گرمي در پوشاک پنبه دار و پارچه لكهه (گنده) فرمود حضرت علي ايا نبودي تو همراه ما در جنگ خيبر گفت ابوليلى ارى بودم فرمود حضرت علي پس تحقيق پيغمبر خدا

صلعم بعث ابابکر و عقد له الراية (ن - لواء) فرجع و بعث عمر و عقد له لواء فرجع بالناس فقال رسول الله صلعم لاعطين الراية رجلا يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله کرار ليس بفرار فارسل الي و انا ارمد فقلت اني ارمد فتفل في عيني و قال اللهم اكفه اذى الحر و البرد قال فما وجدت حرا بعد ذلک و لا بردا *

۱۴ — انبانا محمد بن علي بن حرب المروزي قال انبانا معاذ بن خالد قال انبانا الحسين بن واقد عن عبدالله بن بريدة قال سمعت ابي بريدة رض يقول حاصرنا خيبر و اخذ اللواء ابوبکر

(د - خ - مـ -) فرستاد ابابکر را و بست براى او علم پس رجوع کرد ابوبکر و فرستاد انحضرت عمر را و بست براى او علم را پس رجوع کرد همراه مردمان پس گفت پيغمبر خدا (د - خ - مـ -) هراينه خواهم داد نيزة را مرد را که دوست ميدارد او خدارا و پيغمبر خدا را و دوست ميدارد او را خدا و رسول او بسيار حمله کنندة است نيست گريزندة پس فرستاد انحضرت کس را طرف من و حال انکه آشوب چشمان ميدارم دران وقت پس گفتم تحقيق من آشوب چشمان ميدارم دران وقت پس آب دهن مبارك خود انداخت در هر دو چشم من و فرمود که يا الله کفايت کن تو علي را اذيت گرمي و سردي را گفت علي عليه السلام پس نيافتم گرمي را بعد فرمودن انحضرت اين کلام را و نيافتم سردي را *

۱۴ — خبر داد ما را محمد پسر علي پسر حرب مروزي گفت محمد خبر داد مارا معاذ پسر خالد گفت معاذ خبر داد مارا حسين پسر واقد از عبدالله پسر بريدة گفت عبدالله شنيدم ابي هريرة را (خ - و) مي‌گفت حصار کرديم و کرد گشتيم خيبر را و گرفت علم را ابوبکر صديق پس

فلم يفتح له و اخذه من الغد عمر فانصرف و لم يفتح له و اصاب الناس يومئذ شدة و جهد فقال رسول الله صلعم انی دافع لوائی غدا الی رجل يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله لا يرجع حتی يفتح له و بتنا طيبة انفسنا ان الفتح غدا فلما اصبح رسول الله صلعم صلی الغداة ثم قام قايما و دعا باللواء (ن- اللواء) و الناس علی مصافهم فما منا انسان له منزلة عند رسول الله صلعم الا و هو يرجوا ان يكون صاحب اللواء فدعا علی ابن ابيطالب و هو ارمد فتفل فی عينيه و مسح عنه و دفع اليه اللواء و فتح الله عليه و قال

فتح نكرد خدا برای او و گرفت او را از روز ديگر (فردا) عمر پس بازگشت و نه فتح كرد خدا برای او و رسيد مردمان را امروز سختي و كوشش پس فرمود پيغمبر خدا (ص • خ • ل • س •) تحقيق من دهندهٔ علم خود ام فردا طرف مرد دوست ميدارد خدا را و رسول خدا را و دوست ميدارد او را خدا و پيغمبر خدا نه رجوع خواهد كرد تا اينكه فتح خواهد داد خدا برای او خفتيم دران حاليكه خوش بود ذات ماها كه تحقيق فتح فردا است پس هرگاه صبح كرد پيغمبر خدا (ص • خ • س •) نماز خواند صبح را پستر برخواست انحضرت دران حاليكه راست ايستادة بود و مردم برصفها خود بودند پس نبود از ما مردم كه برای او مرتبهٔ بود نزديك پيغمبر خدا (ص • خ • س •) مگر و آن مرد اميد ميداشت اينكه باشد صاحب علم پس طلبيد علي پسر ابيطالب را و حال انكه او سرخي و درد چشمان ميداشت پس آب دهن مبارك خود انداخت در هردو چشمان علي مرتضی و مسح كرد ان آب را از او يعني از دست مبارك خود در چشمان حضرت علي ماليد و دفع كرد انحضرت طرف حضرت علي علم را و فتح كرد خدا در او و گفت ابو بريدة راوي حديث من دران كس بودم كه دست دراز كرد

انا فيمن تطاول لها (ن - و قالوا اخيرنا فيمن تطاول لها) *

۱۵ — انبانا محمد بن بشار بندار البصري قال حدثنا محمد بن جعفر قال حدثنا عوف عن ميمون ابي عبد الله ان عبدالله بن بريدة حدثه عن ابيه بريدة الاسلمي قال لما كان خيبر نزل رسول الله صلعم بحضرة (ن - بحصن) اهل خيبر اعطى رسول الله صلعم اللواء عمر فنهض معه من نهض من الناس فلقوا اهل خيبر فانكشف عمر و اصحابه فرجعوا الى رسول الله صلعم فقال رسول الله صلعم لاعطين اللواء رجلا يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله فلما كان من الغد تبادر (ن - فصادر) ابوبكر و عمر فدعا عليا و هو ارمد فتفل في عينيه و نهض معه من الناس

براى علم (ن - و گفتند مردم بهتر ماست مرتضى علي دران كس كه دست دراز كرد براى علم) *

۱۵ — خبر داد مارا محمد پسر بشار بندار بصري گفت محمد حديث كرد مارا محمد پسر جعفر گفت محمد پسر جعفر حديث كرد مارا عوف از ميمون ابي عبدالله پسر بريده حديث كرد او را از پدر خود بريده اسلمي گفت هرگاه بود خيبر فرود آمد پيغمبر خدا (د. خ. ل. س.) در ميدان و حضور (ن. بقلعه) اهل خيبر داد پيغمبر خدا (د. خ. س.) علم را بعمر پس بر خاست همراه او انكس كه بر خاست از مردمان پس ملاقات كردند اهل خيبر را پس منكشف و ظاهر شد عمر و اصحاب او پس رجوع كردند طرف پيغمبر خدا (د. خ. س.) پس گفت پيغمبر خدا (د. خ. س.) هرايند هرائنه خواهم داد نيزه را مرد را كه دوست ميدارد او خدا را و رسول او را و دوست ميدارد او را خدا و رسول او پس هرگاه كه شد از فردا سبقت كرد (ن - پس آمد) ابوبكر و عمر پس طلبيد انحضرت علي را و حال انكه حضرت علي درد و سرخي چشمان ميداشت پس اب دهن

من نهض فلقي اهل خيبر فاذا مرحب يرتجز و هو يقول

قد علمت خيبر اني مرحب * شاكي السلاح بطل مجرب

اطعن احيانا و حينا اضرب * اذا الليوث اقبلت تلهب

فاختلف هو و علي ضربتين فضربه علي علي هامته حتي عض (ن- مضي) السيف منها البيض و انتهي راسه و سمع اهل العسكر صوت ضربته فما تتام اخر الناس مع علي حتي فتح الله له و لهم *

۱۶ — انبانا قتيبة بن سعيد قال حدثنا يعقوب بن عبدالرحمن الزهري عن ابي حازم قال اخبرني سهل بن سعد رض ان رسول الله صلعم قال يوم خيبر لاعطين هذه الراية غدا رجلا

انداخت آنحضرت در هر دو چشمان او و برخاست همراه او از مردم آنکس که برخاست پس ملاقات کرد اهل خيبر را پس ناگاه مرحب پهلوان شعر ميخواند که متضمن بر دليري و شجاعت او بود و او ميگفت تحقيق دانسته اهل خيبر تحقيق من مرحب هستم پرکلنده آلات جنگ شمشير وغيره و پهلوان ام تجربه کننده ام نيزه ميزنم گاهي و گاهي ميزنم وقتيکه شيرها پيش آمدند در حاليکه شعله زننده اند پس اختلاف کردند مرحب و علي هر دو ضربه را پس زد اورا علي بر سر او تا اينکه قطعه کرد (ن - و گذشت) و گزيد شمشير از آن سر خود را و منتهي شد سر اورا و شنيد اهل لشکر آواز زدن او پس نه تمام شد آخر مردم همراه علي تا اينکه فتح کرد خدا براي علي و براي مردم همراهي او *

۱۶ — خبر داد مارا قتيبه پسر سعيد گفت قتيبه حديث کرد ما را يعقوب پسر عبدالرحمن زهري از ابي حازم گفت ابي حازم خبر داد مرا سهل پسر سعد (خ ٭ و) تحقيق پيغمبر خدا (د٭ خ٭ ل٭ م٭) گفت روز جنگ خيبر هرائنه خواهم داد اين نيزه را فردا مرد را فتح خواهد

يفتح الله عليه يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله فلما اصبح الناس غدوا على رسول الله صلعم كلهم يرجوا ان يعطى فقال اين علي بن ابي طالب فقالوا يا رسول الله يشتكى عينيه قال فارسلوا اليه فاتي به فبصق رسول الله صلعم في عينيه و دعا له فبرأ (ن - فبداء كما كان) كان لم يكن به وجع فاعطاه الراية فقال علي يا رسول الله اقاتلهم حتى يكونوا مثلنا فقال اغد (ن - انفذ) على رسلك حتى تنزل بساحتهم ثم ادعهم الى الاسلام و اخبرهم بما يجب عليهم من حق الله تعالى فوالله لان يهدي الله بك رجلا واحدا خير (ن - خيرا من ان يكون) لك من حمر النعم *

کرد خدا بر دست او دوست میدارد خدا را و پیغمبر اورا و دوست میدارد اورا خدا و رسول او پس هرگاه که صبح کردند مردمان بامداد کردند نزدیک پیغمبر خدا (ص ٠ خ ٠ س ٠) تمام مردم امید میداشتند اینکه داده شود ان علم مارا پس فرمود کجاست علي پسر ابیطالب پس گفتند ای پیغمبر خدا درد میکنند هردو چشمان او فرمود پس بفرستید طرف او کسی را پس اورد کسی اورا پس آب دهن مبارک خود انداخت پیغمبر خدا (ص ٠ خ ٠ ل ٠ س ٠) در هر دو چشمان او و دعا کرد برای او پس تندرست شد گویا که نبود اورا درد (پس ظاهر شد چنانکه بود) پس داد اورا علم را پس گفت علي ای پیغمبر خدا جنگ خواهم کرد کافران را تا اینکه خواهند شد مثل ما پس فرمود برو (برو) - بر طریق خود تا اینکه نزول خواهی کرد بمیدان ایشان پستر دعوت بکن تو ایشانرا طرف اسلام و خبرده ایشان را بانچیز که واجب است بر ایشان از حق خدا تعالی پس قسم خدا است هرائنه اینکه اگر هدایت خواهد کرد خدا بسبب تو یك مرد را بهتر است (بهتر است از اینکه باشد) برای تو از سرخ شتران *

ذكر اختلاف الفاظ الناقلين لخبر ابى هريرة رض في ذلك (فيه)

١٧ — انبانا ابوالحسين احمد بن سليمان الرهاوي قال حدثنا يعلى بن عبيد قال حدثنا يزيد بن كيسان عن ابى حازم عن ابى هريرة رض قال قال رسول الله صلعم لادفعن الراية اليوم الى رجل يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله فتطاول لها القوم فقال اين على بن ابى طالب فقالوا يشتكى عينيه قال فبزق نبى الله صلعم في كفيه و مسح بها عيني علي و دفع اليه الراية ففتح الله تعالى على يديه *

اين ذكر مختلف شدن لفظ ها ی نقال کنندگان است برای خبر ابی هریره خشنود شود خدا ازو در این امر

١٧ — خبر داد ابوالحسين احمد پسر سليمان رهاوي گفت حديث كرد مارا يعلى پسر عبيد گفت يعلى حديث كرد مارا يزيد پسر كيسان از ابي حازم از ابي هريرة (خ ٠ و) گفت ابي هريرة گفت پيغمبر خدا (د٠ خ٠ س٠) هرآينه دفع خواهم كرد علم را امروز طرف مرد كه دوست ميدارد خدا و رسول خدا را و دوست ميدارد او را خدا و رسول خدا پس دست دراز كرد براى آن علم قوم پس فرمود آن حضرت كجاست علي پسر ابيطالب پس گفتند اصحاب درد ميكند هردو چشم او گفت ابي هريرة پس آب دهن انداخت پيغمبر خدا (د٠ خ٠ س٠) در هر دو كف مبارك خود با و هردو چشم علي را و دفع كرد طرف او نيزة را پس فتح كرد خدا تعالى بر دو دست علي *

۱۸ — انبانا قتیبة بن سعید قال اخبرنا یعقوب عن سهیل عن ابیه عن ابی هریرة رض ان رسول الله صلعم قال یوم خیبر لاعطین هذه الرایة رجلا یحب الله و رسوله و یحبه الله و رسوله یفتح الله علیه قال عمر بن الخطاب رض ما احببت الامارة الا یومئذ فدعا رسول الله صلعم علی بن ابی طالب فاعطاه ایاها و قال امش و لاتلتفت حتی یفتح الله علیک فسار علی ثم وقف فصرخ یا رسول الله علی ما ذا اقاتل الناس قال قاتلهم حتی یشهدوا ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله فاذا فعلوا ذلک فقد منعوا منک دمائهم و اموالهم الا بحقها و حسابهم علی الله عز و جل *

---

۱۸ — خبر داد مارا قتیبه پسر سعید گفت قتیبه خبر داد مارا یعقوب از سهیل از پدرخود از ابی هریرة (خ ۰ و) تحقیق پیغمبر خدا (د ۰ خ ۰ ص ۰) گفت روز جنگ خیبر هراینه خواهم داد این نیزه را مرد را که دوست میدارد خدا را و رسول او را و دوست میدارد او را خدا و رسول او فتح خواهد داد خدا بر دست او گفت عمر پسر خطاب (خ ۰ و) نه دوست میداشتم امیرشدن را و سرداری را مگر امروز پس طلبید پیغمبر خدا (د ۰ خ ۰ ل ۰ ص ۰) علی پسر ابیطالب را پس داد آنحضرت اورا ان علم و فرمود برو و نه التفات کن و پس نگر تا اینکه فتح دهد خدا بر دست تو پس سیر کرد علی پس قدر توقف کرد پس آواز کرد ای پیغمبر خدا بر چه چیز قتل کنم مردم کفار را فرمود ان حضرت قتل کن ایشان را تا اینکه شاهدی دهند اینکه نیست معبود بحق مگر خدا و تحقیق محمد پیغمبر خداست پس وقتیکه کردند مردم کفار این پس تحقیق منع کرده شد از تو خونهای ایشان و اموالهای ایشان مگر بحق خونهای ایشان و مالهای ایشان یعنی اگر خون کسی کنند یا مال کسی دزدی نمایند قصاص ان باید گرفت و حساب ایشان در ان گناه که پوشیده داشتند بر خدای غالب و بزرگ است خواهد بخشد خواهد عذاب کند *

۱۹ — انبانا اسحاق بن ابراهیم بن راهویة قال حدثنا جریر عن سهیل عن ابیه عن ابی هریرة رض قال قال رسول الله صلعم لاعطین الرایة غدا رجلا یحب الله و رسوله و یحبه الله و رسوله یفتح الله علیه قال عمر فما احببت الامارة قط الا یومئذ قال فاستشرف (ن - فاشرفنا) لها فدعا علیا فبعثه ثم قال اذهب فقاتل حتی یفتح الله علیک و لاتلتفت قال فمشی ما شاء الله ثم وقف و لم یلتفت فقال علی ما ذا اقاتل الناس قال قاتلهم حتی یشهدوا ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله فاذا فعلوا ذلک فقد منعوا دمائهم و اموالهم الا بحقها و حسابهم علی الله عز و جل ●

---

۱۹ — خبرداد مارا اسحاق پسر ابراهیم پسر راهویه گفت اسحاق حدیث کرد مارا جریر از سهیل از پدر خود از ابیهریرة (رضو) گفت ابیهریرة گفت پیغمبر خدا (ص خ س) هرآینه خواهم داد نیزه را فردا مرد راکه دوست میدارد خدا را و رسول او را و دوست میدارد اورا خدا و رسول او فتح خواهد کرد خدا بر دست او گفت عمر رض پس نه دوست داشتم امیر شدن را هرگز مگر امروز گفت ابوهریره پس گردن بلند کرد برای آن علم پس طلبید علي را پس فرستاد اورا پستر گفت برو پس قتل کن تا اینکه فتح خواهدکرد خدا بر دست تو و نه التفات کن و نه پس نگر گفت ابوهریرة پس رفت تاقدر که خواست خدا پستر ایستاد نه التفات کرد پس گفت علي بر چه چیز قتل کنم مردم را گفت آنحضرت قتل کن اوشان را تا اینکه شاهدي دهند که نیست معبود بحق مگر خدا و تحقیق محمد پیغمبر خداست پس وقتیکه کردند این پس تحقیق منع کرده شد خونهای اوشان و مالهای ارشان مگر بحق خونهای اوشان و مالهای اوشان یعني اگر خونریزي و دزدي مال خواهند کرد بحق آن وعوض آن قصاص گرفته خواهدشد و حساب اوشان بر خدای غالب و بزرگ است دران گناه که پوشیده کردند اگرخواهد عذاب کند و اگر خواهد بخشد ●

٢٠ — ابنانا محمد بن عبدالله بن المبارك المخزومي قال حدثنا ابو الهاشم المخزومي قال حدثنا وهيب قال حدثنا سهيل بن ابي صالح عن ابيه عن ابي هريرة رض قال قال رسول الله صلعم يوم خيبر لادفعن الراية الى رجل يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله يفتح الله عليه قال عمر فما احببت الامارة قط الا يومئذ (ن - قبل يومئذ) فدفعها الى علي و قال قاتل و لا تلتفت فسار قريبا قال يا رسول الله على ما اقاتل قال على ان يشهدوا ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله فاذا فعلوا ذلك فقد عصموا دمائهم و اموالهم منى الا بحقها و حسابهم على الله*

---

٢٠ — خبر داد ما را محمد پسر عبدالله پسر مبارک مخزومي گفت حديث کرد ما را ابو هاشم مخزومي گفت ابوهاشم حديث کرد ما را وهيب گفت حديث کرد ما را سهيل پسر ابي صالح از پدر خود از ابي هريرة (خ ٠ و) گفت ابوهريرة گفت پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ س ٠) روز خيبر هراينه هراينه خواهم داد نيزة را طرف مرديکه دوست ميدارد او خدا را و دوست ميدارد او را خدا و رسول خدا فتح خواهد کرد خدا بر دست او گفت عمر پس نه دوست داشتم امير شدن را هرگز مگر امروز (ن - قبل امروز) پس دفع کرد او را طرف علي و گفت قتل کن و نه التفات کن و پس منگر پس سير کرد علي نزديک گفت اي پيغمبر خدا بر چه چيز قتل کنم گفت بر اينکه شاهدي دهند اينکه نيست معبود بحق مگر خدا و تحقيق محمد پيغمبر خدا است پس وقتيکه کردند اين پس تحقيق نگاه داشته شد خونهاي اوشان و مالهاي اوشان از من مگر بحق خونهاي اوشان و مالهاي اوشان يعني اگر خونريزي و دزدي خواهند کرد بحق و عوض آن قصاص از آنها گرفته خواهد شد و حساب اوشان دران گناه که پوشيده داشتند بر خدا است اگر خواهد بخشد و اگر خواهد عذاب کند ٠

ذكر خبر عمران بن حصين في ذلك

۲۱ — انبانا عباس بن عبدالعظيم العنبري قال حدثنا عمر بن عبدالوهاب قال حدثنا معتمر بن سليمان عن ابيه عن منصور عن ربعي عن عمران بن حصين رض ان النبي صلعم قال لاعطين الراية رجلا يحب الله و رسوله او قال يحبه الله و رسوله فدعا عليا و هو ارمد ففتح الله علي يديه *

ذكر خبر الحسن بن علي رضي الله عنهما عن النبي صلعم في ذلك و ان جبرئيل يقاتل عن يمينه و ميكائيل عن يساره

۲۲ — حدثنا اسحاق بن ابراهيم بن راهويه قال حدثنا

اين ذكر خبر عمران پسر حصين است درين

۲۱ — خبر داد ما را عباس پسر عبدالعظيم عنبري گفت بيان حديث كرد مارا عمر بن عبدالوهاب گفت عمر حديث كرد مارا معتمر پسر سليمان از پدر خود از منصور از ربعي از عمران پسر حصين (خ ۰ و) تحقيق نبي (د ۰ خ ۰ ل ۰ س ۰) گفت هراينه خواهم داد نيزه را مرد را كه دوست ميدارد خدا را و رسول او را يا گفت انحضرت دوست ميدارد او را خدا و رسول او پس طلبيد علي را حال آنكه او درد چشم ميداشت پس فتح كرد خدا بر هردو دست او ۰

اين ذكر خبر حسن پسر علي است خشنود شود خدا ازان هردو از نبي (د ۰ خ ۰ ل ۰ س ۰) درين وتحقيق جبرئيل قتل ميكند از طرف راست او و ميكائيل از طرف چپ او

۲۲ — حديث كرد مارا اسحاق پسر ابراهيم پسر راهويه گفت اسحاق

النضر بن شميل قال حدثنا يونس عن ابي اسحاق عن هبيرة بن مريم قال خرج الينا الحسن بن علي سلام الله عليهما و عليه عمامة سوداء فقال لقد كان فيكم بالامس رجل ما سبقه الاولون و لا يدركه الاخرون و ان رسول الله صلعم قال لاعطين الراية غدا رجلا يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله و يقاتل جبرئيل عن يمينه و ميكائيل عن يساره ثم قال لا يوديني (ن - لا يرد) رايته حتى يفتح الله تعالى عليه ما ترک دينارا و لا درهماً الا سبعمائة (ن - تسعمائة) درهما اخذها بيده من عطاية كان اراد ان يبتاع بها خادما لاهله ٭

حديث كرد مارا نضر پسر شميل گفت نضر حديث كرد مارا يونس از ابي اسحاق از هبيرة پسر بريم گفت هبيرة بيرون آمد طرف ما حسن پسر علي سلام خدا باشد بر آن هردو و حال آنكه بر سر امام حسن دستار بود سياه پس گفت امام حسن هراينه تحقيق بود درميان شما ديروز مرد يعني حضرت علي نه سبقت برد او را مردمان پيشين ونه دريافت خواهند كرد ونه خواهند رسيد او را مردمان پسين و تحقيق پيغمبر خدا (د ـ ﷺ) فرمود هراينه خواهم داد نيزه را فردا مرد را كه دوست ميدارد خدا را و پيغمبر او را و دوست ميدارد او را خدا و رسول خدا و قتل ميكند جبرئيل از طرف راست او و ميكائيل از طرف يسار او پستر گفت نه خواهد داد (ن - نه رد خواهد كرد) خدا تعالي بر دست او و نه گذاشت دينار را و نه درهم را مگر هفت صد درهم (ن - نهه صد درهم) از بخشش علي رض بود كه اراده كرده بود اينكه خريد كند بان درهمها خادم را براي كاربار اهل خود ٭

ذكر قول النبي صلعم لعلي (ن - في علي) ان الله عز وجل (ن - جل ثناؤه) لا يخزيه ابدا رض

۴۳ — انبانا محمد بن المثنى قال حدثني يحيي بن سليم قال حدثنا عمرو بن ميمون قال حدثنا الوضاع و هو ابو عوانة قال حدثنا يحيى بن عوف قال اني لجالس الى ابن العباس رضى الله عنهما فاتاه تسعة رهط فقالوا اما ان تقوم معنا و اما ان تخلون بهؤلاء و هو يومئذ صحيح قبل ان يعمى قال انا اقوم معكم فتحدثوا فلا ادري ما قالوا فجاء و هو ينفض

اين ذكر فرمودن پيغمبر (د - خ - ص -) براى على (ن - درحق على) تحقيق خدا غالب و بزرگ (ن - بزرگ است ثناء او) نه خوار خواهد كرد على را هميشه (خ - و)

۴۳ — خبر داد مارا محمد بن مثنى گفت محمد حديث كرد مرا يحيى پسر سليم گفت يحيى حديث كرد مارا عمرو پسر ميمون گفت عمرو حديث كرد مارا وضاع و كنيت او ابو عوانه است گفت وضاع حديث كرد مارا يحيى پسر عوف گفت يحيى تحقيق من هر اينه نشيننده بودم طرف پسر عباس خشنود شود خدا ازان هردو پس آمد اورا نه نفر پس گفتند آن نه نفر يا اينكه ايستاده شوى همراه و يا اينكه خالي كني مارا بان گروه و او يعني عباس امروز تندرست است پيش اينكه نابينا شود گفت ابن عباس من مي خيزم همراه شما پس حديث كردند آن گروه - راوي مي گويد پس دريافت نمي كنم چه گفتند پس آمد و او يعني ابن عباس مي فشاند پارچهٔ خود را و او ميگفت أف وتف يعني تنگدل ميباشم - اين

ثوبه و يقول أف و تف يقعون في زجل له عز وقعوا في رجل قال رسول الله صلعم لابعثن رجلا يحب الله و رسوله و يحبه الله و رسوله لا يخزيه الله ابدا فاشرف من اشتشرف فقال اين علي قيل هو في الرحي يطحن قال و ما كان احدكم ليطحن من قباه فدعاه و هو ارمد ما كان (ن - يكاد) ان يبصر فنفث في عينيه ثم هز الراية ثلثا فدفعها اليه فجاء بصفية بنت حيي و بعث ابا بكر بسورة التوبة و بعث عليا خلفه فاخذها منه و قال لا يذهب بها الا رجل من اهل بيتي هو مني و انا منه و دعا رسول الله صلعم الحسن و الحسين و عليا و فاطمة فمد عليهم ثوبا فقال اللهم

كلمه در وقت تنگدلي و زجر گويند بدگوئي ميكنند و مي افتند درحق مرد كه براي او عزت است يعني علي بن ابي طالب رض افتادند و بد گوئي كردند درحق مرد كه گفت براي او پيغمبر خدا (د • خ • س •) هرآينه خواهم فرستاد مرد را كه دوست ميدارد خدا و رسول اورا و دوست ميدارد او را خدا و رسول او و نه خوار خواهد كرد او را هميشه پس گردن بلند كرد براي ان علم آنكس كه گردن بلند كرد پس گفت كجاست علي گفته شد او در آسيا دانه اسپ مي سايد گفت آنحضرت و نه بود كسي از شما تا اينكه دانه بسايد از طرف او پس طلبيد او را و درد چشم ميداشت نبود اينكه بيند پس آب دهن مبارك خود انداخت در هر دو چشم مبارك حضرت علي پستر جنبانيد نيزه را سه دفعه پس داد آنرا طرف علي رض پس آمد انحضرت نزديك صفيه بنت حيي كه يكي از ازواج مطهرات انحضرت است وفرستاد انحضرت ابابكر صديق را همراه سورهٔ توبه و فرستاد آنحضرت علي را پس ابي بكر صديق رض پس گرفت مرتضي علي آن سورهٔ توبه را از ابي بكرصديق رض و فرمود انحضرت صلعم نبرد آن سورهٔ توبه كسي مگر مرد كهاو از اهل بيت منست او از من است و من از او ام و طلبيد پيغمبر خدا (د • خ • س •) امام حسن و حسين و علي و فاطمهٔ زهرا را پس دراز كرد

هؤلاء اهل بيتي و خاصتي فاذهب عنهم الرجس و تطهرهم تطهيرا
و كان اول من اسلم من الناس بعد خديجة * و لبس ثوب
النبي صلعم و هم يحسبون انه نبي الله فجاء ابوبكر فقال يا نبي
الله فقال علي رض ان النبي قد ذهب نحو بير ميمون فاتبعه
فدخل معه الغار فكان المشركون يرمون عليا حتى اصبح * و خرج
بالناس في غزوة تبوک فقال علي اخرج معک فقال لا فبكى
فقال اما ترضى ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى الا انک
لست نبي ثم قال انت خليفتي يعني في كل مومن من
بعدي * قال و سد ابواب المسجد غير باب علي * قال و كان

در انها پارچه را پس فرمود اى بار خدا انها اهل بيت من اند و خاص
من اند پس دور گردان از انها ناپاکي و پاک کن انها را پاک کردن و بود
علي (ک • و) اول ان کسي که اسلام آورد آز مردان همراه پيغمبر خدا
بعد حضرت خديجة الكبرى و پوشيد علي مرتضى پارچه پيغمبر را (د •
خ • م •) و کفار گمان مي بردند که تحقيق او نبي الله است پس آمد
ابوبكر پس گفت اي نبي الله پس گفت علي (خ • و) تحقيق نبي الله
تحقيق رفت طرف چاه ميمون پس تابع شد ابوبكر صديق پيغمبر خدا
را پس داخل شد همراه آن حضرت غار را پس بود کفار تير مي انداختند
علي را تا اينکه صبح گشت و بيرون آمد پيغمبر خدا همراه مردمان
در جنگ تبوک که نام موضع است پس گفت علي رض بيرون مي آيم
همراه تو پس گفت انحضرت نه پس گريه کرد علي پس گفت انحضرت
ايا راضي نمي شوى اينکه باشي تو از من بمنزلهٔ هارون از موسى مگر
تحقيق تو نيستي نبي پستر گفت آن حضرت تو خليفهٔ من است اي در
هر مومن از پس من گفت يحيى راوى حديث و بند کرده شد درهاي
مسجد سواي دروازهٔ علي گفت يحيى راوى حديث و هست علي رض داخل

يدخل المسجد و هو جنب و هو طريقة و ليس له طريق غيره * و قال من كنت وليه فعلي وليه * قال ابن عباس و اخبرنا الله عز و جل في القران انه قد رضي الله عن اصحاب الشجرة فهل حدثنا بعد ان (ن - انه) سخط عليهم * قال و قال رسول الله صلعم لعمر حين قال ائذن لي فلاضرب عنقه يعني حاطبا فقال و ما يدريك لعل الله قد اطلع على اهل بدر فقال اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم *

مي شود مسجد را و حال آنكه او در جنابت است و او راه او هست و نيست براي او راه سواي آن راه و گفت آنحضرت آن كس كه باشم دوست او پس علي دوست اوست - گفت پسر عباس و خبر داد مارا خداي غالب و بزرگ در كلام مجيد تحقيق شان اين است كه تحقيق خشنود شد خدا از صاحبان شجرة كه بيعت از پيغمبر خدا زير شجرة يعني درخت كنار كردة بودند و حضرت علي نيز از اصحاب شجرة اند پس ايا حديث كرد ما را هنوز اينكه (ن - تحقيق خدا تعالى) خشم گرفت خدا تعالى بر ايشان يعني كسي اين حديث نكرد گفت راوي و فرمود پيغمبر خدا (د - خ - ل - س -) براي عمر وقتيكه گفت عمر رض حكم ده مرا اي پيغمبر خدا پس هر اينه بزنم گردن او اى حاطب (†) را پس گفت آنحضرت و چه چيز دريافت كنانيد ترا كه ميزني گردن او بر گناه او شايد كه خدا تحقيق مطلع شد بر اهل جنگ بدر پس گفت خدا عمل كنيد آنچه كه خواهيد شما پس تحقيق بخشيدم براى شما *

(†) حاطب از اهل بدر است او خطي متضمن بر ارادهٔ مسلمانان بر جنگ كفار براى كفار قريش نوشته بود بنابران عمر بن الخطاب رضي الله عنه اذن براي گردن زدن او از پيغمبر خدا خواسته بود و حاطب عذر نوشتن خط اين اورده بود كه قبايل من در لشكر كفار بودند لهذا نوشته بودم تا از قتل محفوظ مانند *

ذكر قول النبي صلعم لعلي انه مغفور لك

٢٣ — اخبرني هارون بن عبدالله الحمال البغدادي قال حدثنا محمد بن عبد الله بن زبير الاسدي قال حدثنا علي بن صالح عن ابي اسحاق عن عمرو بن مرة عن عبد الله بن سلمة عن علي رض قال قال رسول الله صلعم الا أعلمك كلمات اذا قلتهن غفر لك مع انه مغفور لك تقول لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله الا الله العلي العظيم سبحان الله رب السموات السبع والارضين السبع و رب العرش العظيم الحمد لله رب العالمين *

این ذکر فرمودن نبی (د • خ • ل • ص •) برای علی است تحقیق شان این است که مغفرت کرده شد برای تو

٢٣ — خبرداد مرا هارون پسر عبد الله الحمال بغدادي گفت هارون حديث كرد مارا محمد پسر عبد الله پسر زبير اسدي گفت محمد حديث كرد مارا علي پسر صالح از ابي اسحاق از عمرو پسر مرة از عبد الله پسر سلمه از علي (خ • و) گفت علي گفت مرا پيغمبر خدا (د • خ • س •) اگاه باش تعليم ميكنم ترا كلمات را وقتيكه خواهي گفت آن كلمات را مغفرت كردة خواهدشد براى تو با وجوديكه شان اين است كه مغفرت كردة شدة است براى تو خواهي گفت نيست معبود بحق مگر خدا حلم كنندة كرم كنندة نيست معبود بحق مگر خداى بلند تر بزرگ پاك است خدا پروردندۀ اسمانها هفت عدد و زمينها هفت عدد و پروردندۀ عرش بزرگ جميع شكر براى خدا است پرورش كنندة تمام عالم است *

ذكر اختلاف علي بن ابيطالب اسحاق في هذا الحديث

٢٥ — انبانا احمد بن عثمان بن حكيم الكوفي قال حدثنا خالد بن مخلد قال حدثنا علي و هو ابن صالح بن حي عن ابي اسحاق الهمداني عن عمرو بن مرة عن عبدالله بن صالح (ن - بن سلمة) عن سلمة عن علي رض ان النبي صلعم قال يا علي الااعلمك كلمات ان انت قلتهن غفر لک مع انک (ن- انه) مغفور (ن - يغفر) لک تقول لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله الا الله العلي العظيم سبحان الله رب السموات السبع و رب العرش العظيم الحمد لله رب العالمين*

٢٦ — اخبرني صفوان بن عمر الحمصي قال حدثنا احمد بن خالد قال حدثنا اسرائيل عن ابي اسحاق عن عمرو بن مرة

اين ذكر اختلاف علي يا ابي اسحاق است در اين حديث

٢٥ — خبر داد ما را احمد پسر عثمان پسر حكيم كوفي گفت احمد حديث كرد ما را خالد پسر مخلد گفت خالد حديث كرد ما را علي و او پسر صالح پسر حي است از ابي اسحاق همداني از عمرو بن مرة از عبد الله پسر صالح (ن - پسر سلمه) از سلمه از علي (خ • و) تحقيق نبي (د • خ • ل • ﺻ •) گفت يا علي آگاه باش تعليم ميكنم ترا كلمه ها را اگر تو خواهي گفت انها را مغفرت كرده خواهد شد براي تو باوجوديكه تحقيق تو (ن - تحقيق او) مغفرت كرده شده است (ن - مغفرت خواهد شد) براى تو نيست معبود بحق مگر خدا حلم كننده كرم كننده نيست معبود بحق مگر خدا بلند بزرگ پاک است خدا پروردگار اسمانهاى هفت و پروردگار عرش بزرگ •

٢٦ — خبر داد مرا صفوان پسر عمر حمصي گفت حديث كرد ما را احمد پسر خالد گفت احمد حديث كرد ما را اسرائيل از ابي اسحاق از عمرو پسر

عن عبد الرحمن بن ابي ليلى عن علي عليه السلام قال كلمات الفرج لا اله الا الله العلي العظيم لا اله الا الله الحليم الكريم سبحان الله رب السموات السبع و رب العرش العظيم الحمد لله رب العالمين #

ذكر كلمات الفرج لعلي بن ابوطالب كرم الله وجهه

۲۷ — انبانا احمد بن عثمان قال حدثنا خالد بن مخلد قال حدثنا علي هو ابن صالح بن حي عن ابي اسحاق الهمداني عن عمرو بن مرة عن عبد الله بن سالم عن سلمة عن علي رض ان النبي صلعم قال يا علي الا اعلمك كلمات اذا انت قلتهن غفرت ذنوبك و انكانت مثل زبد البحر قال سبحان الله رب السموات السبع و رب العرش العظيم الحمد لله رب العالمين #

مرة از عبد الرحمن پسر ابي ليلى از علي برو سلام گفت علي كلمه هاى كشايش نيست معبود بحق مگر خداى بلند بزرگ نيست معبود بحق مگر خدا حلم كننده بخشش كننده پاك است خدا پروردهٔ آسمانهاى هفت و پرورنده عرش بزرگ تمام شكر براى خداست چنين خدا كه پرورندهٔ تمام عالم است #

اين ذكر كلمه هاى كشايش است براى على پسر ابى طالب بخشد خدا ذات او را

۲۷ — خبر داد مارا احمد پسر عثمان گفت احمد حديث كرد مارا خالد پسر مخلد حديث كرد مارا علي او پسر صالح پسر حي است از ابي اسحاق همداني از عمرو پسر مرة از عبد الله پسر سالم از سلمه از علي (خ ٠ و) تحقيق نبي (د ٠ خ ٠ ل ٠ س ٠) گفت آنحضرت اي علي آگاه باش تعليم كنم ترا كلمه ها را وقتيكه تو خواهي گفت آنها را بخشيده خواهند شد گناهاى تو اگرچه باشند مثل كف دريا گفت آنحضرت پاك است خدا پروردگار آسمانهاى هفت و پروردگار عرش بزرگ تمام شكر براى خدا است چنين خدا كه پروردگار تمام عالم است #

۲۸ — انبانا احمد بن عثمان بن حکیم قال حدثنا غسان قال حدثنا اسرائیل قال حدثنا ابي اسحاق عن عبد الرحمن بن ابي ليلى عن علي رض عن النبي صلعم نحوه يعني نحو حديث خالد *

۲۹ — انبانا علي بن عبد المنذر قال حدثنا خلف بن هشام (ن - اخبرني علي بن محمد بن علي المصيصي قال اخبرنا خلف بن تميم) قال حدثنا اسرائيل قال حدثنا ابو اسحاق عن عبد الرحمن بن ابي ليلى عن علي رض قال قال رسول الله صلعم الا اعلمك كلمات اذا قلتهن غفر لك على انه مغفور لك لا اله الا الله العلي العظيم لا اله الا الله الحليم الكريم سبحان الله رب العرش العظيم الحمد لله رب العالمين *

---

۲۸ — خبر داد مارا احمد پسر عثمان پسر حکیم گفت احمد حديث كرد مارا غسان گفت غسان حديث كرد مارا اسرائيل گفت اسرائيل حديث كرد مارا ابي اسحاق از عبدالرحمن پسر ابي ليلى از علي (خ • و) از نبي (د • خ • ل • س •) مثل او اى مثل حديث خالد •

۲۹ — خبر داد مارا علي پسر عبد المنذر گفت علي حديث مارا خلف پسر هشام (ن • خبر داد مرا علي پسر محمد پسر علي المصيصي گفت علي خبر داد مار خلف پسر تميم) گفت خلف حديث كرد مارا اسرائيل گفت اسرائيل حديث كرد مارا ابي اسحاق از عبدالرحمان پسر ابي ليلى از علي (خ• و) گفت علي گفت پيغمبر خدا (د • خ • ل • س •) آگاه باش تعليم ميكنم ترا كلمه ها را وقتيكه خواهي گفت انها را مغفرت كرده خواهد شد براى تو بر اينكه تحقيق شان اينست كه مغفوت كرده شده است براي تو نيست معبود بحق مگر خداى بلند بزرگ نيست معبود بحق مگر خدا حلم كننده كرم كننده پاكست خدا پروردگار عرش بزرگ تمام شكر براى خداست چنين خدا كه پروردگار تمام عالمست •

۵۳ — انبانا الحسين بن حرث قال انبانا الفضل بن موسى عن الحسين بن واقد عن ابي اسحاق عن الحرث عن علي رض (ن - كرم الله وجهه) قال قال النبي صلعم الا اعلمك دعاء اذا دعوت به غفر لك و كان مغفور لك (ن - كنت مغفورا) قلت بلى قال لا اله الا الله العلي العظيم لا اله الا الله الحليم الكريم سبحان رب السموات السبع رب العرش العظيم (ن - لا اله الا الله سبحان الله رب العرش العظيم) قال ابوعبدالرحمن و ابو اسحاق لم يسمع من الحرث الا اربعة احاديث ليس هذا (ن - ذا) منها و انما اخرجناه لمخالفة الحسين بن واقد و لاسرائيل (لاسرائيل) و لعلي بن صالح و الحرث الاعور ليس

---

۵۳ — خبر داد مارا حسين پسر حرث گفت حسين خبر داد مارا فضل پسر موسى از حسين پسر واقد از ابي اسحاق از حرث از علي (خ ۰ ر) (ن - بزرگ كند خدا ذات او را گفت علي گفت نبي (ده خ ل ۰ مه ۰) آگاه باش تعليم ميكنم ترا دعا را وقتيكه خواهي گفت ان دعا را مغفرت كرده خواهد شد براى تو اگرچه هست مغفرت كرده شده براى تو (ن - اگرچه هستي تو مغفرت كرده‌شده) گفتم آري گفت آنحضرت نيست معبود بحق مگر خداى بلند بزرگ نيست معبود بحق مگر خدا حلم كنند كرم كننده پاک است پروردگار آسمانهاى هفت پروردگار عرش بزرگ (ن - نيست معبود بحق مگر خدا پاک است خدا پروردگار عرش بزرگ) گفت ابوعبد الرحمن - و ابو اسحاق نشنيد از حرث مگر چار حديث نيست اين (ن - آن حديث) ازان چار و جز اين نيست كه خارج كردم ان حديث را براى مخالفت حسين پسر واقد و براى مخالفت اسرائيل و براى مخالفت

بذلک فی الحدیث و عاصم بن حمزة اصح (ن - اصلح) منه ‌•

ذکر قول النبی صلعم قد امتحن الله قلبه بالایمان

۳۱ — انبانا ابو جعفر محمد بن عبدالمبارک (الملک) المخزومی قال حدثنا الاسود بن عامر قال انبانا شریک عن منصور عن ربعی عن علی رض قال جاء النبی صلعم أناس من قریش فقالوا یا محمد انا جیرانک و حلفاؤک و ان أناس من عبیدنا قد اتوک لیس فیهم (ن - بینهم) رغبة فی الدین ولا رغبة فی الفقه انما فروا (ن - فرط) من ضیاعنا و اموالنا فارددهم الینا فقال لابی بکر ما تقول فقال صدقوا انهم لجیرانک و حلفاؤک

علی پسر صالح و حرث امور نیست مثل این مردم در حدیث و عاصم پسر حمزة (حمزه) صحیح ترست (ن - نیکوترست) در حدیث از حرث •

این ذکر فرمودن نبی است (د • خ • ص •) تحقیق امتحان کرد خدا دل اورا با ایمان (ن - دل علی را برو حلال برای ایمان)

۳۱ — خبر داد مارا ابو جعفر محمد پسر عبدالملک مخزومی گفت ابو جعفر حدیث کرد مارا اسود پسر عامر گفت اسود خبر داد مارا شریک از منصور از ربعی از علی (خ • و) گفت علی آمد نبی را (ه • خ • ص •) مردم از قریش پس گفتند آن مردم ای محمد ما همسایگان و انبازان تواییم و هم قسم و هم سوگند تواییم و تحقیق مردم از غلامان ما آمدند نزد تو نیست درمیان اوشان (ن - باوشان) رغبت و خواهش در دین و نه رغبت در فقه و دانش جز این نیست که گریخته اند (ن - تقصیر کردند) از زمین های ما و مالهای ما پس رد کن و باز گرداں انها را طرف ما پس گفت ابی بکر را چه میگوئی پس گفت ابوبکر راست گفتند تحقیق انها البته همسایه گان تواند و هم قسم و هم سوگند تواند پس متغیر

فتغير وجه النبي صلعم ثم قال لعمر ما تقول فقال صدقوا انهم لجيرانك و حلفاؤك فتغير وجه النبي صلعم ثم قال يا معشر قريش و الله ليبعثن الله عليكم رجلا منكم قد امتحن الله قلبه بالايمان فليضربنكم على الدين او يضرب بعضكم قال ابو بكر انا هو يا رسول الله قال لا قال عمر انا هو يا رسول الله قال لا و لكن هو (ن- ذلك) الذي يخصف النعل و كان اعطى عليا نعله يخصفها *

ذكر قول النبي صلعم ان الله سيهدى قلبك و يثبت لسانك

۴۲ — انبانا ابوجعفر عن عمرو بن على البصري قال حدثني

شد روي مبارک نبي (د • خ • ص •) پستر گفت عمر را چه ميگوئي پس گفت عمر بن الخطاب راست گفتند تحقيق انها هراينه همسايگان تواند و حليف وهم سوگند تواند پس متغيرشدروي مبارک نبي (د• خ•ص•) پستر گفت انحضرت اي گروه قريش قسم خدا است هراينه هراينه خواهد فرستاد خدا بر شما مرد را از شما تحقيق امتحان‌كرد خدا دل او را به‌ايمان پس هراينه خواهد زد شما را بر دين يا خواهد زد بعض شما را گفت ابوبكر صديق منم ان مرد اي پيغمبر خدا گفت انحضرت نيست گفت عمر بن الخطاب منم آن مرد اى پيغمبر خدا فرمود نيست و لكن او آنكس (ن- اين كس) است كه مي دوزد كفش پارا و تحقيق بود ان حضرت كه داده بود علي مرتضى را كفش پاى خود را مي دوخت انرا *

اين ذكرفرمودن نبى (د • خ • ص •) تحقيق خدا است كه هدايت خواهد كرد دل ترا يعني على مرتضى را و ثابت خواهد كرد زبان ترا

۴۲ — خبر داد مارا ابوجعفر از عمرو پسر علي بصري گفت عمرو

يحيى قال حدثنا الاعمش قال حدثنا عمرو بن مرة عن ابى البختري عن على (رض) قال بعثني رسول الله صلعم الى اليمن و انا شاب حديث السن فقلت يا رسول الله انت تبعثني الى قوم يكون بينهم احداث و انا شاب حديث السن قال ان الله سيهدي قلبك و يثبت لسانك فما شككت (ن - قال ما شككت في حديث اقضى بين اثنين) في قضاء بين اثنين *

ذكر اختلاف الناقلين لهذا الخبر

۳۳ — انبانا علي بن خشرم المروزي قال انبانا عيسى عن الاعمش عن عمرو بن مرة عن ابي البختري عن علي (رض) قال بعثني رسول الله صلعم الى اليمن فقلت انك تبعثني الى قوم

حديث كرد مرا يحيى گفت يحيى حديث كرد مارا اعمش گفت اعمش حديث كرد مارا عمرو پسر مرة از ابى بختري از علي (خ • و) گفت علي مرتضى فرستاد مرا پيغمبر خدا (د • خ • مه •) طرف يمن و من جوان بودم پس گفتم اي پيغمبر خدا تو ميفرستي مرا طرف قوم خواهند بود درميان انها صاحب عمر و من جوان نوسن ام فرمود انحضرت تحقيق خدا شتاب است كه هدايت خواهد كرد دل ترا و ثابت خواهد داشت زبان ترا پس نه شك كردم (ن - گفت علي رض نه شك كردم در حديث كه حكم ميكدم در ميان دوكس) در حكم كردن درميان دو كس *

اين ذكر اختلافات نقل كنندگانست براى اين حديث

۳۳ — خبر داد مارا علي پسر خشرم مروزى گفت علي خبر داد مارا عيسى از عمرو پسر مرة از ابي البختري از علي (خ•و) گفت علي رض فرستاد مرا پيغمبر خدا (د• خ• مه•) طرف يمن پس گفتم تحقيق ميفرستي مرا طرف قوم كه درعمر زيادة اند ازمن پس چگونه حكم كردن باشد درميان انها

اسن مني فكيف القضاء فيهم فقال ان الله سيهدي قلبك و يثبت لسانك قال فما تعاييت في حكم بعد *

٣٤ — انبانا محمد بن المثنى قال حدثنا ابو معوية قال حدثنا الاعمش عن عمرو بن مرة عن ابى البختري عن علي رض قال بعثني رسول الله صلعم الى اهل اليمن لاقضي بينهم فقلت يا رسول الله لا علم لي بالقضاء فضرب بيده على صدري و قال اللهم اهد قلبه و سدد لسانه فما شككت في قضاء بين اثنين حتى جلست مجلسي * قال ابو عبد الرحمن و روى هذا الحديث شعبة عن عمرو بن مرة عن ابي البختري قال اخبرني من سمع عليا و ابوالبختري لم يسمع من علي هذا (ن - شيئا) *

٣٥ — انبانا احمد بن سليمان الرهاوي قال حدثنا يحيى

پس گفت تحقيق كه خدا شتاب است كه هدايت خواهدكرد دل ترا و ثابت خواهدداشت زبان‌ترا گفت علي مرتضى پس نه مانده شدم درحكم كردن هنوزه

٣٤ — خبرداد مارا محمد پسر مثنى گفت محمد حديث كرد مارا ابو معويه گفت ا و معويه حديث كرد مارا اعمش از عمرو پسر مرة از ابي‌بختري از علي (خ • و) گفت فرستاد مرا پيغمبرخدا (د • خ • ل • س •) طرف مردم يمن تاكه حكم كنم درميان اوشان پس گفتم اي پيغمبر خدا نيست علم مرا بحكم كردن پس زد انحضرت بدست مبارك خود بر سينهٔ من و فرمود اي بار خدايا هدايت كن دل علي را و محكم كن زبان علي را پس نه شك كردم درحكم كردن درميان دوكس تا اينكه نشستم درمجلس خويش • گفت ابو عبدالرحمن و روايت كرد اين حديث را شعبه از عمرو پسر مرة از ابي البختري گفت ابو البختري خبر داد مرا انكس كه شنيد علي را و ابو البختري نشنيد از علي اين حديث را (ن - چيزي را) •

٣٥ — خبر داد مارا احمد پسر سليمان رهاوي گفت احمد حديث

بن آدم قال حدثنا شريک عن سماک بن حرب عن حنش المعتمر عن علي رض قال بعثني رسول الله صلعم الى اهل اليمن و اناشاب فقلت يا رسول الله تبعثني و انا شاب الى قوم ذوي اسنان لاقضي بينهم و لا علم لي بالقضاء فوضع يده على صدري ثم قال ان الله سيهدي قلبک و يثبت لسانک يا علي اذا جلس اليک الخصمان فلا تقضي بينهما حتى تسمع من الاخر كما تسمع (ن - سمعت) من الاول فانک اذا فعلت ذلک تبين (ن - تبدي) لک القضاء * قال علي عليه السلام فما اشکل علي قضاء بعد *

اختلاف على (عن) ابى اسحاق فى اهل الحديث

٣٦ — انبانا احمد بن سليمان قال حدثنا يحيى بن آدم قال

کرد مارا يحيي پسر آدم گفت حديث کرد مارا شريك از سماک پسر حرب از حنش معتمر از علي (خ ٠ ر) گفت فرستاد مرا پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ س ٠) طرف اهل يمن و من جوان بودم پس گفتم اى پيغمبر خدا مي فرستي مرا و حال انكه من جوان ام طرف قوم که صاحب سنها اند تا اينکه حکم کنم درميان اوشان و نيست علم مرا بحکم کردن پس داشت دست مبارك خود را بر سينهٔ من پستر فرمود تحقيق خدا شتاب است که هدايت خواهد کرد دل ترا و ثابت خواهد داشت زبان ترا اى علي وقتيکه نشيند طرف تو مدعي و مدعى عليه پس نه حکم کن درميان آن هردو تا اينکه بشنوي تو از ديگر چنانکه مي شنوي (ن - شنيدي) از اول پس تحقيق تو وقتيکه خواهي کرد اين را ظاهر خواهد شد براي تو حکم کردن گفت علي برو سلام پس نه مشکل شد بر من حکم کردن هنوزه

اختلاف على ابى اسحاق درين حديث است

٣٦ — خبر داد مارا احمد پسر سليمان گفت احمد حديث کرد مارا

حدثنا اسرائيل عن ابي اسحاق عن حارثة بن مضرب عن علي رضه قال بعثني رسول الله صلعم الى اليمن فقلت انك تبعثني الى قوم اسن مني لاقضي بينهم فقال ان الله سيهدي قلبك و يثبت لسانك *
ورواه شيبان عن ابي اسحاق عن عمرو بن حنشي عن علي رضه *

٣٧ — اخبرني ابو عبدالرحمن زكريا بن يحيى قال حدثني محمد بن العلاء قال حدثنا معوية بن هشام عن شيبان عن ابي اسحاق عن عمرو بن حنشي عن علي رضه قال بعثني رسول الله صلعم الى اليمن فقلت يا رسول الله انك تبعثني الى شيوخ ذوي اسنان و اني اخاف ان لا اصيب قال ان الله سيثبت لسانك و يهدي قلبك *

يحيي پسر آدم گفت يحيى حديث كرد مارا اسرائيل از ابي اسحاق از حارثه پسر مضرب از علي (خ • و) گفت علي رضه فرستاد مرا پيغمبر خدا (د • خ • ل • سه •) بسوي يمن پس گفتم تحقيق تو ميفرستي مرا طرف قوم كه در عمر زيادة تراند از من تاكه حكم كنم درميان اوشان پس گفت انحضرت تحقيق خدا شتاب است كه هدايت خواهد كرد دل ترا و ثابت خواهد داشت زبان ترا • و روايت كرد ان حديث را شيبان از ابي اسحاق از عمرو پسر حنشي از علي (خ • و) •

٣٧ — خبر داد مرا ابوعبدالرحمن زكريا پسر يحيى گفت حديث كرد مرا محمد پسر علاء گفت محمد حديث كرد مارا معوية پسر هشام از شيبان از ابي اسحاق از عمرو پسر حنشي از علي (خ • و) گفت علي رضه فرستاد مرا پيغمبر خدا (د • خ • ل • سه •) طرف يمن پس گفتم اي پيغمبر خدا تحقيق تو ميفرستي مرا طرف مرم پيرها صاحب سنها و تحقيق من خوف ميكنم اينكه نه صواب كنم گفت انحضرت تحقيق خدا شتاب است كه ثابت خواهد داشت زبان ترا و هدايت خواهد كرد در حكم كردن دل ترا •

ذكر قول النبي صلعم امرت بسد هذه الابواب الا (ن - غير) باب علي

٣٨ — انبانا محمد بن بشار بندار البصري قال حدثنا محمد بن جعفر قال حدثنا عوف بن ميمون عن ابي عبد الله عن زيد بن ارقم رض قال كان لنفر من اصحاب النبي صلى الله عليه و آله واصحابه و سلم ابواب شارعة في المسجد فقال رسول الله صلعم سدوا هذه الابواب الا باب علي فتكلم في ذلك الناس فقام رسول الله صلعم فحمد الله و اثنى عليه ثم قال اما بعد فاني أمرت بسد هذه الابواب غير باب علي فقال فيه قايلكم والله ما سددته ولا فتحته و لكن أمرت بشيئ فاتبعته *

این ذکر فرمودن پیغمبر (د• خ• ل• س•) حکم کرده شدم به بند کردن دروازه ها مگر (ن - سواء) دروازهٔ علی را

٣٨ — خبر داد مارا محمد پسر بشار بندار بصري گفت محمد حديث كرد مارا محمد پسر جعفر گفت پسر جعفر حديث كرد مارا عرف پسر ميمون از ابي عبدالله از زيد پسر ارقم (خ• و) گفت زيد بود براي چند اشخاص از صاحبان نبي (د• خ• ل• ص• س•) دروازه هاي شارع عام در مسجد پس فرموده پيغمبر خدا (د• خ• ل• س•) بند كنيد اين دروازها را مگر دروازهٔ علي پس كلام كردند درين مردم پس ايستاد پيغمبر خدا (د• خ• س•) پس شكر گفت خدا را و ثنا كرد بر او پسفر گفت انحضرت اما بعد حمد و ثنا پس تحقيق من حكم كرده شده ام به بند كردن اين دروازه ها سواء دروازهٔ علي رض پس گفت در وي گوينده شما قسم خدا است نه بند كردم من اورا و نه كشاده كردم من اورا و لكن حكم كرده شدم بچيزي پس متابعت كردم آن چيز را *

ذكر قول النبي صلعم ما انا ادخلته و اخرجتكم بل الله ادخله و اخرجكم

٣٩ — قرأت علي محمد بن سليمان عن ابن عيينة عن عمرو بن دينار عن ابي جعفر محمد بن علي عن ابراهيم بن سعد بن ابي وقاص عن ابيه و لم يقل مرة عن ابيه * قال كنا عند النبي صلعم و عنده قوم جلوس فدخل علي (ك ٠ ٥) فلما دخل خرجوا فلما خرجوا تلاوموا فقالوا و الله انما اخرجنا و ادخله فرجعوا فقال و الله ما انا ادخلته و اخرجتكم بل الله ادخله و اخرجكم * قال ابو عبد الرحمن هذا اولى بالصواب *

٤٠ — انبانا احمد بن يحيى الكوفي الصوفي قال حدثنا

اين ذكر فرمودن نبي (د٠ خ٠ ص٠) نه من داخل كردم علي را و بيرون كردم شما را بلكه خدا داخل كرد اورا و بيرون كرد شما را

٣٩ — خواند بر من محمد پسر سليمان از پسر عيينه از عمرو پسر دينار از ابي جعفر محمد پسر علي از ابراهيم پسر سعد پسر ابي وقاص از پدر خود و نگفت مرة از پدر خود اين حديث را گفت بوديم ما نزديك نبي (د٠ خ٠ ص٠) و نزديك او مردمان نشسته بودند پس داخل شد علي بخشد خدا ذات اورا پس هرگاه داخل شد علي خارج شدند مردمان پس هرگاه خارج شدند مردم با همديگر ملامت كردند پس گفتند مردم قسم خدا است جز اين نيست كه خارج كرد مارا و داخل كرد علي را پس رجوع كردند طرف انحضرت پس فرمود انحضرت قسم خدا است نه من داخل كردم علي را و خارج كردم شما را بلكه خدا داخل كرد علي را و خارج كرد شما را ٠ گفت ابو عبدالرحمن اين حديث نزديكتر است بصواب و درستي ٠

٤٠ — خبر داد مارا احمد پسر يحيى كوفي صوفي گفت حديث كرد

علي و هو ابن قادم قال انبانا اسرائيل عن عبد الله عن شريک
عن الحرب بن مالک قال اتيت مكة فلقيت سعد بن ابي
وقاص فقلت هل سمعت لعلي منقبة قال كنا مع رسول الله
صلعم في المسجد فنودي فينا ليلة ليخرج من في المسجد الا
آل رسول الله صلعم و آل علي فخرجنا فلما اصبح اتاه عمه فقال
يا رسول الله اخرجت اصحابک و اعمامک و سكنت هذا الغلام
فقال رسول الله صلعم ما انا امرت باخراجكم و لا باسكان هذا
الغلام ان الله هو امر به * قال ابو عبدالرحمن قال فطر عن عبدالله
بن شريک عن عبد الله بن الرقيم عن سعد ان العباس اتى
النبي صلعم فقال سددت ابوابنا الا باب علي فقال ما انا فتحتها
و لا انا سددتها و لكن الله فعل ذلک * قال ابو عبدالله بن شريک

مارا علي و او پسر قادم است گفت علي خبر داد مارا اسرائيل از عبدالله
از شريک از حرب پسر مالک گفت حرب آمدم مكه را پس ملاقات كردم
سعد پسر ابي وقاص را پس گفتم ايا شنيدي براي علي منقبت را گفت
سعد بودم همراه پيغمبر خدا (ص خ ل م) درمسجد پس ندا كرده شد
درميان ما شب را تا نه بيرون رود انكس كه درمسجد است مگر آل پيغمبر
خدا (ص خ ل م) و آل علي پس بيرون آمديم پس هرگاه صبح شد
آمد نزد ان حضرت عمو انحضرت پس گفت اي پيغمبر خدا خارج كردي
تو ياران خود را و عموهاي خود را و ساكن گردانيدي تو اين طفل را پس
گفت پيغمبر خدا (ص خ ل م) نه من حكم كردم بخارج كردن شما و نه
بساكن كردن اين طفل تحقيق خدا او حكم كرد به او * گفت ابو عبدالرحمن
گفت فطر از عبدالله پسر شريک از عبدالله پسر رقيم از سعد تحقيق عباس
آمد نبي را (ص خ م) پس گفت بند كردي تو دروازه هاي مارا مگر
دروازهٔ علي را پس گفت نه من كشاده كردم اورا و نه من بند كردم اورا و
لكن خدا كرد اين را * گفت ابو عبدالله پسر شريک نيست مثل اين مردم

ليس بذالک و الحرب بن مالک لا اعرفه و لا عبدالله بن الرقيم عن سعد ان العباس اتى النبي صلعم فقال سددت ابوابنا الا باب علي فقال ما انا فتحتها و لا انا سددتها و لكن الله فعل ذلک *

۴۱ — اخبرني زكريا بن يحيى سجستاني قال حدثنا عبدالله بن عمر قال حدثنا اسباط عن فطر عن عبدالله بن شريک عن عبد الله بن رقيم عن سعد نحوه *

۴۲ — اخبرني مكررة زكريا بن يحيى قال حدثنا عبد الله بن عمر قال حدثنا اسباط عن فطر عن عبد الله بن شريک عن عبد الله بن رقيم نحوه *

۴۳ — اخبرني زكريا بن يحيى سجستاني قال حدثنا عبد الله بن عمر قال اخبرنا محمد بن وهب بن ابي كريمة

در حديث و حرب پسر مالک نمي شناسم او را و نه ميشناسم عبدالله پسر رقيم را در روايت كردن از سعد تحقيق عباس آمد نبي را (د- خ- ل- ص-)
پس گفت بند كردي دروازه هاي مارا مگر دروازهٔ علي را پس گفت نه من كشاده كرده ام اورا و نه من بند كرده ام انها را لكن خدا كرده اين را *

۴۱ — خبر داد مرا زكريا پسر يحيى سجستاني گفت زكريا حديث كرد مارا عبدالله پسر عمر گفت عبدالله حديث كرد مارا اسباط از فطر از عبدالله پسر شريك از عبدالله پسر رقيم از سعد مثل او *

۴۲ — خبر داد مرا مكرر زكريا پسر يحيى گفت زكريا حديث كرد مارا عبدالله پسر عمر گفت عبدالله حديث كرد مارا اسباط از فطر از عبدالله پسر شريک از عبدالله پسر رقيم مثل او حديث كه گذشت *

۴۳ — خبر داد مرا زكريا پسر يحيى سجستاني گفت زكريا حديث كرد مارا عبد الله پسر عمر گفت عبد الله خبر داد مارا محمد پسر وهب

الحراني قال حدثنا مسكين قال حدثنا شعبة عن ابي مليح عن عمرو بن ميمون عن ابن عباس رض عنهما قال امر رسول الله صلعم بابواب المسجد فسدت الابواب الا باب علي عليه السلام *

٤٤ — انبانا محمد بن مثنى قال حدثنا يحيى بن حماد قال حدثنا ابوالوضاح قال حدثنا يحيى قال حدثنا عمرو بن ميمون قال قال ابن عباس سد ابواب المسجد غير باب علي فكان يدخل المسجد و هو جنب و هو طريقه و ليس له طريق غيره *

ذكر منزلة اميرالمومنين علي بن ابي طالب كرم الله وجهه من النبي عليه السلام

٤٥ — انبانا بشر بن هلال البصري قال حدثنا جعفر و هو

پسر ابي كريمة حراني گفت محمد حديث كرد مارا مسكين گفت مسكين حديث كرد مارا شعبه از ابي مليح از عمرو پسر ميمون از پسر عباس (خ• و) گفت ابن عباس حكم كرد پيغمبر خدا (د• خ• ل• س.) به دروازه‌هاي مسجد پس بند كرده شد دروازه ها مگر دروازهٔ علي برو سلام•

٤٤ — خبر داد مارا محمد پسر مثنى گفت محمد حديث كرد مارا يحيى پسر حماد گفت يحيى حديث كرد مارا ابو وضاح گفت حديث كرد مارا يحيى گفت يحيى حديث كرد مارا عمرو پسر ميمون گفت ميمون گفت ابن عباس بند كرده شد دروازه‌هاي مسجد سواي دروازهٔ علي پس بود علي كه داخل ميشد مسجد را و حال انكه اورا احتياج غسل بود و او مسجد راه او بوه و نبود براي او راه سواي ان مسجد •

اين ذكر مرتبهٔ اميرمنين علي پسر ابي طالب است بزرگ كند خدا ذات اورا از نبي برو سلام

٤٥ — خبر داد مارا بشر پسر هلال بصري گفت بشر حديث كرد مارا

ابن سليمان قال حدثنا حرب بن شداد عن قتادة عن سعيد بن المسيب عن سعد بن ابي وقاص رض قال لما غزى رسول الله صلعم غزوة تبوک خلف عليا بالمدينة فقالوا فيه مله و کره صحبته فتبع علی النبي صلعم حتى لحقه في الطريق و قال يا رسول الله خلفتني بالمدينة مع الزراري و النساء حتى قالوا فيه مله و کره صحبته فقال له النبي صلعم يا علي انما خلفتک علی اهلي اما ترضي ان تکون مني بمنزلة هارون من موسی غير انه لانبي بعدي

۴۶ — انبانا القاسم بن زکريا بن دينار الکوفي قال حدثنا ابو نعيم قال حدثنا عبدالسلام عن يحيی بن سعيد عن سعيد

جعفر و او پسر سليمان است گفت جعفر حديث کرد مارا حرب پسر شداد از قتادة از سعيد پسر مسيب از سعد پسر وقاص (خ• و) گفت سعد هرگاه که جنگ کرد پيغمبر خدا (د• خ• ل• س•) جنگ تبوک که نام مکان است خليفه کرد علي را در مدينه پس گفتند مردم در وی يعني در علي رض ملال کرد انحضرت و مکروه داشت انحضرت صحبت اورا پس تابع شده پيغمبر را (د• خ• ل• س•) تا اينکه لاحق شد انحضرت را در راه و گفت علي ای پيغمبر خدا خليفه کردي تو مرا در مدينه همراه طفلان و زنان تا اينکه گفتند مردم در شان علی ملال کرد و مکروه داشت انحضرت صحبت علي را پس گفت براي او نبي (د• خ• ل• س•) ای علي جز اين نيست که خليفه کرد ترا بر اهل خود ايا راضي نميشوي اينکه باشي تو از من بمنزلهٔ هارون از موسی سوای اينکه تحقيق حال اينست که نيست نبي بعد من •

۴۶ — خبر داد مارا قاسم پسر زکريا پسر دينار کوفي گفت قاسم حديث کرد مارا ابو نعيم گفت حديث کرد مارا عبدالسلام از يحيی پسر سعيد از سعيد پسر مسيب از سعد پسر ابي وقاص (خ • و) تحقيق نبي

بن المسيب عن سعد بن ابي وقاص رض ان النبي عليه السلام قال لعلي رض انت مني بمنزلة هارون من موسى *

۴۷ — انبانا زكريا بن يحيى قال انبانا ابو مصعب بن الدراوردي بن صفوان التجيبي عن سعيد بن المسيب انه سمع سعد بن ابي وقاص رض يقول ما قال رسول الله صلعم لعلي اما ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى الا النبوة *

۴۸ — اخبرني زكريا بن يحيى قال انبانا ابو مصعب ان الدراوردي حدثه عن هشام بن هشام عن سعيد بن المسيب عن سعد رض قال لما خرج رسول الله صلعم الى تبوك خرج علي رض بشيعه فبكى و قال يارسول الله تركتني (ن - اتتركني) مع الخوالف فقال صلعم يا علي اما ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى الا النبوة *

بود سلام گفت علي را (خ • و) تو از من بمنزله هارون است از موسى •

۴۷ — خبر داد مارا زكريا پسر يحيى گفت زكريا خبر داد مارا ابو مصعب پسر دراوردي پسر صفوان تجيبي از سعيد پسر مسيب تحقيق او شنيده سعد پسر ابي وقاص را (خ • و) ميگفت انچيز كه گفت پيغمبر خدا (د• خ• ل• م•) علي را ايا راضي نمي شوى اينكه باشي تو از من بمنزلة هارون از موسي مگر نبوة •

۴۸ — خبر داد مرا زكريا پسر يحيى گفت خبر داد مارا ابو مصعب تحقيق درآوردي حديث كرد دراوردي ابو مصعب را از هشام پسر هشام از سعيد پسر مسيب از سعد (خ • و) گفت هرگاه بيرون آمد پيغبر خدا (د• خ• م•) طرف موضع تبوك بيرون آمد علي (خ • و) سعي ميكرد و شتاب ميرفت پس انحضرت پس بكاؤ گريه كرد و گفت اى پيغمبر خدا ترك كردي تو مرا (ن - ايا ميگذاري مرا) همراه پس ماندگان پس گفت انحضرت (د• خ• ل• م•) اى علي ايا راضي نمي شود اينكه باشي تو از من بمنزلة هارون از موسى مگر نبوة •

ذكر الاختلاف على محمد بن المنكدر في هذا الحديث

۴۹ — اخبرني اسحق بن موسى بن عبد الله بن يزيد الانصاري قال حدثنا داود بن كثير الرقي عن محمد بن المنكدر عن سعيد بن المسيب عن سعد رض ان رسول الله صلعم قال لعلي انت مني بمنزلة هارون من موسى الا انه لانبي بعدي *

۵۰ — اخبرني صفوان بن محمد بن عمرو قال حدثنا احمد بن خالد قال حدثنا عبدالعزيز بن ابي سلمة الماجشون عن محمد بن المنكدر قال سعيد بن المسيب اخبرني ابراهيم بن سعد انه سمع اباه سعد رض وهو يقول قال النبي صلعم لعلي رض اما ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى الا انه لانبوة قال سعيد فلم ارض حتى اتيت سعدا فقلت شيئ حدث به ابنك قال وما هو و

این ذکر اختلاف است بر محمد پسر منکدر درین حدیث

۴۹ — خبر داد مرا اسحاق پسر موسی پسر عبدالله پسر یزید انصاری گفت اسحاق حدیث کرد مارا داود پسر کثیر رقي از محمد پسر منکدر از سعید پسر مسیب از سعد (خ• و) رتحقیق پیغمبر خدا (د• خ• ل• س•) گفت علي را تو از من بمنزلهٔ هارون است از موسی مگر تحقیق شان اینست که نیست نبي بعد من •

۵۰ — خبر داد مرا صفوان پسر محمد پسر عمرو گفت حدیث کرد مارا احمد پسر خالد گفت حدیث کرد مارا عبدالعزیز پسر ابي سلمهٔ ماجشون از محمد پسر منکدر گفت سعید پسر مسیب خبر داد مرا ابراهیم پسر سعد تحقیق او شنید پدر خود سعد را (خ• و) و او میگفت گفت نبي (د• خ• ل• س•) علي را (خ•و) ایا راضي نمیشوی اینکه باشي تو ازمن بمنزلهٔ هارون از موسی مگر تحقیق حال اینست که نیست نبوة من بعد • گفت سعید پس نه راضی شدم تا اینکه آمدم سعد را پس گفتم چیزے هست که حدیث کرد با نچیز

انتهرني فقلت اخبرنا علي هذا فقال ما هو يا بن اخي فقلت هل سمعت النبي صلعم يقول لعلي كذا و كذا قال نعم و اشار الى اذنيه و الا فصكتا لقد سمعته يقول ذلك و خالفه يوسف الماجشون فرواه عن محمد بن المنكدر عن سعيد عن عامر بن سعد عن ابيه و تابعه على روايته عن عامر بن سعد علي بن زيد بن جدعان *

۵۱ — اخبرني زكريا بن ابي يحيى قال حدثنا ابن ابي الشوارب قال حدثنا حماد بن زيد عن علي بن زيد عن سعيد بن المسيب عن عامر بن سعيد عن سعد ان رسول الله صلعم قال لعلي انت مني بمنزلة هارون من موسى غير انه لا نبي بعدي قال سعيد فاحببت ان اشافه ذلك سعدا فاتيته فقلت ما

پسر تو گفت سعد چه چیز است و زجر کرد مرا پس گفتم خبر داد مارا برین یعني بر فضیلت علي پس گفت سعد چیست آن فضیلت اي پسر براد من پس گفتم آیا شنیدي تو پیغمبر خدا (د- خ- ص-) میگفت علي را چنین و چنین گفت آري و اشارة كرد طرف هر دو گوش خود كه از گوش شنیدم و اگر چنین نبود پس كننگ (كر) باد هردو گوش من هرآینه تحقیق شنیدم انحضرت را میفرمود فضیلت علي را رضه و مخالف شد عبدالعزیز را یوسف ماجشون پس روایت آنرا از محمد پسر منكدر از سعید از عامر پسر سعد از پدر او تابع شد یوسف ماجشون را بر روایت كردن او از عامر پسر سعد علي پسر زید پسر جدعان *

۵۱ — خبر داد مرا زكریا پسر ابي یحیی گفت زكریا حدیث كرد مارا ابن ابي الشوارب گفت ابن ابي الشوارب حدیث كرد مارا حماد پسر زید از علي پسر زید از سعید پسر مسیب از عامر پسر سعید از سعد تحقیق پیغمبر خدا (د- خ- ل- م) گفت انحضرت علي را تو از من بمنزلهٔ هارون است از موسی سواء اینكه تحقیق حال اینست كه نیست نبي بعد من گفت سعید راوي پس قصد كردم اینكه بالمشافهه پرسم این حدیث را سعد را پس

حديث حدثني به عنك عامر فادخل اصبعيه في اذنيه و قال سمعته من رسول الله صلعم و الا فصكتا * و قد روى هذا الحديث شعبة عن علي عن زيد فلم يذكر عامر بن سعد *

۴۵ـــ اخبرني محمد بن وهب الحراني قال حدثنا مسكين بن سكن قال حدثنا شعبة عن علي بن زيد قال سمعت سعيد بن المسيب يحدث عن سعد ان رسول الله صلعم قال لعلي الا ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى فقال اول من رضيت رضيت فسألته بعد ذلك فقال بلى بلى * قال ابوعبدالرحمن ما علمت ان احدا تابع عبدالعزيز الماجشون على روايته عن محمد بن المنكدر عن سعيد على ان ابراهيم بن سعد قد روى هذا الحديث عن ابيه *

آمدم سعد را پس گفتم چه حديث است كه حديث كرد مرا بان حديث از تو عامر پس داخل كرد سعد هر دو انگشت خود را در هر دو گوش خود و گفت شنيدم آن حديث را از پيغمبر خدا (ص ٠ خ ٠ م) و اگر چنين نبود پس گنگ (كر) باد هر دو گوش من و تحقيق روايت كرد اين حديث را شعبة از علي از زيد پس نه ذكر كرد عامر پسر سعد را *

۴۵ ـــ خبر داد مرا محمد پسر وهب حراني گفت حديث كرد مارا مسكين پسر سكن گفت مسكين حديث كرد مارا شعبه از علي پسر زيد گفت علي شنيدم سعيد پسر مسيب را حديث ميكرد از سعد تحقيق پيغمبر خدا (ص ٠ خ ٠ م) گفت علي را ايا راضي نمي سوي اينكه باشي تو از من بمنزلة هارون از موسى پس گفت علي رض اول آنكسي ام كه راضي شدم پس پرسيدم سعد را بعد حديث كردن سعيد ازو پس گفت سعد آرى آرى شنيدم اين حديث ازان حضرت * گفت ابو عبدالرحمن نمي دانستم تحقيق كسي تابع شد عبدالعزيز الماجشون را بر روايت كردن او از محمد پسر منكدر از سعيد پسر مسيب از ابراهيم پسر سعد بر اينكه تحقيق ابراهيم پسر سعد تحقيق روايت كرد اين حديث را از پدر خود *

۵۳ — انبانا محمد بن بشار البصري قال حدثنا محمد يعني ابن جعفر غندرا قال اخبرنا شعبة بن ابراهيم قال سمعت ابراهيم بن سعد يحدث عن ابيه عن النبي صلعم انه قال لعلي اما ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى *

۵۴ — انبانا عبيد الله بن سعد البغدادي قال حدثنا عمر قال حدثنا ابي عن ابي اسحق قال حدثنا محمد بن طلحة بن زيد بن مكانة عن ابراهيم بن سعد بن ابي وقاص عن ابيه انه سمع رسول الله صلعم يقول لعلي رض حين خلفه في غزوة تبوک على اهله الا ترضى ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى الا انه لا نبي بعدي * قال ابوعبدالرحمن و قد روي هذا الحديث عن عامر بن سعد عن ابيه من غير حديث سعيد بن المسيب *

---

۵۳ — خبر داد مارا محمد پسر بشار بصری گفت محمد حديث كرد مارا محمد مراد ميدارد از محمد پسر جعفر غندر را گفت محمد خبر داد مارا شعبه پسر ابراهيم گفت شعبه شنيدم ابراهيم پسر سعد را حديث ميكرد از پدر خود از نبی (ص٠ خ٠ ل٠ م) تحقيق او گفت علي را ايا راضي نمي شوي اينكه باشي تو از من بمنزلهٔ هارون از موسى *

۵۴ — خبر داد مارا عبيدالله پسر سعد بغدادي گفت حديث كرد مارا عمر گفت عمر حديث كرد مارا پدر من از ابي اسحاق گفت عمر حديث كرد مارا محمد پسر طلحه پسر زيد پسر مكانه از ابراهيم پسر سعد پسر ابی وقاص از پدر خود تحقيق او شنيد پيغمبر خدا را (ص٠ خ٠ م) ميگفت علي را (خ٠ و) وقتيكه خليفه كرد انحضرت علي را درجنگ تبوک بر اهل خود ايا نه راضي مي شوي اينكه باشي تو از من بمنزلهٔ هارون از موسى مگر تحقيق شان اينست كه نيست نبي بعد من * گفت ابو عبدالرحمن و تحقيق روايت كرده شد اين حديث از عامر پسر سعد از پدر او از غير حديث سعيد پسر مسيب *

۵۵ — انبانا محمد بن المثنى قال حدثنا ابوبكر الحنفي قال حدثنا بكير بن مسمار قال سمعت عامر بن سعد يقول قال معوية لسعد بن ابي وقاص ما يمنعك ان تسب ابن ابي طالب قال لا اسبه ما ذكرت ثلثا قالهن رسول الله صلعم لان يكون لي واحدة منهن احب الي من حمر النعم لا اسبه ما ذكرت حين نزل عليه الوحي و اخذ عليا و ابنيه و فاطمة فادخلهم تحت ثوبه ثم قال رب هؤلاء اهلي واهل بيتي ولا اسبه ماذكرت حين خلفه في غزوة تبوك و قال علي خلفتني مع النساء و الصبيان فقال اما ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى الا انه لانبوة

---

۵۵ — خبر داد مارا محمد پسر مثنى گفت محمد حديث كرد مارا ابوبكر حنفي گفت ابوبكر حديث كرد مارا بكير پسر مسمار گفت بكير شنيدم عامر پسر سعد مي گفت گفت معوية سعد پسر ابي‌وقاص را چه‌چيز منع كرد ترا اينكه زبون‌گوئي تو پسر ابيطالب را گفت سعد نه زبون خواهم گفت اورا تاكه ياد دارم سه چيز را كه گفت ان سه چيز را پيغمبر خدا (د • خ • ل • م •) هراينه اينكه باشد براي من يكي از انها دوستر است طرف من از قطار شتران سرخ رنگ نه زبون خواهم گفت اورا تاكه ياد دارم وقتيكه نازل شد بر انحضرت وحي وگرفت انحضرت علي را و هر دو پسران او را و فاطمه را پس داخل كرد انحضرت ايشان را زير چادر خود پستر گفت انحضرت اي پروردگار من ايشان اهل من اند و اهل بيت من اند و نه زبون خواهم گفت اورا تاكه ياد دارم وقتيكه خليفه كرد اورا در جنگ تبوك (ن - كه جنگ كرد ان حضرت ان جنگ را) و گفت علي رض خليفه كردي تو مرا همراه زنان و طفلان پس گفت ايا راضي نمي شوي اينكه باشي تو از من بمنزلهٔ هارون از موسى مگر تحقيق شان اينست كه نيست

من بعدي ولا اسبه ما ذكرت يوم خيبر حين قال رسول الله صلعم لاعطين هذه الراية رجلا يحبه الله و رسوله و يحب الله و رسوله و يفتح الله على يديه (ن - بيده) فتطاولنا فقال اين علي فقيل (ن - فقالوا) هو ارمد فقال ادعوه فدعوه فبصق في عينيه ثم اعطاه الراية ففتح الله على يديه (ن - عليه) قال فوالله ما ذكره معوية بحرف حتى خرج من المدينة *

٥٩ — حدثنا محمد بن بشار قال حدثنا محمد بن شعبة عن الحكم عن مصعب بن سعد قال خلف رسول الله صلعم عليا (ن - علي بن ابي طالب) في غزوة تبوک فقال یا رسول الله

نبوة از پس من و نه زبون خواهم گفت او را تاکه یاد دارم روز خیبر وقتیکه گفت پیغبر خدا (د • خ • م •) هراینه هراینه خواهم داد این نیزه را مرد را که دوست میدارد اورا خدا و رسول او و او دوست میدارد خدا و رسول خدا را و فتح خواهد کرد خدا بر هر دو دست او (ن - بدست او) پس گردن بلند کردیم برای آن نیزه پس گفت انحضرت کجاست علي پس گفته شد (پس گفتند مردم) او چشم بسیار علیل دارد پس فرمود طلب کنید اورا پس طلبیدند اورا پس آب دهن انداخت در هر دو چشم او پستر داد او نیزه را پس فتح کرد خدا بر هردو دست او (ن - بر دست او) گفت سعد پس قسم خدا است نه ذکر کرد علي را معویه بیکي حرف تا اینکه خارج شد معویه از مدینه •

٥٩ — حدیث کرد مارا محمد پسر بشار گفت حدیث کرد مارا محمد پسر شعبه از حکم از مصعب پسر سعد گفت مصعب خلیفه کرد پیغمبر خدا (د• خ• م•) علي را (ن-علي پسر ابیطالب را) در جنگ تبوک پس گفت علي ای پیغمبر خدا خلیفه میکني مرا در زنان و طفلان پس گفت انحضرت

تخلفني في النساء و الصبيان فقال اما ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى غير انه لانبي بعدي * قال ابو عبدالرحمن خالفه ليث فقال عن الحكم عن عايشة بنت سعد *

٥٧ — اخبرني الحسن بن اسمعيل بن سليمان المصيصي الخالدي قال انبانا المطلب عن ليث عن الحكم عن عايشة بنت سعد عن سعد ان رسول الله صلعم قال لعلي في غزوة تبوك انت مني بمنزلة (ن - مكان) هارون من موسى الا انه لا نبي من بعدي * قال ابو عبدالرحمن و شعبة احفظ و ليس ضعيف و الحديث فقد رواه عايشة بنت سعد *

٥٨ — اخبرني زكريا بن يحيى قال انبانا ابو مصعب عن الدراوردي عن الحميد (ن - الجعيد) عن عايشة انها قالت

ايا راضي نمي شري اينكه باشي تو از من بمنزلة هارون از موسى سواء آنكه تحقيق حال اين است كه نيست نبي بعد من • گفت ابو عبدالرحمن خلاف كرد محمد پسر شعبه را ليث پس گفت ليث اين حديث را از حكم از عايشه دختر سعد •

٥٧ — خبر داد مارا حسن پسر اسمعيل پسر سليمان مصيصي خالدي گفت خبر داد مارا مطلب از ليث از حكم از عايشه دختر سعد از سعد تحقيق پيغمبر خدا (د• خ• ل• س•) گفت علي را در جنگ تبوك تو از من بمنزلة (ن - مكان) هارون است از موسى مگر تحقيق شان اينست كه نيست نبي از بعد من • گفت ابو عبدالرحمن و شعبه حافظ و ياد دارندة تر است حديث را و نيست ضعيف و حديث پس تحقيق روايت كرد او را عايشة دختر سعد *

٥٨ — خبر داد مرا زكريا پسر يحيى گفت زكريا خبر داد مارا ابو مصعب از دراوردي از حميد (ن- جعيد) از عايشه تحقيق (ن - از عايشه

(ن- عن ابيها) ان عليا رض خرج مع النبي صلعم حتى جاء ثنية الوداع يود من غزوة تبوك و خلف عليا فقال (ن - و علي يشتكي و هو يقول) اتخلفني مع الخوالف فقال له اما ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى الا انه لانبي بعدي (ن - الا النبوة) *

اختلاف علي عبدالله بن شريک في هذا الحديث

٥٩ — اخبرنا القاسم بن زكريا بن دينار الكوفي قال حدثنا ابو نعيم قال حدثنا فطر عن عبدالله بن شريک عن عبدالله بن رقيم الكياني عن سعد بن ابي وقاص رض ان النبي صلعم قال لعلي انت مني بمنزلة هارون من موسى * و رواه اسرائيل عن عبدالله بن شريک عن الحرث بن مالک عن سعد *

از پدر عايشه) گفت تحقيق علي (خد و) بيرون آمد همراه نبي (د٠ خد ل٠ مد) تا اينكه آمد آنحضرت ثنية الوداع را كه نام مكان است ارزو ميبرد از جنگ تبوک و خليفه كرد علي را پس گفت (ن - و علي شكايت ميكرد و او ميگفت) ايا خليفه ميكني همراه پس ماندگان پس گفت آن حضرت علي را ايا راضي نمي شوي اينكه باشي از من بمنزلهٔ هارون از موسى مگر تحقيق شان اينست كه نيست نبي بعد من (ن - مگر نبوت) *

اين ذكر خلاف كردن علي عبدالله پسر شريک درين حديث است

٥٩ — خبر داد مارا قاسم پسر زكريا پسر دينار كوفي گفت حديث كرد مارا ابو نعيم گفت حديث كرد مارا فطر از عبدالله پسر شريك از عبدالله پسر رقيم كياني از سعد پسر ابي وقاص (خد و) تحقيق نبي (د٠ خد مد) گفت علي را تو از من بمنزلهٔ هارون است از موسى * و روايت كرد آن حديث را اسرائيل از عبدالله پسر شريك از حرث پسر مالك از سعد *

٦٠ — انبانا احمد بن يحيى الكوفى قال حدثنا وعيل و هو ابن قادم قال حدثنا اسرائيل عن عبدالله بن شريک عن الحرب عن مسلک قال سعيد بن مالک قال رسول الله صلعم غزا على ناقة الحمراء و خلف عليا فجاء علي حتى تعدى الناقة فقال يا رسول الله زعمت قريش انک انما خلفتني انک استثقلتني و كرهت صحبتي و بكى فنادى رسول الله صلعم فى الناس ما منكم احد الا و له حاجة بابن ابي طالب اما ترضي ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى الا انه لانبي بعدي قال علي رضيت عن الله عز و جل و عن رسول الله صلعم *

٦١ — اخبرنا عمرو بن علي قال حدثنا يحيى يعني ابن

---

٦٠ — خبر داد مارا احمد پسر يحيى كوفي گفت حديث كرد مارا وعيل و او پسر قادم است گفت حديث كرد مارا اسرائيل از عبدالله پسر شريك از حرب از مسلك گفت سعد پسر مالك گفت پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س٠) جنگ كرد بر ماده شتر سرخ رنگ و خليفه كرد علي را پس آمد علي تا اينكه تجاوز كرد ماده شتر را پس گفت اى پيغمبر خدا گمان بردند قريش تحقيق تو جزين نيست كه خليفه كردي مرا تحقيق تو ثقيل داشتي تو مرا يا مكروه داشتي تو صحبت مرا و گريه كرد علي پس ندا و اواز كرد پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س٠) در مردم نيست از شما كسي مگر حال انكه براى او حاجت هست به پسر ابي طالب ايا راضي نمي شوى اينكه باشي تو از من بمنزلهٔ هارون از موسى مگر تحقيق شان اينست كه نيست نبي بعد من گفت علي (خ٠ و) راضي شدم از خدا غالب و بزرگ و از پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) ٠

٦١ — خبر داد مارا عمرو پسر علي گفت عمرو حديث كرد مارا يحيى

سعيد قال حدثنا موسي الجهني قال دخلت علي فاطمة بنت
علي فقال لها رفيقي (رفيقي) هل عندک شيئ عن والدک
مثبت قالت حدثتني اسماء بنت عميس ان رسول الله
صلعم قال لعلي انت مني بمنزلة هارون من موسي الا انه
لانبي بعدي *

٦٢ — انبانا احمد بن سليمان قال حدثنا جعفر بن عون عن
موسي الجهني قال ادركت فاطمة بنت علي رض وهي ابنة ثمانين
سنة فقلت لها تحفظين عن ابيک شيئا قالت لا و لکن اخبرني
(ن — سمعت) اسماء بنت عميس انها سمعت رسول الله
صلعم يقول يا علي انت مني بمنزلة هارون من موسي الا انه
لانبي من بعدي *

مراد ميدارد عمرو از يحيي پسر سعد را گفت يحيي حديث کرد مارا موسي
جهني گفت موسي آمدم نزد فاطمه دختر علي رض پس گفت موسي او را
واقف کن مرا ايا نزديک تو چيزي است از پدر تو ثابت کرده شده گفت
فاطمه حديث کرد مرا اسما دختر عميس تحقيق پيغمبر خدا (ص خ ل
س) گفت علي را تو از من بمنزلهٔ هارون است ازموسي مگر تحقيق شان
اينست که نيست نبي بعد من *

٠ ٦٢ — خبر داد مارا احمد پسر سليمان گفت احمد حديث کرد مارا
جعفر پسر عون از موسي جهني گفت دريافتم فاطمه دختر علي را (خ ر)
و حال انکه او دختر هشتاد ساله بود پس گفتم اورا ياد ميداري از پدر خود
چيزي را گفت نه و لکن خبر داد مرا (ن - شنيدم) اسماء دختر عميس
تحقيق او شنيدم پيغمبر خدا را (ص خ س) ميگفت اي علي تو من
بمنزلهٔ هارون است ازموسي مگر تحقيق شان اينست که نيست نبي از بعد من *

٩٣ — انبانا احمد بن عثمان بن حكيم قال حدثنا ابونعيم حسن هو ابن صالح عن موسى الجهني عن فاطمة بنت علي عن اسماء بنت عميس ان رسول الله صلعم قال لعلي انت مني بمنزلة هارون من موسى الا انه لانبي بعدي *

ذكر الاخوة

٩٤ — انبانا محمد بن يحيي بن عبدالله النيسابوري و احمد بن عثمان بن حكيم اودي و اللفظ لمحمد قالا حدثنا عمرو بن طلحة قال حدثنا اسباط عن سماک عن عكرمة عن ابن عباس رض ان عليا كان يقول في حيوة رسول الله صلعم ان الله تعالى يقول افان مات او قتل انقلبتم على اعقابكم و الله ولا ننقلب على اعقابنا

---

٩٣ — خبر داد مارا احمد پسر عثمان پسر حكيم گفت احمد حديث كرد مارا ابو نعيم گفت حديث كرد مارا حسن او پسر صالح است از موسى جهني از فاطمه بنت علي از اسما دختر عميس تحقيق پيغمبر خدا (د• خ• پد•) گفت علي را تو از من بمنزلهٔ هارون است از موسى مگر تحقيق شان اينست كه نيست نبي از بعد من •

ذكر برادر شدن علي است آنحضرت را

٩٤ خبر داد مارا محمد پسر يحيى پسر عبدالله نيشاپوري و احمد پسر حكيم اودي و لفظ حديث كه بعد مذكور است براى محمد پسر يحيى است يعنى لفظ حديث كه احمد پسر عثمان نقل كرده اينجا بعينه مذكور نيست گفتند آن هردو حديث كرد مارا عمرو پسر طلحه گفت عمرو حديث كرد مارا اسباط از سماك از عكرمه از پسر عباس (خ• و) تحقيق علي بود كه ميگفت در زندگي پيغمبر خدا (د• خ• سد•) تحقيق خدا تعالى ميفرمايد ايا پس اگر وفات خواهد يافت پيغمبر خدا يا قتل كرده خواهد شد برگشته خواهيد شد شما بر پاشنه هاى خود قسم خدا است و نه

بعد ان هدانا الله و الله لئن مات او قتل انقلبتم على اعقابكم لاقاتلن على (ن - لاقتلن عليه) ما قاتل عليه حتى اموت او اقتل والله اني لاخوه و وليه و وارثه و ابن عمه و من احق به مني *

٩٥ — اخبرني الفضل بن سهل قال حدثنا عفان بن مسلم قال حدثنا ابو عوانة عن عثمان بن المغيرة عن ابي صادق عن ربيعة بن ناجد ان رجلا قال لعلي بن ابي طالب رض يا امير المومنين لم ورثت ابن عمك دون عمك قال جمع رسول الله صلعم او قال دعى رسول الله صلعم بني عبدالمطلب فصنع لهم مدا من طعام

برگشته خواهم شد بر پاشنه هاى خود بعد اينكه هدايت كرد مارا خدا و قسم خدا است هراينه اگر وفات خواهد يافت آن حضرت يا قتل كرده خواهد شد برگشته خواهيد شد شما بر پاشنه هاى خود هراينه هراينه قتل خواهم كرد برانچه كه گوينده است آن حضرت بران چيز يعنى بر اينكه شاهدى دهند كلمهٔ شهادت را (ن - هراينه هراينه قتل خواهم كرد بر اينكه شاهدى دهند كلمهٔ شهادت را) تا اينكه خواهم وفات يافت يا قتل خواهم شد قسم خداست تحقيق من هراينه برادر آن حضرت ام و قريب او و وارث او ام و پسر عم او ام و كيست سزاوارتر بآن حضرت از من *

٩٥ — خبر داد مرا فضل پسر سهل گفت حديث كرد ما را عفان پسر مسلم گفت حديث كرد ما را ابو عوانه از عثمان پسر مغيره از ابي صادق از ربيعه پسر ناجد تحقيق مرد گفت او مرد علي پسر ابي طالب را (خد و) اي اميرالمومنين چرا وارث شدى پسر عم خود را سواى عم خود را گفت علي جمع كرد پيغمبر خدا (د• خد• مد•) يا گفت علي طلبيد (†) پيغمبر خدا (د• خد• ل• مد•) پسران عبدالمطلب را پس ساخت براى ايشان يك اثار را از طعام گفت علي رض پس خوردند بني عبدالمطلب تا اينكه سير

(†)— شك راوى حديث است كه حضرت علي لفظ جمع فرمود يا لفظ دعى *

قال فاكلوا حتى شبعوا و بقي الطعام كما هو كانه لم يمس ثم دعا بغمرة فشربوا حتى رووا و بقى الشراب كانه لم يمس او لم يشرب فقال يا بني عبدالمطلب اني بعثت اليكم خاصة و الي الناس عامة وقد رايتم من هذه الامة ما قد رأيتم فايكم يبايعني علي ان يكون اخي و صاحبي و وارثي و وزيري فلم يقم اليه احد فقمت اليه و كنت اصغر القوم سنا فقال اجلس ثم قال ثلث مرات كل ذالک اقوم اليه فيقول اجلس حتى كان في الثالثة فضرب بيده علي يدي ثم قال انت اخي و صاحبي و وزيري فبذالک ورثت ابن عمي دون عمي *

هکم شدند و باقي ماند طعام چنانکه بود او گويا که او طعام نه مس کرده شده يعني گويا که کسي اورا دست نرسانيد پستر طلبيد آب را پس نوشيدند پسران عبدالمطلب تا اينکه سيراب شدند و باقي ماند آب گويا که او نه مس کرده شده يعني گويا که کسي اورا دست نرسانيده يا نه نوشيده شد (‡) پس گفت آن حضرت ای پسران عبدالمطلب تحقيق من فرستاده شده‌ام طرف شما ازروی خاص و طرف مردم از روی عام و تحقيق ديديد شما ازين امت انچه که تحقيق ديديد شما پس کدام شما بيعت ميکند مرا براينکه باشد آنکس برادر من و صاحب من و وارث من و وزير من پس نه استاد طرف آن حضرت کسی پس استادم طرف آن حضرت و بودم خورد تر قوم از روی عمر پس فرمود بنشين پستر فرمود سه دفعه هر بار اين استاده ميشدم طرف او پس ميفرمود بنشين تاکه بود فرمودن آنحضرت آن کلام را دفعه سوم پس زد دست خود را بر هردو دست من پستر گفت تو برادر من است و صاحب من است و وزير من است پس بسبب اين فرمودن وارث شدم پسر عم خود را سوای عم خود *

(‡) — اينجا شك راويست که علي رض لفظ لم يمس فرمود يا لفظ لم يشرب *

٦٦ — اخبرني زكريا بن يحيى قال حدثنا عثمان قال حدثنا عبدالله بن نمير قال حدثنا مالك بن مغول عن الحرب بن حصين عن ابي سليمان الجهني قال سمعت عليا رض على المنبر يقول انا عبدالله و اخو رسوله *

ذكر قول النبي صلعم علي مني و انا منه

٦٧ — انبانا بشر بن هلال عن جعفر بن سليمان عن يزيد الرشك عن مطرف بن عبدالله عن عمران بن حصين رض قال قال رسول الله صلعم ان عليا مني و انا منه و هو ولي كل مومن (ن — و هو ولي و ولي كل مومن) *

ذكر اختلاف على ابي اسحاق في هذا الحديث

٦٨ — انبانا احمد بن سليمان قال (ن — قال اخبرنا زيد

---

٦٦ — خبرداد مرا زكريا پسر يحيى گفت زكريا حديث كرد مارا عثمان گفت عثمان حديث كرد مارا عبدالله پسر نمير گفت عبدالله حديث كرد مارا مالك پسرمغول ازحرب پسر حصين از ابي سليمان جهني گفت ابي سليمان شنيدم علي را (ر خ ع و) بر منبرميفرمود من بندهٔ خدا ام و برادر رسول او ام *

اين ذكرفرمودن نبيست (د ع خ ل ع س) علي از منست و من از او ام

٦٧ — خبر داد مارا بشر پسر هلال از جعفر پسر سليمان از يزيد مرشك از مطرف پسر عبد الله از عمران پسر حصين (خ ع و) گفت حصين گفت پيغمبر خدا (د ع خ ع س ع) تحقيق علي از منست و من از و ام و او ولي هر مومن است *

اين ذكر اختلاف على ابي اسحاق ست در اين حديث

٦٨ — خبر داد مارا احمد پسر سليمان [گفت احمد حديث كرد مارا

بن حباب قال حدثنا شريك قال حدثنا ابو اسحاق) حدثنا يحيى بن آدم قال حدثنا اسرائيل عن ابي اسحاق قال حدثنا حبشي بن جنادة السكوني قال سمعت رسول الله صلعم يقول علي مني و انا منه فقلت لابي اسحاق انت سمعته منه فقال وقف علي ههنا فحدثني به * و رواه اسرائيل فقال عن ابي اسحاق عن البراء رض قال قال رسول الله صلعم لعلي انت مني و انا منك رواه القاسم بن يزيد المخزومي عن اسرائيل عن ابي اسحاق عن هبيرة و هاني عن علي *

٦٩ — انبانا احمد بن حرب قال حدثنا قاسم و هو ابن يزيد

يحيى پسر آدم گفت يحيى حديث كرد مارا اسرائيل از ابي اسحق] (ن- گفت احمد خبر داد مارا زيد پسر حباب گفت زيد حديث كرد مارا شريك گفت شريك حديث كرد مارا ابو اسحق) گفت ابي اسحاق حديث كرد مارا حبشي پسر جنادة سكوني گفت حبشي شنيدم پيغمبر خدا را (ده خه ل٠ سه) ميفرمود علي از منست و من ازو ام پس گفتم ابي اسحاق را تو شنيدي آن حديث را از آنحضرت پس گفت ابو اسحاق ايستاده شد علي اينجا پس حديث كرد مرا بان حديث و روايت كرد آن حديث را اسرائيل پس گفت اسرائيل از ابي اسحاق از براء (خه و) گفت براء گفت پيغمبر خدا (ده خه ل٠ سه) علي را تو از منست و من از تو ام * روايت كرده ان حديث را قاسم پسر يزيد مخزومي از اسرائيل از ابي اسحاق از هبيرة و هاني از علي *

٦٩ — خبر داد مارا احمد پسر حرب گفت احمد حديث كرد مارا قاسم و او پسر يزيد حرمي است گفت قاسم حديث كرد مارا اسرائيل از ابي

الحرمي قال حدثنا اسرائيل عن ابي اسحاق عن هبيرة بن مريم و هاني بن هاني (عن) علي رض قال لما صدرنا من مكة اذا بنت (ن – ابنة) حمزة تنادي يا عم يا عم فتناولها علي رض و اخذها فقال لفاطمة (ن - لصاحبه) دونک ابنة عمک فحملتها فاختصم فيها علي و جعفر و زيد فقال علي انا اخذها (ن – اخذتها) وهی ابنة عمي قال جعفر ابنة عمي و خالتها تحتي و قال زيد ابنة اخي فقضى بها رسول الله صلعم لخالتها و قال الخالة بمنزلة الام و قال لعلي انت مني و انا منک و قال لجعفر اشبهت خلقي و خلقي قال لزيد انت اخونا (ن – مولانا) *

اسحاق از هبيرة پسر مريم و هاني پسر هاني از علي (خد و) گفت علي هرگاه که صادر شديم و آمديم از مکه ناگاه دختر حمزة اواز ميداد ای عمو من اي عمو من پس رسيد او را علي (خد و) و گرفت او را پس گفت علي فاطمه را (ن - صاحب خود را) نزديك تو هست دختر عمو تو پس بر داشت حضرت فاطمه آن دختر را پس مناقشه کرد در ان دختر علي و جعفر و زيد پس گفت علي من گيرندۀ او ام (ن - گرفتم او را) مو اين دختر عمو من است گفت جعفر دختر عمو من است و خالۀ او زير من ست و گفت زيد دختر برادر من است پس حکم کرد بان دختر پيغمبر خدا (د خد ل و س) براى خالۀ او و فرمود خاله بمنزلۀ مادرست و گفت علي را تو از من است و من از تو ام و فرمود جعفر را مشابه شدي خلقت وپيدايش مرا و خلق مرا و گفت زيد را اي زيد تو برادر من است (ن - دوست کرده شده ما هستي) •

ذكر قول النبي صلعم على كنفسي

۷۰ — انبانا العباس بن محمد الدوري قال حدثنا الاحوص بن جواب قال حدثنا يونس بن ابي اسحاق عن زيد بن يثيع عن ابي ذر رض قال (قال) رسول الله صلعم لينتهين بنو وكيعة او لابعثن اليهم رجلا كنفسي يتقدم فيهم امري فيقتل المقاتلة و يسبي الذرية فما راعني الا و كف عمر في حجزتي من خلفي قال من تعني قال (ن — قلت) ما اياك اعني و لا صاحبك قال فمن تعني قال خاصف النعل قال و علي يخصف نعلا (ن — النعل) *

اين ذكر فرمودن پيغمبر است (د٠ خ٠ ـ) على مثل ذات من است

۷۰ — خبر داد مارا عباس پسر محمد دوري گفت عباس حديث كرد مارا احوص پسر جواب گفت احوص حديث كرد مارا يونس پسر ابي اسحق از زيد پسر يثيع از ابي ذر (خ٠ و) گفت پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ ـ ٠) هراينه هراينه باز خواهند ماند پسران وكيعه كه قبيلهٔ كفار عرب بود يا هراينه هراينه خواهم فرستاد مرد را كه مثل ذات منست خواهد رسانيد درانها حكم مرا پس قتل خواهد كرد جنگ كنندگان را و بندي خواهد كرد ذريت انها را پس نه ترس كرد مرا و كف دست زد عمر در كمربند من از پس من گفت عمر كدام كس را مراد ميداري فرمود انحضرت نه ترا مراد ميدارم ونه صاحب ترا گفت عمر بن خطاب پس كدام كس را مراد ميداري گفت (ن - گفتم) انحضرت دوزندهٔ پاي پوش را گفت عمر فاروق و علي ميدوزد پاي پوش را و حضرت علي كناره پاي پوش انحضرت ميدوخت *

*

ذكر قول النبي صلعم لعلي انت صفيي و اميني

٧١ — انبانا زكريا بن يحيى قال انبانا ابن ابي عمر و ابو مروان قال (قالا) حدثنا عبد العزيز عن يزيد بن عبد الله بن أسامة بن الهاد عن محمد بن نافع بن عجير عن ابيه عن علي رضـ قال قال النبي صلعم اما انت يا علي صفيي و اميني *

ذكر قول النبي صلعم لا يودي عني الا انا او علي

٧٢ — انبانا بشارة قال حدثنا عفان و عبد الصمد قالا حدثنا حديثا حماد بن سلمة عن سماك بن حرب عن انس رضـ قال

اين ذكر فرمودن نبي (د٠ خ٠ ل٠ م٠) علي را (خ٠ و) تو دوست مني و امانت دار مني

٧١ — خبر داد مرا ذكريا پسر يحيى گفت زكريا خبر داد مارا پسر ابي عمر و ابو مروان گفت هريكي ابن ابي عمر و ابو مروان حديث كرد مارا عبد العزيز از يزيد پسر عبد الله پسر اسامة پسر هاد از محمد نافع پسر عجير از پدر خود از علي (خ٠ و) گفت علي رضـ فرمود نبي (د٠ خ٠ ل٠ م) اما نه تو اى علي دوست مني و امانت دار مني *

اين ذكر فرمودن نبي (د٠ خ٠ ا٠ م٠) نه ادا خواهد كرد از طرف من مگر من يا علي

٧٢ — خبر داد مارا بشارة گفت بشارة حديث كرد مارا عفان و عبد الصمد گفت عفان و عبد الصمد حديث كرد مارا حديثي را حماد پسر سلمه از سماك پسر حرب از انس (خ٠ و) گفت انس فرستاد نبي (د٠ خ٠ ل٠ م٠)

بعث النبي صلعم براءة مع ابي بكر ثم دعاه فقال لا ينبغي ان يبلغ هذا عني الا رجل من اهلي فدعا عليا فاعطاه اياه *

٧٣ — انبانا احمد بن سليمان قال حدثنا يحيى بن ادم قال حدثنا اسرائيل عن ابي اسحاق عن حبشي بن جنادة السكوني قال قال رسول الله صلعم علي مني و انا منه و لايودي عني الا انا او علي *

ذكر توجيه النبي صلعم مع علي رض

٧٤ — اخبرنا محمد بن بشار قال حدثنا عفان و عبد الصمد قالا حدثنا حماد بن سلمة عن سماک بن حرب عن انس قال بعث النبي صلعم ببراءة مع ابي بكر ثم دعاه فقال لا ينبغي ان يبلغ هذا الا رجل من اهلي فدعا عليا و اعطاه اياها *

سورهٔ براءة را همراه ابي بكر صديق رض پستر طلبيد انحضرت ابي بكر صديق را پس فرمود نه لايق است اينكه رساند اين سورهٔ براءة را از طرف من مگر مرد ازاهل من پس طلبيد انحضرت علي را پس داد او را آن سورهٔ براة را *

٧٣ — خبر داد مارا احمد پسر سليمان گفت احمد حديث كرد مارا يحيى پسر آدم گفت يحيى حديث كرد مارا اسرائيل از ابي اسحاق از حبشي پسر جنادهٔ سكوني گفت حبشي گفت پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) علي از منست و من ازو ام و نه ادا خواهد كرد از طرف من مگر من يا علي *

اين ذكر وجه بيان فرمودن نبي (د•خ•ل•س) همراه علي (خ•و)

٧٤ — خبر داد مارا محمد پسر بشار گفت محمد حديث كرد مارا عفان و عبد الصمد گفت ان هردو حديث كرد مارا حماد پسر سلمه از سماك پسر حرب از انس گفت انس فرستاد نبي (د• خ• ل• س) به سورهٔ براءة همراه ابي بكر پستر طلبيد انحضرت ابي بكر را رض پس فرمود نه لايق است اينكه برد اين سورة براءة را مگر مرد از اهل من پس طلبيد علي را و داد او را آن سورة را *

٧٥ — انبانا العباس بن محمد الدوري قال حدثنا ابونوح قراد عن يونس بن ابي اسحاق عن ابي اسحاق عن زيد بن ينيع عن علي ان رسول الله صلعم بعث براءة الى اهل مكة مع ابي بكر ثم اتبعه بعلي فقال له خذ هذا الكتاب فامض به الى اهل مكة قال فلحقته و اخذت الكتاب منه قال فانصرف ابو بكر و هو كئيب قال يا رسول الله انزل في شيء قال لا الا اني أمرت ان أبلغه انا او رجل من اهل بيتي *

٧٦ — اخبرني زكريا بن يحيى قال حدثنا عبدالله بن عمر قال حدثنا اسباط عن قطر عن عبدالله بن شريک عن عبدالله بن رقيم عن سعد قال بعث رسول الله صلعم ابا بكر ببراءة حتى اذا

---

٧٥ — خبر داد مارا عباس پسر محمد دوری گفت عباس حدیث کرد مارا ابو نوح قراد از یونس پسر ابي اسحاق از زید پسر ینیع از علي تحقیق پیغمبر خدا (ص خ ل س) فرستاد سورهٔ براءة را طرف اهل مکه همراه ابي بکر رض پستر تابع کرد او را بعلي پس فرمود علي بگیر این کتاب را پس ببر او را طرف اهل مکه گفت حضرت مرتضی علي پس لاحق شدم ابي بکر صدیق را و گرفتم کتاب را ازو گفت علي رض پس باز گشت ابوبکر صدیق رض و حال انکه او محزون و شکسته از غم بود گفت ابو بکر صدیق اي پیغمبر خدا ایا نازل شد درحق من چیزي گفت آنحضرت نه مگر تحقیق من حکم کردهٔ شدم اینکه رسانم آن کتاب را من یامرد از اهل بیت من *

٧٦ — خبرداد مرا زکریا پسر یحیی گفت زکریا حدیث کرد مارا عبدالله پسر عمر گفت عبدالله حدیث کرد مارا اسباط از قطر از عبدالله پسرشریك از عبدالله پسر رقیم از سعد گفت سعد فرستاد پیغمبر خدا (ص خ ل س) ابا بکر صدیق را به سورهٔ براءة تا اینکه وقتیکه بود او در بعض راه فرستاد

كان ببعض الطريق ارسل عليا فاخذها منه ثم سار بها فوجد ابو بكر في نفسه قال فقال له رسول الله صلعم انه لا يؤدي عني الا انا او رجل مني *

٧٧ — انبانا اسحاق بن ابراهيم بن راهويه قال قرأت على ابي قرة بن موسى بن طارق عن ابي جريج قال حدثني عبد الله بن عثمان بن خثيم عن ابي الزبير عن جابر رض ان النبي صلعم حين رجع من عمرة الجعرانة بعث ابا بكر على الحج فاقبلنا معه حتى اذا كنا بالعرج ثوب بالصبح (ن - ثوب الصبح) ثم استوى ليكبر فسمع الرغوة خلف ظهره فوقف على (ن - عن) التكبير

علي را پس گرفت علي آن سورة را از ابوبكر رض پستر سير كرد علي مرتضى و رفت به آن سورة پس يافت ابوبكر صديق در ذات خود حزن را گفت راوی حديث كه سعد است پس فرمود ابوبكر صديق را پيغمبر خدا (د - خ - س) تحقيق آن سورة براءة نخواهد رسانيد از طرف من مگر من يا مرد كه از من است *

٧٧ — خبر داد ما را اسحاق پسر ابراهيم پسر راهويه گفت اسحاق خواندم بر ابي قرة پسر موسى پسر طارق از ابي جريج گفت ابي جريج حديث كرد مرا عبد الله پسر عثمان پسر خثيم از ابي زبير از جابر (خ - و) تحقيق نبي (د - خ - ل - س) وقتيكه رجوع فرمود انحضرت از عمرة جعرانه كه نام مكان است فرستاد انحضرت ابا بكر را برحج پس اقبال كرديم همراه ابوبكر صديق تا اينكه وقتيكه بوديم در عرج كه نام موضع است آذان داد ابوبكر صبح را (ن - نزديك شد صبح) پستر قايم شد ابوبكر تا اينكه تكبير نماز گويد پس شنيد ابوبكر آواز كردن شتر پس پشت خود پس توقف كرد بر

فقال هذا رغوة ناقة رسول الله صلعم لقد بدأ الرسول (ن- رسول الله) صلعم في الحج فلعله ان يكون رسول الله صلعم فنصلي معه فاذا علي كرم الله وجهه عليها فقال له ابوبكر امير ام رسول قال لا بل رسول ارسلني رسول الله صلعم ببراءة اقرأها على الناس في موسم الحج (موافقا بحج) فقدمنا مكة فلما كان قبل التروية بيوم قام ابوبكر فخطب في الناس فحدثهم عن مناسكهم حتى اذا فرغ قام علي رض فقرأ على الناس براءة حتى ختمها ثم خرجنا معه حتى اذا كان يوم عرفة قام ابوبكر فخطب الناس فحدثهم عن مناسكهم حتى اذا فرغ قام علي رض فقرأ على الناس براءة حتى ختمها فلما كان يوم النحر فافضنا فلما رجع ابوبكر خطب

(ن - از) تكبير پس گفت ابو بكر اين آواز ماده شتر پيغمبر خدا است (د· خ· ل· م) هرآينه تحقيق اينكه ابتدا كرد پيغمبر خدا (د· خ· ل· م) درحج پس شايد كه او مرد آينده اينكه باشد او پيغمبر خدا (د·خ· ل·م) پس نماز خوانديم همراه انحضرت پس ناگاه علي است بزرگ كند خدا ذات اورا بران ماده شتر پس گفت اورا ابوبكر امير است يا رسول است گفت حضرت علي نه بلكه رسول هستم فرستاد مرا پيغمبر خدا (د·خ·ل·م·) به سورة براءة خوانم خواند آنرا بر مردم در موسم حج (ن - موافق به حج) پس آمديم مكه را پس هرگاه كه شد پيش روز ترويه بيك روز يعني هشتم ذي‌حجه ايستاده شد ابوبكر صديق پس خواند در مردم پس حديث كرد آن مردم را از اعمال و افعال حج تا اينكه وقتيكه فارغ شد ابوبكر ايستاده شد علي (خ· و) پس خواند بر مردم سورة براءة را تا اينكه ختم كرد آنرا پستر بيرون آمديم همراه ابي‌بكر تا اينكه وقتيكه شد روز عرفه برخواست ابوبكر پس خطبه خواند در مردم پس حديث كرد انهارا از افعال و اعمال حج تا اينكه فارغ شد ابوبكر رض ايستاده شد علي (خ· و) پس خواند بر مردم سورة براءة را تا اينكه ختم كرد او را پس هرگاه كه شد ابوبكر

الناس فحدثهم عن افاضتهم و عن نحرهم و عن مناسكهم فلما فرغ قام علي فقرأ على الناس براءة حتى ختمها فلما كان يوم النفر الاول قام ابوبكر فخطب الناس فحدثهم كيف ينفرون و كيف يرمون فعلمهم مناسكهم فلما فرغ قام فقرأ علي براءة حتى ختمها *

ذكر قول النبي صلعم من كنت وليه فعلي (ن-فهذا) وليه

٧٨ — انبانا محمد بن المثنى قال حدثنا يحيى بن حماد قال اخبرنا ابو عوانة عن سليمان قال حدثنا حبيب بن ابي سائب عن ابي الطفيل عن زيد بن ارقم رض قال لما رجع رسول

صديق خطبه خواند در مردمان پس حديث كرد ايشان را از روان شدن ايشان كه از عرفات بسوى منا و از قربانى كردن ايشان و از اعمال و افعال حج ايشان پس هرگاه كه فارغ شد ابوبكر صديق استادة شد مرتضى علي پس خواند در مردم سورة براءة را تا اينكه ختم كرد او را پس هرگاه كه شد روز اول بازگشتن حاجيان يعني روز دوازدهم ايستادة شد ابوبكر پس خطبه خواند در مردم پس حديث كرد ايشان را چگونه باز ميگردند و چگونه مى اندازند سنگ ريزه‌ها را پس تعليم كرد ايشان ر اعمال و افعال حج ايشان را پس هرگاه كه فارغ شد ابوبكر رض ايستادة شد علي پس خواند در مردم سورة براءة را تا اينكه ختم كرد آنرا *

اين ذكر فرمودن نبي است (د ٠ خ ٠ س) آنكس كه باشم دوست او پس علي است (ن - پس اين ست) دوست او ٠

٧٨ — خبر داد مارا محمد پسر مثنى گفت محمد حديث كرد مارا يحيى پسر حماد گفت يحيى خبرداد مارا ابو عوانه از سليمان گفت سليمان حديث كرد مارا حبيب پسر ابي ـ ثابت ازابي طفيل از زيد پسر ارقم (خ٠ و) گفت زيد هرگاه رجوع كرد پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) از حج وداع ورخصت فرمود آنحضرت در ان حج مردمان را و بعد ان حج نكرد

الله صلعم من حجة الوداع و نزل غديرخم امر بدرجات فقمص ثم قال كاني قد دعيت و اني قد تركت فيكم الثقلين احدهما اكبر من الاخر كتاب الله و عترتي اهل بيتي فانظروا كيف تخلفوني فيهما فانهما لن يفترقا حتي يردا الحوض ثم قال ان الله مولائي و انا ولي كل مومن ثم اخذ بيد علي رض فقال من كنت وليه فهذا وليه اللهم وال من والاه و عاد من عاداه فقلت لزيد سمعته من رسول الله صلعم قال ما كان في الدرجات احد الا راه بعينيه و سمعه باذنيه *

۷۹ — انبانا [محمد بن العلاء] (ن — ابوكريب محمد بن العراقي الكوفي) قال حدثنا ابومعاوية قال حدثنا الاعمش عن [سعد

و نازل شد انحضرت غديرخم را كه نام موضع است حكم كرد بدرجات يعني بايستادن كردن منبر پس ايستاده كرده شد پستر فرمود گويا كه من تحقيق طلبيده شده ام پس قبول كردم و تحقيق من تحقيق گذاشته ام درميان شما دو چيز ثقيل و گران يكي آن هردو بزرگتر است از ديگر كتاب الله و آل خود اهل بيت خود پس نظر كنيد چگونه خلافت خواهيد كرد مرا دران هردو پس تحقيق آن هر دو هرگز نه جدا خواهند شد تا اينكه وارد خواهند شد بر حوض كوثر پستر فرمود تحقيق خدا دوست منست و من دوست هر مومن ام پستر گرفت دست علي را (خ ه و) پس گفت آنكس كه باشم دوست او پس اين دوست اوست اي بار خدا دوست دار آنكس را كه دوست دارد علي را و دشمن دار آنكس را كه دشمن دارد علي را پس گفتم زيد را شنيدي تو ان حديث را از رسول خدا (ه • خ ه ل • م) گفت زيد نبود در درجات كسي مگر ديد آن امر را بهر دو چشم خود و شنيد ان امر را بهردو گوش خود *

۷۹ — خبر داد مارا [محمد پسر علاء گفت محمد] (ن — ابو كريب محمد پسر عراقي كوفي گفت ابو كريب) حديث كرد مارا ابومعاويه گفت حديث كرد مارا اعمش از [سعيد پسر عبيده از ابي بريده] (ن — سعيد

بن عيينة عن ابي بريدة] (ن - سعيد بن عمير عن ابن بريدة)
عن ابيه قال بعثنا رسول الله صلعم في سرية و استعمل علينا عليا
رض فلما رجعنا سألنا كيف رأيتم صحبة صاحبكم فاما انا شكوته و
لما شكاه غيري فرفعت رأسي و كنت رجلا مكبا ن - مكبابا)
فاذا وجه رسول الله صلعم قد احمر فقال من كنت وليه فعلي وليه*

۸۰ — انبانا محمد بن المثنى قال حدثنا ابواحمد قال حدثنا
عبدالملك بن ابي عيينة عن الحكم عن سعيد بن جبير عن ابن
عباس رض قال حدثني بريدة قال بعثني النبي صلعم مع علي الى
اليمن فرأيت منه جفوة ان - منه جفوة) فلما رجعت شكوته الي

پسر عمير از پسر بريده) از پدر خود گفت فرستاد مارا پيغمبر خدا (د· خ·
ل· س) در پارهٔ از لشكر وعامل كرد برما علي را (خ· و) پس هرگاه كه
رجوع كرديم سوال كرد آن حضرت مارا چگونه ديديد شما صحبت صاحب
خود را يعني علي مرتضى را پس اما من شكايت كردم علي را و هرگاه كه
شكايت كرد علي را غير من (ن - پس اما شكايت نكردم علي مرتضى را من
و اما شكايت او را غير من) پس برداشتم سر خود را و بودم من مرد سر
فرو آرنده پس ناگاه روی آنحضرت (د· خ· ل· س) تحقيق سرخ شد از
خشم پس گفت آنكس كه باشم دوست او پس علي هست دوست او •

۸۰ — حديث كرد مارا محمد پسر مثني گفت محمد حديث كرد مارا
ابو احمد گفت ابو احمد حديث كرد مارا عبدالملك پسر ابي عيينه از حكم
از سعيد پسر جبير از عباس (خ· و) گفت ابن عباس حديث كرد مرا
بريده گفت بريده فرستاد مرا نبي (د· خ· س·) همراه علي رض طرف
يمن پس ديدم همراه او بدی را (ن - از علي بدي را) پس هرگاه رجوع
كردم شكوه كردم علي را طرف نبي (د· خ· ل· س) پس بلند كرد
آنحضرت سر مبارک خود را طرف من و فرمود اي بريده آنكس كه باشم
دوست كردهٔ شدهٔ او پس علي است دوست كردهٔ شدهٔ او •

النبي صلعم فرفع رأسه الي و قال يا بريدة من كنت مولاه فعلي مولاه *

٨١ — انبانا ابو داود قال حدثنا ابو نعيم قال حدثنا عبد الملك بن ابي عيينة قال حدثنا الحكم عن سعيد بن جبير [عن ابن عباس رض قال حدثني بريدة قال بعث النبي صلعم عليا على اليمن] (ن — عن ابن عباس عن بريدة قال خرجت مع علي رض الى اليمن فرأيت منه جفوة فقدمت على النبي صلعم) فذكرت عليا رض فتنقصته فجعل رسول الله صلعم يتغير وجهه و قال يا بريدة الست اولى بالمومنين من انفسهم قلت بلى يا رسول الله قال من كنت مولاه فعلي مولاه *

٨٢ — اخبرني زكريا بن يحيى قال حدثنا نصر بن علي قال انبانا عبدالله بن داود عن عبدالواحد بن ايمن عن ابيه ان سعدا قال قال رسول الله صلعم من كنت مولاه فعلي مولاه *

---

٨١ — خبر داد مارا ابو داود گفت ابو داود حديث كرد مارا ابو نعيم گفت ابو نعيم حديث كرد مارا عبدالملك پسر ابي عيينه گفت عبدالملك حديث كرد مارا حكم از سعيد پسر جبير [از پسر عباس (خ ● و) گفت پسر عباس حديث كرد مرا بريده گفت بريده فرستاد نبي (د ● خ ● ل ● ص) علي را بر يمن] (ن - از پسر عباس از بريده گفت بريده خارج شدم همراه علي (خ ● و) سوى يمن پس ديدم ازو بدي را پس آمدم نزديك نبي (د ● خ ● ل ● ص)) پس ذكر كردم علي را (خ ● و) پس نقصان بيان كردم او را پس شروع كرد پيغمبر خدا (د ● خ ● ل ● ص) تغير مي فرمود روى مبارك خود را و فرمود اي بريده آيا نيستم بهتر به مومنان از ذات هاي ايشان گفتم آري اى پيغمبر خدا گفت آنحضرت آنكس كه باشم دوست كرده شدهٔ او پس علي است دوست كرده شدهٔ او ●

٨٢ — خبرداد مرا زكريا پسر يحيى گفت زكريا حديث كرد مارا نصر پسر علي گفت نصر خبر داد مارا عبدالله پسر داوٗد از عبدالواحد پسر ايمن

٨٣ — انبانا قتيبة بن سعيد قال حدثنا ابن ابي عدي عن عوف عن ميمون بن ابي عبدالله رض قال قال رسول الله صلعم من كنت مولاه فعلي مولاه *

٨٤ — انبانا قتيبة بن سعيد قال حدثنا ابن ابي عدي عن ميمون بن ابي عبدالله قال قال زيد بن ارقم رض قام رسول الله صلعم فحمد الله و اثني عليه ثم قال الستم تعلمون اني اولى بكل مومن و مومنة من نفسه قالوا بلى نشهد لانت اولى بكل مومن من نفسه قال فاني من كنت مولاه فهذا مولاه و اخذ بيد علي *

٨٥ — انبانا محمد بن يحيى بن عبدالله النيسابوري و احمد بن عثمان بن حكيم قالا حدثنا عبيد بن موسى قال انبانا

از پدر خود تحقيق سعد گفت گفت پيغمبر خدا (د• خ• ل• م•) انكس كه باشم دوست داشته شدهٔ او پس علي است دوست داشته شدهٔ او *

٨٣ — خبر داد مرا قتيبه پسر سعيد گفت قتيبه حديث كرد مارا پسر ابي عدي از عوف از ميمون پسر ابي عبدالله (خ• و) گفت گفت پيغمبر خدا (د• خ• م) آنكس كه باشم دوست داشته شدهٔ او پس علي است دوست داشته شدهٔ او *

٨٤ — خبر داد مارا قتيبه پسر سعيد گفت قتيبه حديث كرد مارا پسر ابي عدي از ميمون پسر ابي عبدالله گفت پسر ابي عبدالله گفت زيد پسر ارقم (خ• و) ايستاده شد پيغمبر خدا (د• خ• ل• م) پس شكر كرد خدا را و ثنا كرد بر او تعالى پس فرمود ايا نه شما مي دانيد تحقيق من بهتر ام بهر مومن و مومنه از ذات او گفتند مردم آري شاهد مي دهيم هر اينه تو بهتر است به هر مومن از ذاته او فرمود پس تحقيق من آنكس كه باشم دوست داشته شدهٔ او پس اينست دوست داشته شدهٔ او و گرفت انحضرت دست علي را *

٨٥ — خبر داد مارا محمد پسر يحيى پسر عبدالله نيشاپوري و احمد پسر عثمان پسر حكيم گفتند ان هردو حديث كرد مارا عبيد پسر موسى

هاني بن ايوب عن طلحة الايامي قال حدثنا عمير بن سعد انه سمع عليا و هو ينشد في الرحبة من سمع رسول الله صلعم يقول من كنت مولاه فعلي مولاه فقام بضعة عشر فشهدوا *

٨٦ — انبانا محمد بن المثنى قال حدثنا محمد قال حدثنا شعبة بن ابي اسحق قال سمعت سعيد بن وهب قال قام خمسة او ستة من اصحاب النبي صلعم فشهدوا ان رسول الله صلعم قال من كنت مولاه فعلي مولاه *

٨٧ — انبانا علي بن محمد بن علي قاضي المصيصة قال حدثنا خلف قال حدثنا اسرائيل عن ابي اسحاق قال حدثني سعيد بن وهب انه قام مما يليه ستة و قال زيد بن ينيع و قام مما

گفت عبيد خبر داد مارا هاني پسر ايوب از طلحهٔ ايامي گفت حديث كرد مارا عمير پسر سعد تحقيق او شنيد علي را و حال آنكه او سوال ميكرد در مكان سراي مسجد كدام مرد شنيد پيغمبر خدا را (د• خ• س) مى فرمود آنكس كه باشم دوست داشته شده او پس علي است دوست داشته شده او پس ايستاده شد پارهٔ ده كس پس شهادت دادند كه ما شنيده ايم *

٨٦ — خبر داد مارا محمد پسر مثنى گفت محمد حديث كرد مارا محمد گفت محمد حديث كرد مارا شعبه پسر ابي اسحق گفت پسر ابي اسحاق شنيدم سعيد پسر وهب را گفت سعيد ايستاده شد پنج يا شش از اصحاب نبي (د• خ• ل• س) پس شاهدي دادند تحقيق پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) گفت آنكس كه باشم دوست داشته شده او پس علي است دوست داشته شده او *

٨٧ — خبرداد ما را علي پسر محمد پسر علي قاضي مصيصه گفت علي حديث كرد مارا خلف گفت خلف حديث كرد مارا اسرائيل از ابي اسحاق گفت ابي اسحاق حديث كرد مرا سعيد پسر وهب تحقيق شان اينست كه ايستاده شد ازانچه سمت كه متصل بود جانب سعيد شش مرد و گفت زيد پسر

يليني ستة فشهدوا انهم سمعوا رسول الله صلعم يقول من كنت مولاه فعلي مولاه *

۸۸ — انبانا ابو داود قال حدثنا عمران بن ابان قال حدثنا شريك قال حدثنا ابو اسحاق عن زيد بن يثيع قال سمعت علي بن ابي طالب رض يقول على منبر الكوفة اني منشد الله رجلا لا انشد الا اصحاب محمد صلعم هل سمع رسول صلعم يوم غدير خم يقول من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وال من والاه و عاد من عاداه فقام ستة من جانب المنبر و ستة من الجانب الاخر (ن - من جانب المنبر الاخر) فشهدوا انهم سمعوا رسول الله صلعم يقول ذلك * قال شريك فقلت لابي اسحاق هل سمعت البراء بن عازب رض يحدث

يثيع و ایستاده شد ازان طرف که متصل بود انطرف مرا شش مرد پس شاهدي دادند که تحقیق آن مردم شنیدند پیغمبر خدا را (د • خ • س) میگفت آنکس که باشم درست کرده شدهٔ او پس علي است دوست کرده شدهٔ او •

۸۸ — خبرداد مارا ابوداود گفت ابو داود حدیث کرد مارا عمران پسر ابان گفت عمران حدیث کرد مارا شریک گفت شریک حدیث کرد مارا ابو اسحاق از زید پسر یثیع گفت زید شنیدم علي پسر ابی طالب را (خ • و) میگفت بر منبر کوفه تحقیق من قسم دهنده ام بخدا مرد را نه قسم میدهم مگر اصحاب محمد را (د • خ • ل • س) ای شنیدات مردم پیغمبر خدا را (د • خ • س) روز غدیر خم که نام مکان است گفت آنحضرت آنکس که باشم دوست کرده شدهٔ او پس علي است دوست کرده شدهٔ او ای بار خدایا دوست دار آنکس را که دوست دارد علي را و دشمن دار آنکس را که دشمن داشت علي را پس ایستاده شد شش مرد از طرف منبر و شش مرد از طرف دیگر (طرف منبر آخر یعني طرف دیگر منبر) پس شاهدي دادند که تحقیق انها شنیدند پیغمبر خدا را (د • خ • ل • س) میفرمود این را * گفت شریک پس گفتم ابي اسحاق را ایا شنیدي تو براء پسر عازب را (خ • و) حدیث میکرد باین حدیث از پیغمبر خدا گفت ابواسحاق

بهذا عن رسول الله صلعم قال نعم * قال ابو عبد الرحمن عمران بن ابان الواسطي ليس بقوي في الحديث *

ذكر قول النبي صلعم علي ، ولي كل مومن من بعدي

٨٩ — حدثنا احمد بن شعيب قال اخبرنا قتيبة بن سعيد قال حدثنا جعفر يعني ابن سليمان عن [يزيد عن مطرف] (ن- يزيد الرشك عن مطرف) بن عبد الله عن عمران بن حصين رض قال بعث (ن - جهز) رسول الله صلعم جيشا و استعمل عليهم علي بن ابي طالب رض فمضى في السرية فاصاب جارية فانكروا عليه و تعاقد اربعة من اصحاب رسول الله صلعم فقالوا اذا لقينا رسول الله صلعم فنشكو عليه (ن - اخبرناه ما صنع) و كان المسلمون اذا رجعوا من سفر بدأوا برسول الله صلعم فسلموا عليه

آري گفت ابوعبدالرحمن عمران بن ابان الواسطي نيست قوي در حديث *

اين ذكر فرمودن نبي است (د • خ • ل • س) علي ولي هر مومن است از پس من

٨٩ — حديث كرد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا قتيبه پسر سعيد گفت قتيبه حديث كرد مارا جعفر اي پسر سليمان پسر عبدالله از عمران پسر حصين (خ• و) گفت فرستاد (ن — ساخت و آماده كرد) پيغمبر خدا (د• خ• س) لشكر را و عامل كرد بر اوشان علي پسر ابي طالب را (خ• و) پس گذشت در گروهي از لشكر پس رسيد كنيزك را پس نگاه كردند آن مردم برو و عقد و عهد كردند چهار مردم از اصحاب پيغمبر خدا (د• خ• ل• س•) پس شكايت خواهيم كرد برو (ن — خبر خواهيم داد آنحضرت را آنچيز را كه كرد علي) و بودند مسلمانان وتقيكه رجوع ميكردند از سفر ابتدا ميكردند به پيغمبر خدا (د • خ • ل • س) پس سلام ميكردند بر آنحضرت پستر باز ميگرديدند طرف

ثم انصرفوا الی رحالهم فلما قدمت السرية فسلموا علی النبي عليه السلام فقام احد الاربعة فقال يا رسول الله ا لم‌تر ان علي بن ابي طالب صنع كذا و كذا فاعرض عنه رسول الله صلعم ثم قام الثاني فقال مثل ذلک ثم قام الثالث فقال مثل مقالته ثم قام الرابع فقال مثل ما قالوا فاقبل اليهم رسول الله صلعم و الغضب يعرف في وجهه فقال ما تريدون من علي ان عليا مني و انا منه و هو ولي كل مومن من بعدي *

ذكر قول النبي صلعم علی وليكم مرتضی (ن - من بعدي)

۹۰ — حدثنا (ن - اخبرنا) احمد بن شعيب قال اخبرنا

خانهاے خود پس هرگاه که آمد گروهی از لشكر پس سلام كردند بر نبي برو سلام ايستاد يكي از چهار مردم پس گفت ای پيغمبر خدا ايا نمي بيني تحقيق علي پسر ابي طالب كرد چنين و چنين يعني كنيزک گرفته پس روی گردانيد از او پيغمبر خدا (د۰ خ۰ ل۰ ـ) پستر ايستاده شد دويم مرد پس گفت مانند گفتن مرد اول پس ايستاده شد سيوم مرد پس‌گفت مانند گفتن مرد اول پس ايستاده شد چهارم مرد پس‌گفت مانند آنچيز كه هر سه گفتند پس روی مبارک گردانيد طرف آن چهار مردم پيغمبر خدا (د ۰ خ ۰ ـ) حال آنكه غصه شناخته مي شد در روی مبارک آنحضرت پس گفت آنحضرت چه اراده مي داريد از علي تحقيق علي از منست و من از علي ام و او ولي‌هرمومن‌است‌از پس من *

ذكر فرمودن نبي است (د۰ خ۰ ل۰ ـ) علي دوست شما است بر پسنديده (ن - از پس من)

۹۰ — خبرداد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا

واصل بن عبد الاعلی الکوفي عن ابي فضيل (ن - ابن فضيل) عن الاصلح عن عبدالله بن بريدة عن ابيه قال بعثنا رسول الله صلعم الی اليمن مع خالد بن الوليد و بعث عليا علی جيش آخر و قال ان التقيتما فعلی کرم الله وجهه علی الناس و ان تفرقتما فکلّ واحد منکما علی حدة فلقينا بني زبيد من اهل اليمن و ظهر المسلمون علی المشرکين فقاتلنا المقاتلة و سبينا الذرية فاصطفی علي جارية لنفسه [من ابي] (ن - منهن) فکتب بذلک خالد بن الوليد الی النبي صلعم و امرني ان انال منه قال فدفعت الکتاب اليه و نلت من علی رض فتغير [وجهه ای النبي صلعم فقلت هذا مکان العايذ بعثتني مع

واصل پسر عبد الاعلی کوفي از ابي فضيل از اصلح از عبد الله پسر بريده از پدر خود گفت پدر او فرستاد ما را پيغمبر خدا (د- خ- ل- م) طرف يمن همراه خالد پسر وليد و فرستاد آنحضرت علي را سردار کرده بر لشکر ديگر و گفت اگر ملاقات خواهيد کرد هر دو يعني خالد و علي رضي الله عنهما پس علي است بخشنده خدا ذات اورا سردار بر مردم و اگر جدا خواهيد شد شما هر دو پس هر يک از شما هر دو علی حدة است پس جنگ کرديم بني زبيد را که قبيلهٔ از اهل يمن بودند و غالب شدند مسلمانان بر کفار پس قتل کرديم جنگ کنندگان را و بندي کرديم ذريت آنها را پس چيد علي رض کنيزک را برای ذات خود از پدر من پس نوشت اين حقيقت را خالد پسر وليد طرف نبي (د- خ- ل- م) و حکم کرد مرا اينکه رسانم ازو آن مکتوب را گفت راوي پس دفع کردم آن کتاب را طرف آنحضرت و شکايت کردم از علي (خ- و) پس متغير شد [روی مبارک او ای نبي (د- خ- ل- م) پس گفتم اين جای پناه گيرنده ست بخدا يعني پناه ميگيرم بخدا از خشم گرفتن خدا و خشم گرفتن رسول خدا فرستادی مرا همراه مرد و لازم کردی مرا بفرمانبرداری او

رجل و الزمتنى بطاعته فبلغت ما أرسلت به فقال رسول الله صلعم لي لا تقعن! (ن - وجه رسول الله صلعم و قال لا تعصين) يا بريدة في علي فان علي مني و انا منه و هو وليكم بعدي *

ذكر قول النبي صلعم من سب عليا فقد سبني

٩١ — ابنا احمد بن شعيب قال اخبرنا العباس بن محمد الدوري قال حدثني يحيى بن ابي بكر (ن - زكريا) قال حدثنا اسرائيل عن ابي اسحاق عن ابي عبدالله الجدلي قال دخلت على ام سلمة رض فقالت ا تسب رسول الله صلعم تقو قلت سبحان الله او معاذ الله قالت سمعت رسول الله صلعم يقول من سب عليا فقد سبني *

پس رسانيدم آنچيزيكه فرستادة شدة ام بان چيز پس گفت پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ ص) مرا اينه تافقى تر اى بريدة] (ن — روي مبارك پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ ل ٠ ص ٠) و فرمود فه بدگوئي كن) در علي پس تحقيق علي ار مدست و من او علي ام و او دوست شما است پس من *

اين ذكر فرمودن نبي است (د ٠ خ ٠ ل ٠ ص) آنكس كه زبون گفت علي راپس تحقيق زبون گفت مرا

٩١ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا عباس پسر محمد دوري گفت عباس حديث كرد مرا يحيى پسر ابي بكر گفت يحيى حديث كرد مارا اسرائيل از ابي اسحاق از ابي عبد الله جدلي گفت داخل شدم بر ام سلمه (خ ٠ و) پس گفت ام سلمه ايا زبون ميگوئي پيغمبر خدا را (د ٠ خ ٠ ص) پرهيز كنيد گفتم پاک است خدا يا پناه خدا بكلمه او شك راوي ابو اسحاق است كه سبحان الله گفت ابو عبد الله يا معاذ الله گفت ام سلمه شنيدم پيغمبر خدا را (د ٠ خ ٠ ص) مي گفت آنكس كه زبون گفت علي را پس تحقيق زبون گفت مرا *

٩٢ — انبا احمد بن شعيب قال اخبرنا عبدالاعلى بن واصل بن عبدالاعلى الكوفي قال حدثنا جعفر بن عون عن شقيق (ن - سعد) بن ابي عبدالله قال حدثني ا جعفر بن ابي بكر بن خالد بن عهقطة . (ن - ابو بكر بن خالد بن عرفطة) قال رأيت سعد بن مالک رض بالمدينة فقال ذكر لي انكم لتسبون عليا فقلت قد فعلنا قال لعلک سببته قلت معاذ الله قال لا تسبه فلو وضع المنشار على مفرقي على ان اسب عليا ما اسبه بعد ما سمعت من رسول الله صلعم الترغيب في موالاته و الترهيب في معاداته *

٩٣ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرني هارون بن عبدالله البغدادي الجبالي (ن - الحبال) قال حدثنا مصعب بن

---

٩٢ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا عبد الاعلى پسر واصل پسر عبد الاعلى كوفي گفت عبد الاعلى حديث كرد مارا جعفر پسر عون از شقيق (ن- سعد) پسر ابي عبد الله گفت شقيق حديث كرد مرا جعفر پسر ابي‌بكر پسر خالد پسر عهقطة (ن - عرفطة) گفت جعفر ديدم سعد پسر مالک را (خ - و) در مدينه پس گفت سعد ذكر كرده شد مرا كه تحقيق شما هراينه سب مي كنيد علي را پس گفتم تحقيق كرديم گفت سعد شايد كه تو زبون گفته باشى اورا گفتم پناه طلبيده شد بخدا ازين گناه گفت نه زبون خواهي گفت علي را پس اگر نهاده شود اره بر سر من اينكه سب كنم علي را نه سب خواهم كرد علي را بعد انچه كه شنيدم از پيغمبر خدا (د- خ- س-) رغبت كنانيدن در دوستي او و ترسانيدن در دشمني او *

٩٣ — خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا هارون پسر عبد الله بغدادى جبالي گفت هارون حديث كرد مارا

المقدام قال حدثنا فطر (ن ـ مطرف) بن خليفة عن ابى الطفيل
و اخبرنا ابو داود قال حدثنا محمد بن سليمان قال حدثنا فطر
(ن ـ مطرف) عن ابى الطفيل عامر بن واثلة قال جمع علي الناس
في الرحبة فقال انشد بالله كل امرئ ما سمع رسول الله صلعم يقول
(ن ـ قال) في غديرخم ما سمع فقام أناس فشهدوا ان رسول الله صلعم
قال يوم غديرخم الستم تعلمون اني اولى بالمومنين من انفسهم
و هو قايم ثم اخذ بيد علي فقال من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم
وال من والاه و عاد من عاداه قال ابو الطفيل فخرجت و في
نفسي منه شيئ فلقيت زيد بن ارقم رض فاخبرته فقال وما تنكر
اذا (ن ـ و ما تشكو) سمعته من رسول الله صلعم واللفظ لابي داود *

مصعب پسر مقدام گفت مقدام حديث كرد مارا فطر پسر خليفه از ابى
الطفيل و خبر داد مارا ابو داوود گفت ابو داود حديث كرد مارا
محمد پسر سليمان گفت محمد حديث كرد مارا فطر پسر ابي طفيل
عامر پسر واثله گفت عامر جمع كرد علي مردم را در جاى لواى مسجد
پس فرمود قسم مي دهم بخدا هر مرد را كه شنيد پيغمبر خدا را
(د ـ خ ـ ل ـ م) ميفرمود (ن ـ فرمود) در موضع غدير خم
انچيز كه شنيد پس ايستاده شد مردم پس شاهدى دادند تحقيق پيغمبر
خدا (د ـ خ ـ م) گفت روز غديرخم ايا نه شما مى دانيد كه تحقيق
من بهتر ام مومنين را از ذاتهاى ايشان دران حاليكه انحضرت ايستاده
بود پسقر گرفت دست علي را پس گفت انكس كه باشم دوست كرده شدة
او پس علي است دوست او اى الله دوست دار انكس را كه دوست دارد
علي را و دشمن دار انكس را كه دشمن دارد علي را گفت ابو طفيل پس
بيرون آمدم و در ذات من از طرف علي چيزى بود پس ملاقات كردم
زيد پسر ارقم را (خ ـ و) پس خبر دادم او را پس گفت زيد و چه
انكار (ن ـ شكوه) ميكني تو من شنيدم آن حديث را از رسول خدا
(د ـ خ ـ م) و لفظ حديث براى ابو داود است *

٩٤ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرني ابو عبدالرحمن زكريا بن يحيى السجستانى قال حدثني محمد بن عبدالرحيم قال انبانا ابراهيم قال حدثنا معن قال حدثني موسى بن يعقوب عن المهاجر بن سمار (ن - مسمار) عن عايشة بنت سعد و عامر بن سعد عن سعد ان رسول الله صلعم خطب فقال اما بعد ايها الناس فاني وليكم قالوا صدقت ثم اخذ بيد علي فرفعها ثم قال هذا ولي و المودي عني وال اللهم من والاه و عاد اللهم] (ن - وال الله من والاه و عاد الله) من عاداه *

٩٥ — انبانا احمد بن عثمان (‡ البصري ابو الجوزا قال اخبرنا ابن عثمة بنت سعد عن سعد ‡ قال حدثنا ابن عيينة و هو هد بن خالد البصري عن عايشة بنت سعد عن سعد رض

---

٩٤ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا ابو عبدالرحمن زكريا پسر يحيي سجستاني گفت ابو عبدالرحمن حديث كرد مرا محمد پسر عبدالرحيم گفت محمد خبر داد مارا ابراهيم گفت ابراهيم حديث كرد مارا معن گفت معن حديث كرد مرا موسى پسر يعقوب از مهاجر پسر شمار از عايشه دختر سعد و عامر پسر سعد از سعد تحقيق پيغمبر خدا (د • خه ل • ـ) خطبه خواند پس فرمود اما اي مردمان پس تحقيق من دوست شما ام گفتند مردم راست گفتي تو پس گرفت الحضرت دست علي را پس برداشت انرا پس گفت اين دوست من است و ادا كننده است احكام را از طرف من دوست دار اي الله انكس را كه دوست دارد علي را و دشمن دار اي الله انكس را كه دشمن دارد اورا *

٩٥ — خبر داد مارا احمد پسر عثمان (‡ بصري ابو جوزا گفت احمد خبر داد مارا پسر عثمه دختر سعد از سعد) گفت احمد حديث كرد مارا پسر عيينه و او هد پسر خالد بصري است از عايشه دختر سعد از سعد

(‡ في نسخة واحدة (‡) در يک نسخه فقط

قال اخذ رسول الله صلعم بيد علي فخطب فحمد الله تعالی و اثنی علیه ثم قال الستم تعلمون (ن ـ الم تعلمون انی اولی بکم من انفسکم قالوا نعم صدقت یا رسول الله ثم اخذ بید علي فرفعها و قال من کنت مولاه (ن ـ ولیه) فهذا ولیه و ان الله یوالي من والاه و یعادي من عاداه *

۹۶ — انبانا احمد بن شعیب قال اخبرنا زکریا بن یحیی قال حدثنا یعقوب بن جعفر بن ابی کثیر عن مهاجر بن سمار (ن ـ مسمار) قال اخبرني عایشة بنت سعد عن سعد رض قال کنا مع رسول الله صلعم بطریق مکة و هو متوجه الیها فلما بلغ غدیرخم وقف الناس ثم رد من مضی و لحقه من تخلف فلما اجتمع الناس الیه قال ایها الناس هل بلغت قالوا نعم قال

(خ ـ و) گفت سعد گرفت پیغمبر خدا (د ـ خ ـ ل ـ س) دست علي را پس خطبه خواند پس شکر گفت خدا تعالی را و ثنا گفت بر او پستر گفت ایا نه شما میدانید که تحقیق من بهتر م بشما از ذاتهاي شما گفتند اری راست گفتي ای پیغمبر خدا پستر گرفت دست علي را پس بلند کرد او را و گفت آنکس که باشم دوست کرده شدهٔ او پس این است دوست کرده شده او و تحقیق خدا دوست میدارد آنکس را که دوست داشت او را و دشمن دارد آنکس را که دشمن داشت علی را *

۹۶ — خبر داد مارا احمد پسر شعیب گفت احمد خبر داد مارا زکریا پسر یحیی گفت زکریا حدیث کرد مارا یعقوب پسر جعفر پسر ابي کثیر از مهاجر پسر سمار گفت مهاجر خبر داد مرا عایشه دختر سعد از سعد (خ ـ و) گفت سعد بودیم ما همراه پیغمبر خدا (د ـ خ ـ ل ـ س) در راه مکه و حال آنکه انحضرت متوجه بود طرف مکه پس هرگاه رسید انحضرت غدیر خم را توقف کرد مردم پستر باز گردانید انکس را که پیشتر رفته بود و لاحق شد او را انکس که پس مانده بود پس هرگاه که مجتمع شد مردم

اللهم اشهد ثلث مرات يقولها ثم قال ايها الناس من وليكم قالوا الله و رسوله اعلم ثلاثا ثم اخذ بيد علي فاقامه فقال من كان الله و رسوله وليه فهذا وليه اللهم وال من والاه و عاد من عاداه *

ذكر الترغيب في حب علي رض و ذكر دعاء النبي صلعم لمن احبه و ذكر دعائه على من ابغضه

۹۷ — انبانا احمد بن شعيب قال حدثنا اسحاق بن اسمعيل (ن- ابراهيم) بن راهويه قال انبانا النضر بن شميل قال حدثنا عبد الجليل بن عطية قال حدثنا عبدالله بن بريدة قال حدثني ابي

طرف آنحضرت فرمود اي مردم ايا رسانيدم احكام مردم گفتند آري گفت اي بار خدايا شاهدي ميدهم سه دفعه مي‌فرمود آن كلمه را پستر گفت اي مردم كيست دوست شما گفتند مردم خدا و پيغمبر او دانا تر است سه دفعه فرمود لفظ ايها الناس را پس گرفت دست علي را پس برداشت آنرا پس گفت آنكس كه باشد خدا و رسول او دوست او پس اين است دوست او اي بار خدايا دوست دار آنكس را كه دوست داشت او را و دشمن دار آنكس را كه دشمن داشت اورا *

اين ذكر رغبت كنانيدن است در دوستي علي (خ• و) و ذكر دعاي نبي است (د• ص•) براي آنكس كه دوست داشت علي را و ذكر دعاي بد فرمودن آنحضرت را برانكس كه دشمن داشت علي را

۹۸ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد حديث كرد مارا اسحاق پسر اسمعيل پسر راهويه گفت اسحاق خبر داد مارا نضر پسر شميل گفت نضر حديث كرد مارا عبدالجليل پسر عطيه گفت عبدالجليل حديث كرد مارا عبدالله پسر بريدة گفت عبدالله حديث كرد مرا پدر من

قال لم يكن (ن - لم اجد) من الناس ابغض الي من علي بن ابي طالب حتى احببت رجلا من قريش لا احبه الا على بغض علي فبعث ذلک الرجل على خيل فصحبته و ما صحبته الا على بغض علي فاصاب سبيا فكتب الى النبي صلعم ان يبعث اليه من يخمسه فبعث الينا عليا و في السبي وصيفة من افضل السبي فاما خمسه صارت في الخمس ثم خمس فصارت في اهل بيت النبي صلعم ثم خمس فصارت في آل علي فاتانا و رأسه يقطر فقلنا ما هذا فقال الم تروا الوصيفة صارت في الخمس ثم صارت في اهل بيت النبي صلعم ثم صارت في آل علي فوقعت عليها فكتب و بعثني مصدقا لكتابه الى النبي صلعم مصدقا لما

گفت پدر من نبود (ن - نيافتم) كسي از مردم دشمن‌تر طرف من از علي پسر ابيطالب تا اينكه دوست ميداشتم مردي را از قبيله قريش نه دوست داشتم اورا مگر بر دشمنی علي پس فرستاده آنحضرت اين مرد را بر لشكر پس همراه شدم اورا و نه همراه شدم اورا مگر بر عداوت علي پس رسيد آن مرد بندي را پس نوشت آن مرد طرف نبي (ده - خه - سه -) اينكه فريسد طرف آن مرد انكس را كه پنج حصه كند اورا پس فرستاد آنحضرت طرف ما علي را و در بندي كنيزک بود از بهتر بندي پس هرگاه كه پنج حصه كرد اورا گشت آن كنيز در خمس و پنجم حصه پستر پنج حصه كرد پنجم حصه را گشت آن كنيز در اهل بيت نبي (ده - خه - ل - سه -) پستر پنج حصه كرد آن پنجم حصه را پس گشت آن كنيزک در آل علي پس آمد نزد ما و حال انكه سر او مي چكيد از آب پس گفتم چيست اين پس گفت ايا نمي‌بينيد كنيزک را گشت در خمس پس گشت در اهل بيت نبي (ده - خه - ل - سه -) پستر گشت در آل علي پس بدگوئي كردم باان كنيز پس نوشت آن مرد و فرستاد مرا درآن حاليكه تصديق و راست كننده ام كتاب اورا طرف نبي (ده - خه - ل - سه -)

قال في علي فجعلت اقول عليه صدقا و يقول صدق فامسك بيدي
رسول الله صلعم و قال اتبغض عليا فقلت نعم فقال لي لاتبغضه
و ان كنت تحبه فازدد له حبا فوالذي نفسي بيده لنصيب آل
علي في الخمس افضل من وصيفة فما كان احد بعد رسول الله
صلعم احب (ن - افضل) الي من علي رض قال عبد الله بن بريدة
و الله ما كان في الحديث بيني و بين النبي صلعم غير ابي *

٩٨ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا الحسين بن
حريث المروزي قال حدثني الفضل بن موسى عن الاعمش
عن ابي اسحاق عن سعيد بن وهب قال قال علي كرم الله
وجهه في الرحبة انشد بالله من سمع رسول الله صلعم يوم غديرخم

دران حاليكه تصديق كننده ام براى آن چيز كه گفت علي پس شروع
كردم كه بگويم بران حضرت از روى راست گفت آن مرد پس گرفت
دست مرا پيغمبر خدا (د• خ• س•) و گفت ايا دشمن ميداري علي
را پس گفت آرے پس گفت مرا نه دشمن دار اورا و اگر باشي تو كه
دوست ميداري اورا پس زيادة كن براى او دوستي را پس قسم است
ان خداى را كه ذات من در دست قدرت اوست البته حصۀ آل علي
در خمس بهتر است از جاريه بريدة گويد پس نبود كسى بعد پيغمبر خدا
(د• خ• ل• س) دوست تر (ن - بهتر) طرف من از علي (خ• و)
گفت عبيد الله پسر بريدة قسم خدا است نبود در حديث درميان من
و درميان نبي (د• خ• ل• س) سواى پدر من *

٩٨ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبرداد مارا حسين
پسر حريث مروزي گفت حسين حديث كرد مرا فضل پسر موسى از
اعمش از ابى اسحاق از سعيد پسر وهب گفت سعيد گفت علي بزرگ كند
خدا ذات اورا درجاى سراى مسجد سوگند مي دهم بخدا انكس را كه
بشنيد پيغمبر خدا را (د• خ• ل• س•) روز غديرخم ميگفت خدا (س -

يقول [الله ولي و أنا] (ن - ان الله و رسوله) ولي المؤمنين و من كنت وليه فهذا وليه اللهم وال من والاه و عاد من عاداه و انصر من نصره [قال سعيد فقام] (ن - قال فقال سعيد قام) الى جنبي ستة و قال زيد بن يثيع (ن - منيع) قام من عندي ستة و قال عمرو [بن مره و ساق الحديث] (ن - ذي مري أحب من احبه و ابغض من ابغضه و ساق الحديث - رواه اسرائيل عن ابى اسحاق عن عمرو ذي مرى) *

۹۹ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا علي بن محمد بن علي قال حدثنا خلف بن تميم قال حدثنا اسرائيل قال حدثنا ابو اسحاق عن عمرو ذي مري قال شهدت عليا في الرحبة

تحقيق خدا و رسول او) دوست منست و من دوست مومنان ام و انکس که باشم دوست او پس این علي دوست اوست ای بار خدا دوست دار انکس را که دوست دارد اورا و دشمن دار انکس را که دشمن دارد اورا و یاري کن انکس را که یاري کند اورا گفت سعید پس استاده شد (ن - گفت ابواسحاق پس گفت سعید ایستاده شد) طرف پهلوی من شش نفر و گفت زید پسر یثیع از نزد من (ن - ایستاده شد) شش نفر و گفت عمرو پسر مرة و روان کرد حدیث تا آخر (ن - گفت عمرو ذي مري دوست میدارم انکس را که دوست داشت علي را و دشمن میدارم آنکس را که دشمن داشت علی را و روان کرد حدیث را تا آخر روایت کرد اورا اسرائیل از ابي اسحاق از عمرو ذي مري)

۹۹ — خبر داد مارا احمد پسر شعیب گفت احمد خبر داد مارا علي پسر محمد پسر علي گفت علي حدیث کرد مارا خلف پسر تمیم گفت خلف پسر تمیم حدیث کرد مارا اسرائیل گفت اسرائیل حدیث کرد مارا ابو اسحق از عمرو ذي مري گفت عمرو حاضر شدم علي را درجای وراخ مسجد قسم میداد یاران محمد را (ص) کدام شما شنید

ينشد اصحاب محمد صلعم ايكم سمع رسول الله صلعم يوم غديرخم ما قال فقام أناس فشهدوا [انهم سمعوا] (ن - ان) رسول الله صلعم قال من كنت مولاه [فعلي] (ن - فان عليا) مولاه اللهم وال من والاه و عاد من عاداه و احب من احبه و أبغض من ابغضه و انصر من نصره (ن - انصره) *

ذكر الفرق بين المومن و المنافق

١٠٠ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا ابو كريب محمد بن العلاء الكوفي قال حدثنا معوية عن الاعمش عن عدي بن ثابت عن ذر بن حبيش عن علي [رض] (ن - كرم) قال و الله الذي فلق الحبة و برأ النسمة انه لعهد النبي الامي صلعم لايحبني الا مومن و لا يبغضني الا منافق *

پيغمبر خدا را (د . خ . ل . س) روز غديرخم كه فرمود ايستاده شد مردم پس شاهدي دادنه تحقيق اوشان هستند تحقيق شنيدند پيغمبر خدا را (د . خ . س .) گفت انكس كه باشم دوست او پس علي است (ن - پس تحقيق علي است) دوست او اى بار خدا دوست دار آنكس را كه دوست دارد او را و دشمن دار انكس را كه دشمن دارد اورا و دوست دار انكس را كه دوست داشت اورا و دشمن دار آنكس را كه دشمن داشت او را و ياري كن آنكس را كه ياري كرد اورا *

اين ذكر فرق است در مومن و منافق

١٠٠ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا ابو كريب محمد پسر علاء كوفي گفت محمد حديث كرد مارا معويه از اعمش از عدي پسر ثابت از ذر پسر حبيش از علي (خ . و) گفت قسم خداست چنين خدا كه رويانيد دانه را و پيدا كرد جان را تحقيق شان اينست كه عهد كرد نبي امي (د . خ . ل . س .) نه دوست خواهد داشت مرا يعني علي را مگر مومن و نه دشمن خواهد داشت مرا مگر منافق *

١٠١ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا واصل بن عبد الاعلى بن واصل الكوفي قال حدثنا وكيع عن الاعمش عن عدي بن ثابت عن ذر بن حبيش عن علي رض قال عهد الي النبي صلعم انه لايحبني الا مومن و لا يبغضني الا منافق *

١٠٢ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا يوسف بن عيسى قال انبانا الفضل بن موسى قال انبانا الاعمش عن عدي عن ذر قال قال علي انه لعهد النبي الامي (ن - الامر الي) انه لايحبك الا مؤمن ولا يبغضك الا منافق *

ذكر ضرب المثل الذي ضربه رسول الله صلعم لعلي رض

١٠٣ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا ابوجعفر محمد بن

---

١٠١ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا واصل پسر عبد الاعلى گفت واصل حديث كرد مارا پسر واصل كوفي گفت واصل حديث كرد مارا وكيع از اعمش از عدي پسر ثابت از ذر پسر حبيش از علي (خد و) گفت علي عهد كرد طرف من نبي (د • خد • س) تحقيق شان اينست كه دوست خواهد داشت مرا مگر مومن و نه دشمن خواهد داشت مرا مگر منافق •

١٠٢ — خبر داد مارا يوسف پسر عيسى گفت يوسف خبر داد مارا فضل پسر موسى گفت فضل خبر داد مارا اعمش از عدي از ذر گفت ذره گفت علي تحقيق شان اينست كه هرآئينه عهد كرده نبي امي حكم را طرف من كه تحقيق شان اينست كه دوست خواهد داشت مرا مگر مومن و نه دشمن خواهد داشت مرا مگر منافق •

ذكر ضرب مثل چنين كه زد ان را پيغمبر خدا (د • خد • س •) براى على (خد • و)

١٠٣ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا

عبد الله بن المبارك المخزومي قال حدثنا يحيى بن معين قال حدثنا ابو جعفر الابار عن الحكم بن عبدالملك عن الحرث بن حصين عن ابي صادق عن ربيعة بن ناجد عن علي رض قال قال رسول الله صلعم يا علي فيك مثل من عيسى ع م ابغضته اليهود حتى اتهموا امه و احبته النصارى حتى انزلوه بالمنزلة التي ليس له •

ذكر منزلة علي بن ابيطالب (ك ء) و قربه من النبي صلعم و لزوقه و حب رسول الله صلعم له

۱۰۴ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا اسمعيل بن مسعود البصري قال حدثنا خالد عن شعبة عن ابي اسحاق

ابو جعفر محمد پسر عبدالله پسر مبارک مخزومي گفت ابو جعفر حديث كرد مارا يحيى پسر معين گفت يحيى حديث كرد مارا ابو جعفر ابار از حكم پسر عبدالملك از حرث پسر حصين از ابي صادق از ربيع پسر ناجد از علي (خ• و) گفت علي گفت پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) اي علي در تو مثل است از عيسى برو سلام دشمن داشت اورا يهود تا اينكه تهمت كرد مادر اورا و دوست داشت اورا نصارى تا اينكه نزل كردند اورا به مرتبه چنين مرتبهٔ كه نبود براى او •

اين ذكر علي پسر ابيطالب است بزرگ كند خدا ذات اورا و ذكر نزديك شدن او از پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) و ذكر پيوسته شدن او و ذكر دوست داشتن پيغمبر خدا (د• خ• ل• س)

۱۰۴ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا اسمعيل پسر مسعود بصري گفت اسمعيل حديث كرد مارا خالد از شعبه

عن العلاء قال سأل رجل ابن عمر عن عثمان قال كان من الذين تولوا يوم التقى الجمعان فتاب الله عليه ثم اصاب ذنبا فقتلوه و سأله عن علي رض فقال لاتسأل عنه الا ترى قرب منزله من [رسوله] (ن - رسول الله صلعم) *

۱۰۵ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرني هلال بن العلاء بن هلال قال حدثنا حسين قال حدثنا زهير عن ابى اسحاق عن العلاء عن عزار قال سألت عبد الله بن عمر رض فقلت الا تحدثني عن علي و عثمان قال اما علي فهذا بيته من بيت رسول الله صلعم ولا احدثك عنه بغيره و اما عثمان فانه اذنب ذنبا عظيما يوم أحد فعفى الله عنه و اذنب فيكم ذنبا صغيرا فقتلتموه *

از ابي اسحاق از علاء گفت علاء سوال كرد مردى پسر عمر را از عثمان گفت پسر عمر بود عثمان از آن مردم كه روى گردانيدند روزيكه ملاقات كرد دو جماعت پس قبول توبه كرد خدا براو پستر رسيد گناه را پس قتل كردند مردم اورا و پرسيد ان مرد پسر عمر را از علي (خ‍ و) پس گفت پسر عمر نه پرس ازو ايا نمي بيني نزديك شدن مكان او از پيغمبر خدا (د‍ خ‍ ل‍ س‍) •

۱۰۵ — خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر كرد مرا هلال پسر علاء پسر هلال گفت هلال حديث كرد مارا حسين گفت حسين حديث كرد مارا زهير از ابي اسحاق از علاء از عزار گفت عزار پرسيدم عبدالله پسر عمر را (خ‍ و) پس گفتم ايا نه حديث ميكني از علي و عثمان گفت عبدالله پسر عمر اما علي پس اين خانهٔ او هست از خانه پيغمبر خدا (د‍ خ‍ س‍) ونه حديث ميكنم ترا از علي سواى آن حديث زيرا كه ان حديث در فضايل او كافي است و اما عثمان پس تحقيق او گناه كرد بزرگ روز جنگ أحد كه روى گردانيد پس بخشيد خدا گناه را ازو و گناه كرد درميان شما گناه خرد پس قتل كرديد شما اورا •

۱۰۶ — أنبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا احمد بن سليمان الرهاوي قال حدثنا عبيد الله قال انبانا اسرائيل عن ابي اسحاق عن العلاء بن عرار قال سألت ابن عمر رض و هو في مسجد رسول الله صلعم عن علي و عثمان فقال اما علي فلا تسئلني عنه و انظر الى قرب منزله من النبي صلعم ما في المسجد بيت غير بيته و اما عثمان فانه اذنب ذنبا عظيما تولى يوم التقى الجمعان فعفى الله عنه و غفر لكم و اذنب فيكم ذنبا دون ذلك فقتلتموه *

۱۰۷ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرنا اسمعيل بن يعقوب بن اسمعيل قال حدثنا [ابن موسى و هو محمد] (ن - ابو موسى و محمد) بن موسى بن اعين قال حدثنا ابي عن عطاء

---

۱۰۶ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا احمد پسر سليمان رهاوی گفت احمد پسر سليمان حديث كرد مارا عبيدالله گفت عبيد الله خبر داد مارا اسرائيل از ابي اسحاق از علاء پسر عرار گفت علاء پرسيدم پسر عمر را (خ - و) حال انكه او در مسجد پيغمبر خدا بود (د - خ - س) از علي و عثمان پس گفت اما علي پس نه سوال كن مرا ازو و نظر كن طرف نزديك شدن مكان او از نبي (د - خ - ل - س) نيست در مسجد خانهٔ سوای خانهٔ او و اما عثمان پس تحقيق او گناه كرد گناه بزرگ روی گردانيد روزيكه ملاقات كرد جماعه مسلمانان و كفار پس بخشيد خدا گناه او و بخشيد شما را و گناه كرد درميان شما گناه كمتر اين پس قتل كرديد شما اورا *

۱۰۷ — خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا اسمعيل پسر يعقوب پسر اسمعيل گفت اسمعيل پسر يعقوب حديث كرد ما را [پسر موسی و او محمد پسر موسی پسر اعين است] (ن - ابو موسی و محمد پسر موسی پسر اعين) گفت موسی حديث كرد مارا پدر من

عن سعيد بن عبيدة قال جاء رجل الى ابن عمر فسأله عن علي رض فقال لا تسئلني عن علي رض و لكن انظر الى بيته من بيوت رسول الله صلعم قال فاني ابغضه قال ابغضك الله عز و جل *

١٠٨ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرني هلال بن العلاء بن هلال قال حدثنا حسين بن عباس قال حدثنا زهير قال حدثنا ابو اسحق قال سأل ابو عبد الرحمن بن خالد (قثم) بن العباس رض من اين ورث علي رض رسول الله صلعم قال انه كان اولنا به لحوقا و اشدنا به لزوما * قال (ابو عبدالرحمن خالفه زيد بن ابي أنيسة فقال خالد بن قثم *

از عطاء از سعيد پسر عبيده گفت سعيد آمد مرد طرف پسر عمر پس پرسيد اورا از علي (خ • و) پس گفت پسر عمر نه سوال كن مرا از علي (خ • و) لكن نظر كن طرف خانهٔ او از خانه هاى پيغمبر خدا (د • خ • ل • س •) گفت مرد پس تحقيق من دشمن ميدارم اورا گفت پسر عمر دشمن خواهد داشت ترا خداى غالب و بزرگ •

١٠٨ — خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا هلال پسر علاء پسر هلال گفت هلال پسر علاء حديث كرد مارا حسين پسر عباس گفت پسر عباس حديث كرد مارا زهير گفت زهير حديث كرد مارا ابو اسحاق گفت ابو اسحاق پرسيد ابو عبد الرحمن پسر خالد(قثم) پسر عباس را (خ • و) از كجا وارث شد علي رض پيغمبر خدا را (د• خ • ل• س) گفت خالد تحقيق علي بود اول ما بانحضرت از روي لاحق شدن و محكم ترما و سخت ترما بانحضرت از روي پيوسته شدن • گفت ابو عبدالرحمن مخالفت كرد در روايت كردن ابو اسحاق را زيد پسر ابي انيسه پس گفت زيد خالد پسر قثم يعني زيد گفت كه ابو عبد الرحمن از خالد سوال كرد نه از پسر خالد •

۱۰۹ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرنا هلال بن العلاء قال حدثنا ابي قال حدثنا عبيد الله عن زيد عن ابي اسحاق عن خالد بن قثم انه قيل له ما لعلي ورث جدك رسول الله صلعم دون جدك و هو عمه قال ان عليا كان اولنا به لحوقا و اشدنا به لزوقا *

۱۱۰ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرني عبدالرحيم المروزي قال انبانا عمرو بن محمد قال انبانا يونس بن ابي اسحاق عن عمير بن حريث عن النعمان بن بشير قال استاذن ابوبكر على النبي صلعم فسمع صوت عايشة عاليا و هي تقول والله قد (ن - لقد) علمت ان عليا احب اليك من ابي فاهوى اليها ابوبكر ليلطمها و قال يا بنت فلانة اراك

---

۱۰۹ — خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا هلال پسر علاء گفت هلال حديث كرد مارا پدرمن گفت پدرمن حديث كرد مارا عبيد الله از زيد از ابي اسحاق از خالد پسر قثم تحقيق شان اينست كه گفته شد خالد را چيست علي را كه وارث شد جد ترا پيغمبر خدا را (د - خ - ل - ـه) سواي جد تو و حال انكه او يعني عباس رض عمو انحضرت است گفت خالد تحقيق علي بود اول ما بانحضرت از روي لاحق شدن و محكم تر ما بانحضرت از روي پيوسته شدن •

۱۱۰ — خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا عبدالرحيم مروزي گفت عبد الرحيم خبر داد مارا عمر پسر محمد گفت عمر خبر داد مارا يونس پسر ابي اسحاق از عيمر پصر حريث از نعمان پسر بشير گفت نعمان طلب اذن امدن كرد ابوبكر بر نبي (د - خ - ل - ـه) پس شنيد آواز عايشه بلند شونده و اين ميگفت قسم خدا است هرائينه تحقيق دانستم تحقيق علي دوست تر است طرف تو از پدر من پس قصد كرد طرف

آرفعين صوتك على رسول الله صلعم فامسكه رسول الله صلعم و خرج ابوبكر مغضبا فقال رسول الله صلعم يا عايشة كيف رايتني ابعدتك من الرجل ثم استاذن ابو بكر بعد ذلك و قد اصطلح رسول الله صلعم و عايشة فقال ادخلاني في السلم كما ادخلتماني في الحرب فقال رسول صلعم قد فعلنا *

۱۱۱ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرني محمد بن آدم بن سليمان المصيصي قال حدثنا ابن عيينة عن ابيه عن ابي اسحاق عن جميع و هو بن عمير قال دخلت مع ابي (ن - امي) علي عايشة و انا غلام فذكرت لها عليا رض فقالت ما رايت رجلا كان احب الى رسول الله صلعم منه و لا امرأة احب الى رسول الله صلعم من امرأته*

او ابو بكر تاكه طپانچه زند و گفت اي دختر فلانه مي بينم ترا بلند مي كني آواز خود را بر پيغمبر خدا (د ٠ ه ٠ خ ٠ ل ٠ س) پس گرفت ابي بكر صديق را پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ ل ٠ س) و بيرون رفت ابو بكر خشمناك پس گفت پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ ل ٠ س) اي عايشه چگونه ديدي تو مرا بعيد كردم ترا ازان مرد پسدر طلب اذن آمدن كرد ابوبكر بعد اين و حال آنكه ترا بن صلح نموده بود پيغمبر خدا (د٠ خ ٠ ل٠ س) و عايشه پس گفت ابوبكر صديق داخل كنيد مرا در صلح چنانكه داخل كرديد شما مرا در حرب پس گفت پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ ل ٠ س) تحقيق كرديم ترا داخل در صلح يعني اذن آمدن داديم در صلح *

۱۱۱ — خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا محمد پسر آدم پسر سليمان مصيصي گفت محمد حديث كرد ابي عيينه از پدر خود از ابي اسحاق از جميع و او پسر عمير است گفت جميع آمدم همراه پدر (ن - مادر) خود نزديك عايشه و حال انكه من طفل بودم پس ذكر كردم براي عايشه علي را (خ ٠ و) پس گفت عايشه نديدم مرد را كه بود دوست تر طرف پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ س) از علي و نه ديدم زن را دوست تر طرف پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) از زن علي *

۱۱۲ ـــ انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا عمرو بن علي البصري قال حدثني عبدالعزيز بن الخطاب قال حدثنا محمد بن اسمعيل بن رجاء الزبيدي عن ابي اسحاق الشيباني عن جميع بن عمير قال دخلت مع امي على عايشة رض [فسمعها تسألها (ن- فسألتها) من وراء الحجاب عن علي رض فقالت سألتني عن رجل ما اعلم احدا كان احب الى رسول الله صلعم منه ولا احب اليه من امرأته *

۱۱۳ ـــ اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرني زكريا بن يحيى قال حدثنا ابراهيم بن سعد قال حدثنا شاذان عن جعفر الاحمر عن عبدالله بن عطاء عن ابي بريدة قال جاء رجل الى ابي فسأله اي الناس احب الى رسول الله صلعم فقال (ن - قال) كان احب الناس الى رسول الله صلعم من النساء فاطمة و من الرجال علي رض *

---

۱۱۲ ـــ خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا عمرو پسر علي بصري گفت عمرو حديث كرد مرا عبد العزيز پسر خطاب گفت عبد العزيز حديث كرد مارا محمد پسر اسمعيل پسر رجاى زبيدي از ابي اسحاق شيباني از جميع پسر عمير گفت آمدم همراه مادر خود نزديك عايشه (خ - و) پس شنيد اورا ميپرسيد كه سوال ميكرد مادر من عايشه را از بيرون پردة از علي (خ - و) گفت عايشه سوال كردي تو مرا از مرد كه نمي دانم كسي را كه بود دوستتر طرف پيغمبر خدا (د - خ - ل - س) ازو و نه دوستتر طرف اين حضرت از او *

۱۱۳ ـــ خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا زكريا پسر يحيى گفت زكريا حديث كرد مارا ابراهيم پسر سعد گفت ابراهيم حديث كرد مارا شاذان از جعفر احمر از عبدالله پسر عطا از ابي بريدة گفت ابي بريدة آمد مرد طرف پدر من پس پرسيد اين مرد پدر مرا كه كدام مردم دوستتر بود طرف پيغمبر خدا (د - خ - ل - س) پس گفت بود دوستتر مردم طرف پيغمبر خدا (د - خ - ل - س) از زنان فاطمة و

قال ابو عبد الرحمن ابن عطاء ليس بالقوي في الحديث *

ذكر منزلة علي رضه من رسول الله صلعم عند دخوله مساء بيته و سكونه

۱۱۴ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرني محمد بن وهب قال حدثنا محمد بن سلمة قال حدثني ابو عبد الرحيم قال حدثني زيد عن الحرث عن ابي زرعة بن عمرو بن جرير عن عبد الله بن يحيى انه سمع عليا رضه يقول كنت ادخل على نبي الله صلعم كل ليلة فان كان يصلي سبح فدخلت و ان لم يكن يصلي اذن لي فدخلت *

۱۱۵ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرني زكريا بن

مردان علي (خد و) * گفت ابو عبدالرحمن پسر عطا نيست قوي درحديث *

ذكر مرتبهٔ علي (خد و) از پيغمبر خدا (د۰ خد۰ ل۰ سه) نزديك داخل شدن علي شب خانهٔ انحضرت وآرميدن علي

۱۱۴ — خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبرداد مرا محمد پسر وهب گفت محمد حديث كرد مارا محمد پسر سلمه گفت محمد پسر سلمه حديث كرد مرا ابو عبد الرحيم گفت ابو عبدالرحيم حديث كرد مرا زيد از حرث از ابي ذرعة پسر عمرو پسر جرير از عبد الله پسر يحيى تحقيق عبد الله شنيد علي را (خ ۰ و) ميگفت بودم كه داخل ميشدم بر پيغمبر خد (د۰ خد۰ ل۰ سه) هر شب پس اگر بود ان حضرت كه نماز مي خواند تسبيح مي گفت پس داخل ميشدم و اگر نبود كه نماز ميخواند اذن ميداد مرا پس داخل مي شدم *

۱۱۵ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا زكريا

يحيى قال حدثنا محمد بن عبيد و ابو كامل قالا حدثنا عبد
الواحد بن زياد قال حدثنا عمارة بن القعقاع بن الحرث عن
الحرب العكلي عن ابي زرعة بن عمر بن جرير عن عبد الله بن
يحيى قال قال علي رض كانت لي ساعة من السحر ادخل
فيها على رسول الله صلعم فان كان في صلاته سبح و كان اذنه لي
و ان لم يكن في صلاته اذن لي *

ذكر الاختلاف على المغيرة في هذا الحديث

١٠٦ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرني محمد بن
قدامة المصيصي قال حدثنا جرير عن المغيرة عن الحرث عن ابي
زرعة بن عمرو قال حدثنا عبد الله بن يحيى عن علي رض قال كانت

پسر يحيى گفت زكريا حديث كرد مارا محمد پسر عبيد و ابو كامل گفت
محمد و ابو كامل حديث كرد مارا عبد الواحد پسر زياد گفت عبد الواحد
حديث كرد مارا عمارة پسر قعقاع پسر حرث از حرب عكلي از ابي زرعة
پسر عمر پسر جرير از عبد الله پسر يحيى گفت عبد الله گفت علي (ض و)
بود براى من ساعتي از صبح داخل مى شدم دران ساعت بر پيغمبر خدا
(د • خ • ل • م •) پس اگر مى بود در نماز خود سبحان الله ميگفت
و بود حكم او مرا و اگر نمي بود در نماز خود حكم ميداد مرا •

اين ذكر اختلاف است بر مغيره در اين حديث

١١٦ — خبر داد مرا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا
محمد پسر قدامة مصيصي گفت قدامة حديث كرد مارا جرير از مغيرة از
حرث از ابي زرعة پسر عمرو گفت ابي زرعة حديث كرد مارا عبد الله پسر
يحيى از علي (خ • و) گفت علي بود مرا از پيغمبر خدا (د • خ •

لي من رسول الله صلعم بساعة من السحر اتيته فيها و اذا اتيته استاذنت و ان وجدته يصلي سبح و ان وجدته فارغا اذن لي*

١١٧ — اخبرنا احمد بن شعيب قال اخبرني محمد بن عبيد بن محمد الكوفي قال حدثنا ابن عياش عن المغيرة عن الحرث العكلي عن ابن يحيى قال قال علي عليه السلام كان لي من رسول الله صلعم مدخلان مدخل بالليل و مدخل بالنهار فكنت اذا دخلت بالليل تنحنح لي * قال ابو عبد الرحمن خالفه شرحبيل بن مدرك في اسناده و وافقه علي قوله تنحنح *

١١٨ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا القاسم بن زكريا بن دينار قال حدثنا ابو اسامة قال حدثني شرحبيل يعني بن مدرك الجعفي قال حدثني عبد الله بن يحيي الحضرمي

(ل • ص •) ساعتی از صبح می آمدم نزد آن حضرت دران ساعت و وقتیکه می آمدم آنحضرت را طلب اذن می کردم و اگر می یافتم اورا که نماز میخواند تسبیح میگفت . اگر می یافتم اورا فارغ حکم میداد مرا *

١١٧ — خبر داد مارا احمد پسر شعیب گفت احمد خبر داد مرا محمد پسر عبید پسر محمد کوفي گفت محمد پسر عبید حدیث کرد مارا ابن عیاش از مغیره از حرث عکلي از ابن یحیي گفت گفت علي برو سلام بود مرا از پیغمبر خدا (د • خ • ل • س) دو وقت آمدن آمدن در شب و آمدن در روز پس بودم وقتیکه مي آمدم در شب آواز گلو میداد مرا • گفت ابو عبد الرحمن خلاف کرد آن حدیث را شرحبیل پسر مدرک در اسناد آن حدیث موافقت کرد آنرا بر قول علي تنحنح •

١١٨ — خبر داد مارا احمد پسر شعیب گفت احمد خبر داد مارا قاسم پسر زکریا پسر دینار گفت قاسم حدیث کرد مارا ابو اسامه گفت ابو اسامه حدیث کرد مرا شرحبیل یعنی پسر مدرک جعفري گفت شرحبیل حدیث

عن أبيه و كان صاحب مطهرة علي قال قال علي رض كانت لي منزلة من رسول الله صلعم لم يكن لاحد من الخلايق فكنت آتيه كل سحر فاقول السلام عليک يا نبي الله فان تنحنح انصرفت الى اهلي و الا دخلت عليه *

۱۱۹ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا محمد بن بشار قال حدثني ابوالمساور قال حدثنا عوف بن عبدالله بن عمرو بن [هند الجبلي قال] (ن - هذيل الجبلي عن علي (رض) قال علي كنت اذا سألت رسول‌الله صلعم اعطاني (ن - اعطيت) و اذا سكت ابتداني *

۱۲۰ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا محمد بن المثنى قال حدثنا معاوية (ن - ابومعاوية) قال حدثني الاعمش

کرد مرا عبدالله پسر نجيي حضرمي از پدر خود و بود پدر او صاحب آفتابۀ علي يعني آفتابه بودار علي گفت پدر او گفت علي (خه و) بود مرا مقربه از پيغمبر خدا (د• خ• ل• س•) نه بود براي کسي از مردم پس بودم مي آمدم نزد انحضرت هر صبح پس ميگفتم السلام عليک اي نبي خدا پس اگر اواز گلو مى داد بر ميگشتم طرف خانۀ خود و اگر تنحنح نمي کرد داخل ميشدم برو *

۱۱۹ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا محمد پسر بشار گفت محمد حديث کرد مارا ابومساور گفت ابومساور حديث کرد مارا عوف پسر عبدالله پسر عمرو پسر هند حبلي گفت عوف گفت علي رض بودم وقتيکه سوال ميکردم پيغمبر خدا را (د• خ• ل• س) ميداد مرا (ن - داده ميشدم) و وقتيکه خاموش ميشدم شروع مى کرد مرا *

۱۲۰ — خبرداد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبرداد مارا محمد پسر مثنى گفت محمد حديث کرد مارا معويه گفت معويه حديث کرد را

ن عمرو بن مرة عن ابي البختري عن علي رض قال كنت اذا سألت اعطيت و اذا سكت ابتديت *

١٢١ — اخبرنا احمد بن شعيب قال اخبرنا يوسف بن سعيد قال حدثنا [حجاج عن ابي جريج] (ن- حجاج بن خديج] قال حدثنا ابو حرب عن ابي الاسود و رجل آخر عن زادان قال قال علي رض كنت و الله اذا سألت اعطيت و اذا سكت ابتديت *

قال ابو عبد الرحمن ابن جريج لم يسمع من ابي حرب *

ذكر ما خص به امير المومنين علي رض من صعوده على منكبي النبي صلعم ونهوضه النبي صلعم به

١٢٢ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا احمد بن حرب

اعمش از عمرو پسر مرة از ابي بختري ازعلي (خ ه و) گفت علي بودم وقتيكه سوال ميكردم داده ميشدم و وقتيكه سكوت ميكردم ابتدا كرده ميشدم *

١٢١ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا يوسف پسر سعيد گفت سعيد حديث كرد مارا حجاج از ابي جريج گفت ابي جريج حديث كرد مارا حرب از ابي اسود و مرد ديگر از زادان گفت گفت علي (خ ه و) بودم من قسم خدا وقتيكه سوال ميكردم داده مي شدم و وقتيكه سكوت ميكردم ابتدا كرده ميشدم * گفت ابو عبد الرحمن[٢] پسر جريج نه شنيد اين حديث را از ابي حرب *

امر ذكر انچه برنست كه خاص شد بان چيز امير المومنين علي (خ ه و) از بالا شدن او بر هر دو شانه نبي (د ه خ ه ل ه م) و پست شدن نبي (د ه خ ه ل ه م)

١٢٢ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا احمد

قال حدثنا اسباط عن نعيم بن حكيم* المدايني قال حدثنا ابو مريم قال قال علي رض انطلقت مع رسول الله صلعم حتى اتينا الكعبة فصعد رسول الله صلعم على منكبي فنهضت به فلما راي رسول الله صلعم ضعفي قال لي اجلس فجلست فنزل نبي الله صلعم و جلس لي و قال اصعد على منكبي فصعدت على منكبيه فنهض بي رسول الله صلعم و قال علي عليه السلام فانه (ن - انه) ليخيل الي اني لو شئت لنلت افق السماء فصعدت على الكعبة و عليها تمثال من صفر او نحاس فجعلت اعالجه لازيله بيمين و شمال و قدام (ن - يمينا و شمالا و قداما) او من بين يديه و من خلفه حتى اذا استمكنت منه (ن - فيه) قال نبي الله صلعم اقذفه فقذفت به فتنكسر كما تنكسر (ن - فكسرته كما يكسر)

پسر حرب گفت احمد حديث كرد مارا اسباط از نعيم پسر حكيم مدايني گفت نعيم حديث كرد مارا ابو مريم گفت ابو مريم گفت علي (ع . و) روان شدم همراه پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) تا اينكه امديم كعبه را پس بالا شد پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) بر هر دو شانۀ من پس برداشتم اورا پس هرگاه ديد پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) ضعف من گفت مرا بنشين براي من پس نشستم پس فرود آمد نبي الله (د. خ. ل. س) و نشست الحضرت و گفت بلند شو بر هردو شانۀ من پس صعود كردم بر هردو شانۀ الحضرت پس برداشت مرا پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) و گفت علي (ع.م) پس تحقيق شان اينست كه هراينه خيال كرده شد طرف من كه تحقيق من اگر خواهم هرايند برسم بلندي آسمان را پس صعود كردم بر كعبۀ شريفه و بران كعبه صورتهاي بت بودند از مس زرد يا از مس پس شروع كردم بتدبير اينكه زايل كنم اورا از راست و چپ و پيش يا از پيش او و از خلف او تا اينكه وقتيكه استحكام شد ازو گفت نبي الله (د. خ. ل. س) سنگ انداز او را پس شكسته كردم او را پس شكسته شد چنانكه شكسته مي شود شيشه ها پستر فرود آمدم پس روان شدم من و پيغمبر

القوارير ثم نزلت فانطلقت انا و رسول الله صلعم نستبق حتى تواربنا بالبيوت خشية ان [نلقي احدا] (ن- يلقانا احد) من الناس و الله تعالى اعلم *

ذكر ما خص به ع م دون الاولين والاخرين من فاطمة بنت محمد رسول الله صلعم و بضعة [ن- بضع] منه و سيدة نساء اهل الجنة الا مريم بنت عمران

١٢٣ ـــ انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا الجرير بن حريث قال انبانا الفضل بن موسى عن الحسين بن موسى عن واقد عن عبدالله بن بريدة عن ابيه قال خطب ابوبكر و عمر فاطمة عليها السلام فقال رسول الله صلعم انها صغيرة فخطبها على عليه السلام فزوجها منه *

خدا (د- خ- ل- س) پيشي گرفتيم تا اينكه پوشيده شديم در خانه ها براي خوف اينكه ملاقات كنيم كسي را (ن - ملاقات كند مارا كسي) از مردم و خدا تعالى دانا تر است *

اين ذكر انچيز است كه خاص شد بان چيز على (س) سواى مردم اولين وآخرين ازفاطمه دختر محمد پيغمبر خدا (د- خ- ل- س) و پاره گوشت است از انحضرت و سردار زنان اهل جنة است مگر مريم دختر عمران

١٢٣ ـــ خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا جرير پسر حريث گفت جرير خبر داد مارا فضل پسر موسى از حسين پسر موسى از واقد از عبد الله بن بريده از پدر خود گفت پدر او خواستگاري نكاح كرد ابوبكر و عمر فاطمه را برو سلام پس گفت پيغمبر خدا (د- خ- ل- س) تحقيق او خرد است پس خواستگاري نكاح كرد او را علي برو سلام پس نكاح داد انحضرت فاطمه را با علي *

۱۲۴ــ انبانا ابو سعید اسمعیل بن مسعون قال حدثنا حاتم بن وردان (ن- داوُد) قال حدثنا ایوب السجستاني عن ابي بریدة (ن - ابي یزید المدني) عن اسماء بنت عمیس قالت کنت في زفاف فاطمة بنت رسول الله صلعم فلما اصبحنا جاء رسول الله صلعم فضرب الباب ففتحت له ام ایمن یقال کان في لسانها لثغة فقال ادعي اخي قالت هو اخوک و تنکحه قال نعم یا ام ایمن و سمعن النساء صوت النبي صلعم فتنحین قال اختبأت انا في ناحیة قالت فجاء علي ع م فدعا له النبي صلعم و نضح علیه بالماء و ثم قال ادعوا لي فاطمة فجاءت علیها السلام و علیها خرقة من الحیاء فقال لها قد انکحتک احب

---

۱۲۴ ــ خبر داد مارا ابو سعید اسمعیل پسر مسعون گفت ابو سعید حدیث کرد مارا حاتم پسر وردان (ن- داوُد) گفت حاتم حدیث کرد مارا ایوب سجستانی از ابی بریدة (ن- ابي یزید مدنی) از اسماء دختر عمیس گفت اسماء بودم در نکاح فاطمه دختر پیغمبرخدا (د- خ- ل- س) پس هر گاه صبح کردیم آمد پیغمبرخدا (د- خ- ل- س) پس زد دروازه را پس کشادة کرد برای انحضرت ام ایمن کفته شد بود در زبان ام ایمن شکستگی (در هندی توتله گویند) پس فرمود طلب کن برادر مرا گفت ام ایمن او برادر تست و نکاح کردة میدهید او را گفت انحضرت آری ای ام ایمن و شنیدند زنان آواز نبي را (د- خ- ل- س) پس پوشیدة شدند گفت انحضرت پوشیدة شو پس پوشیدة شدم من در یک طرف گفت ام ایمن پس آمد علي برو سلام پس دعا کرد برای او نبی (د- خ- ل- س) و پاشید بر سیدة او آب را پستر گفت طلب کنید نزدیک من فاطمه را پس آمد فاطمه بر او سلام و بر او ثوب بود از حیا که در هندی گهونگهت گویند پس گفت انحضرت فاطمة زهرا را تحقیق نکاح کردة دادم ترا دوست ترا اهل

اهل بيتي الي ودعا لها و نضح عليها من الماء فخرج رسول الله صلعم فراي سوادا فقال من هذا قالت قلت اسماء قال بنت عميس قلت نعم قال كنت في زفات فاطمة بنت رسول الله صلعم تكرمينها قلت نعم قالت فدعا لي *قال عبدالرحمن(ابوعبدالرحمن) خالفه سعيد بن ابي عروة (ن- عروبة) فرواه عن ايوب عن عكرمة عن ابن عباس رض *

۱۲۵ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرني زكريا بن يحيى قال حدثنا محمد بن صدران قال حدثنا سهيل بن خلاد العبدي قال حدثنا محمد بن سوار عن سعيد بن ابي عروة (ن - عروبة) عن ابي ايوب السجستاني عن عكرمة عن ابن عباس رض قال لما زوج رسول الله صلعم فاطمة من علي ع ٠ م كان فيما

بيت خود را كه طرف من است و دعا فرمود او را و پاشيد بر سينهٔ مبارك او از آب پس بيرون آمد پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) پس ديد سياهي را پس گفت كيست اين گفت ام ايمن گفتم اسماء گفت الحضرت دختر عميس گفتم آري گفت الحضرت بودي در نكاح فاطمة دختر پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) بزرگي تو او را گفتم آري گفت اسماء پس دعا فرمود براي من ٠ گفت ابو عبد الرحمن مخالفت كرد اورا سعيد پسر ابي عروة (ن ٠ عروبة) پس روايت كرد او را از ايوب از عكرمة از ابن عباس (خ٠ و) ٠

۱۲۵ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا زكريا پسر يحيى گفت زكريا حديث كرد مارا محمد پسر صدران گفت صدران حديث كرد مارا سهيل پسر خلاد عبدي گفت سهيل حديث كرد مارا محمد پسر سوار از سعيد پسر ابي عروة از ابي ايوب سجستاني از عكرمة از پسر عباس (خ٠ و) گفت هر گاه نكاح كرده داد پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) فاطمة را از علي برو سلام بود دران چيز كه هدية داد همراه

أهدی لها سریر مشروط و وسادة من أدم حشوها لیف و قربة فقال و جاءوا ببطحاء الرمل فبسطوه في البیت و قال لعلي عم اذا اتیت بها فلا تقربها حتی آتیک فجاء رسول الله صلعم فدق الباب فخرجت الیه ام ایمن فقال لنا - ثم اخي قالت و کیف یکون اخوک و قد زوجته ابنتک قال فانه اخي قال ثم اقبل علی الباب و رای سوادا فقال من هذا فقالت اسماء بنت عمیس فاقبل علیها فقال لها جئت تکرمین ابنة رسول الله صلعم قالت نعم فدعا لها خیرا ثم قال دخل رسول الله صلعم قال و کان الیهود یاخذون (ن - یوحدون) الرجل من امرأته اذا دخل بها قال فدعی رسول الله صلعم بتور من ماء فتفل فیه و

فاطمهٔ زهرا سریر بافته شده و توشک (تکیه) از چرم پری او ریشه های خرما بود و مشک پس گفت ابن عباس و اوردند مردم سنگ ریزه های ریگ را پس کشاده و پرا گنده کردند او را در خانه و گفت انحضرت برای علي برو سلام وقتیکه آئي تو او را پس نه قریب شوي تو او را تا اینکه آیم ترا پس آمد پیغمبر خدا (د ۰ خ ۰ ل ۰ ص) پس زد دروازه را پس بیرون آمد طرف او ام ایمن پس گفت برای ام ایمن ایا کجاست برادر من گفت ام ایمن و چگونه باشد برادر تو و حال انکه تحقیق نکاح کرده دادي دختر خود را گفت انحضرت پس تحقیق او برادر من است گفت ابن عباس پس متوجه شد بر دروازه و دید سیاهي را پس گفت کیست این پس گفت ام ایمن اسما دختر عمیس است پس متوجه شد طرف او پس گفت انحضرت اسماء را امدي تو بزرگی کردی تو دختر پیغمبر خدا را (د ۰ خ ۰ ل ۰ ص) گفت اسما آري پس دعا فرمود انحضرت برای اسما بهتري را پس گفت ابن عباس راوي حدیث داخل شد پیغمبر خدا (د ۰ خ ۰ ص) گفت ابن عباس بودند یهود بند میکردند (ن - تنها میکردند) مرد را از زن او وقتیکه داخل شود ان مرد بان زن گفت ابن

عوذ فيه ثم دعى عليا فرش من ذلك الماء على وجهه و صدره و ذراعيه ثم دعى فاطمة فاقبلت تعثر في ثوبها حياء من رسول الله صلعم ففعل بها مثل ذلك ثم قال لها يا ابنتى و الله اني ما اردت ان آزوجك الا خير اهلي ثم قام فخرج *

۱۲۹ — اخبرنى احمد بن شعيب قال اخبرنى عمران بن بكار عن (ن - بن) راشد قال حدثنا احمد بن خالد قال حدثنا محمد بن عبد الله بن ابى نجيح عن ابيه ان معوية ذكر على بن ابيطالب فقال سعد بن ابى وقاص و الله لان يكون [الي احدي] (ن - الي احد من) خصاله الثلث احب الي من ان يكون لى ما طلعت عليه الشمس لان يكون لى ما قاله

عباس طلب كرد پيغمبر خدا (د. خ. ل. م) قدح را از آب پس آب دهن مبارک خود انداخت درو و اعوذ بالله خواند درو پس طلبيد علي را پس پاشيد ازين آب بر روی او و سينهٔ او و هر دو بازوی او پس طلبيد فاطمه را پس رو برو آمد لغزش در رفتار مي فرمود در پارچه خود براي حيا از پيغمبر خدا (د. خ. ل. م) پس كرد آنحضرت با فاطمهٔ زهرا مثل ان چيز كه كرد با علي از پاشيدن آب پستر گفت فاطمه رض را اي دختر من قسم خدا است تحقيق من نه ازان كردم اينكه نكاح كردهٔ دهم ترا مگر بهتر اهل بيت خود پستر برخاست پس بيرون رفت •

۱۲۹ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت خبر داد مرا عمران پسر بكار از راشد گفت راشد حديث كرد مارا احمد پسر خالد گفت احمد حديث كرد مارا محمد پسر عبد الله پسر ابي نجيح از پدر خود تحقيق معويه ذكر كرد علي پسر ابيطالب را پس گفت سعد پسر ابي وقاص قسم خداست هراينه اينكه باشد طرف من يكي از خصلتهاي او كه سه است دوستتر است طرف من از اينكه باشد مرا آنچيز كه طلوع كرد براو آفتا

[في غزوة تبوك] (ن - حين رده من تبوك) اما ترضى ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى الا انه لا نبي بعدي احب الي من ان يكون لي ما طلعت عليه الشمس لان يكون لي ما قاله يوم خيبر لاعطين الراية رجلا يحب الله ورسوله يفتح الله على يديه كرار ليس بفرار احب الي من ان يكون لي ما طلعت عليه الشمس لئن اكون صهره على ابنته ولي من الولد منها ما له احب الي من ان يكون لي ما طلعت عليه الشمس ٭

ذكر الاخبار المأثورة بان فاطمة بنت محمد صلعم سيدة نساء [اهل الجنة] (ن - هذه الامة) الا مريم بنت عمران

١٢٧ ــ انبانا محمد بن بشار قال حدثنا عبد الوهاب قال

هراينه اينكه باشد مرا آنچيز كه فرمود آنحضرت آنچيز را وقت باز گشتن آنحضرت از موضع تبوك ايا راضي نمي شوى اينكه باشي ازمن بمنزلة هارون از موسى مگر تحقيق شان اينست كه نيست نبي بعد من دوست تراست طرف من از اينكه باشد مرا آنچيز كه طلوع كرد برو آفتاب و هراينه اينكه باشد مرا آنچيز كه فرمود آنچيز را روز خيبر هراينه خواهم داد نيزه را مرد را كه دوست دارد خدا و رسول اورا و دوست دارد اورا خدا و رسول او و فتح خواهد كرد خدا بر هردو دست او حمله كننده است نيست گريزنده دوست تراست طرف من ازينكه باشد مرا آن چيز كه طلوع كرد بر او آفتاب و هراينه اينكه باشم داماد او بر دختر او و مرا باشد پسر ازان دختر آنچيز كه براى عليست دوست تر است طرف من از اينكه باشد مرا آنچيز كه طلوع كرد برو آفتاب ٭

اين ذكر خبرهاى ماثوره است باينكه فاطمه دختر محمد صلعم سردار زنان [اهل جنت] (ن - اين امت) است مگر مريم دختر عمران

١٢٧ ــ خبر داد مارا محمد پسر بشار گفت محمد حديث كرد مارا

حدثنا محمد بن عمر عن ابی سلمة عن عايشة رض قالت مرض رسول الله صلعم فجاءت فاطمة فاكبت علی رسول الله صلعم فسارها فبكت ثم اكبت عليه فسارها فضحكت فلما توفي النبی صلعم سألتها فقالت لما اكببت عليه اول اخبرنی انه سيموت من وجعه فبكيت ثم اكببت عليه اخری فاخبرني انی اسرع به لحوقا و اني سيدة نساء اهل الجنة الا مريم بنت عمران فرفعت راسی فضحكت *

١٢٨ — اخبرنا هلال بن بشر قال حدثنا محمد بن خلف قال اخبرني موسی بن يعقوب قال حدثني هاشم بن هاشم عن عبد الله بن وهب ان ام سلمة رض اخبرته ان رسول الله صلعم

عبد الوهاب گفت عبد الوهاب حديث کرد مارا محمد پسر عمر از ابي سلمه از عايشه رض بيمار شد پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ م) پس آمد فاطمه پس سر نگون کرد بر پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ م) سرگوشی کرد انحضرت فاطمه را پس گريست فاطمه رض پس سر نگون کرد بر آنحضرت پس سر گوشی کرد انحضرت فاطمهٔ زهرا را پس خندہ کرد فاطمه پس هرگاه وفات يافت انحضرت (د٠ خ٠ ل٠ م) سوال کردم فاطمه را پس گفت هرگاه که سرنگون کردم برو اول دفعه خبر داد مرا درينکه شتابست وفات خواهد يافت ان حضرت از درد خود پس گريه کردم پستر سرنگون شدم بران حضرت دفعه ديگر پس خبر داد مرا که تحقيق من شتابترام بانحضرت از روی لاحق شدن و تحقيق من سزدار زنان اهل جنت ام مگر مريم دختر عمران پس بلند کردم سر خود را پس خنديدم *

١٢٨ — خبر داد مرا هلال پسر بشر گفت هلال حديث کرد مارا محمد پسر خلف گفت محمد خبر داد مرا موسی پسر يعقوب گفت يعقوب حديث کرد مرا هاشم پسر هاشم از عبدالله پسر وهب تحقيق ام سلمه (خ٠ و) خبر داده ان راوي را که تحقيق پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ م) طلبيد فاطمه

دعی فاطمة فناجاها فبکت ثم جذبها فضحکت فقالت ام سلمة فلما توفی رسول الله صلعم سألتها عن بکایها و ضحکها فقالت اخبرني رسول الله صلعم ان یموت فبکیت ثم اخبرنی انی سیدة نساء اهل الجنة بعد مریم بنت عمران فضحکت *

۱۲۹ ـــ حدثنا [اسحاق بن ابراهیم] (ن - اسحاق بن ابراهیم بن مخلد بن راهویة) قال انبانا جریر عن [یزید] (ن - یزید بن ابي زیاد) عن عبدالرحمن بن ابی نعیم عن ابي سعید رض قال قال رسول الله صلعم الحسن و الحسین سیدا شباب اهل الجنة و فاطمة سیدة نساء اهل الجنة الا ما کان من فضل مریم بنت عمران *

۱۳۰ ـــ [انبانا منصور الطوسی قال حدثنا ابوبکر الزبیري]

را پس سرگوشي کرد او را پس گریست او پس کشید آنحضرت فاطمه را پس خندید پس گفت ام سلمه پس هرگاه که وفات یافت پیغمبر خدا (د- خ- ل- س) سوال کردم او را از گریستن او و خندیدن او پس گفت حضرت فاطمه خبر داد مرا پیغمبر خدا (د - خ - ل - س) اینکه وفات خواهد یافت پس گریه کردم پستر خبر داد مرا که تحقیق من سردار زنان اهل جنت ام بعد مریم دختر عمران پس خندیدم *

۱۲۹ ـــ خبر داد مارا اسحاق پسر ابراهیم گفت اسحاق خبر داد مارا جریر از یزید از عبد الرحمن پسر ابي نعیم از ابی سعید (خ - و) گفت ابو سعید گفت پیغمبر خدا (د- خ - ل- س) حسن و حسین هردو سردار جوانان اهل جنت اند و فاطمه سردار زنان اهل جنت مگر آن چیز که است از فضل مریم دختر عمران *

۱۳۰ ـــ خبر داد مارا منصور طوسي گفت منصور حدیث کرد مارا

(ن - اخبرنا محمد بن منصور الطوسي قال حدثنا الزهري
عن) محمد بن عبد الله قال اخبرني ابو جعفر و اسمه محمد
بن مروان قال حدثنا ابو حازم عن ابى هريرة رض قال ابطأ علينا
رسول الله صلعم يوما صدر النهار فلما كان العشاء قال له قايلنا يا
رسول الله قد شق علينا [لم تركت] (ن - تركتنا اليوم) قال ان
ملكا من السماء لم يكن رأني فاستاذن الله تبارك و تعالى في
زيارتي فاخبرني و بشرني ان فاطمة ابنتي سيدة نساء أمتي و
ان حسنا و حسينا سيدا شباب اهل الجنة *

۱۳۱ ـــ انبانا احمد بن عثمان (ن - سليمان) قال حدثنا
الفضل بن زكريا قال حدثنا زكريا عن فراش عن الشعبي عن
مسروق عن عايشة رض قالت اقبلت فاطمة كان مشيتها مشية

ابو بكر زبيري محمد پسر عبد الله گفت مرا جعفر و نام او محمد پسر
مروان است گفت جعفر حديث كرد مارا ابو حازم از ابي هريرة (خ ۰ و)
گفت ابو هريرة درنگ فرمود برما پيغمبر خدا (د۰ خ۰ ل۰ س) يک
روز را صبح روز را پس هرگاه كه شد وقت شب گفت انحضرت را
گويندة ما اي پيغمبر خدا تحقيق دشوار و شاق شد برما چرا ترک فرمود
تشريف اوردن وقت صبح را گفت انحضرت تحقيق فرشتة ازآسمان نبود كه
ديدة بود مرا پس طلب اذن كرد خداي بزرگ و بلند تر را از زيارت من
پس خبر داد مرا و بشارت داد مرا كه تحقيق فاطمه دخترمن سردار زنان
امت من است وتحقيق حسن و حسين هردو سردار جوانان اهل جنت اند*

۱۳۱ ـــ خبر داد مارا احمد پسر عثمان (ن - سليمان) گفت احمد
حديث كرد مارا فضل پسر زكريا گفت فضل حديث كرد مارا زكريا از
فراش از شعبي از مسروق از عايشه (خ ۰ و) گفت عايشه روبرو آمد
حضرت فاطمه بود رفتار او انتار پيغمبر خدا (د۰ خ۰ ل۰ س) پس فرمود

رسول الله صلعم فقال مرحبا يا بنتي ثم اجلسها عن يمينه او عن شماله ثم اسر اليها حديثا فبكت فقلت لها استضحك رسول الله صلعم بحديثه و تبكين ثم انه اسر اليها حديثا فضحكت فقلت ما رأيت مثل اليوم فرحا اقرب من حزن و سألتها عما قال فقالت ما كنت لافشي سر رسول الله صلعم حتى اذا قبض سألتها فقالت انه اسر الي اولا فقال ان جبرئيل كان يعارضني بالقرآن كل سنة مرة و انه قد عارضني به العام مرتين و ما اراني الا و قد حضر اجلي و انك اول اهل بيتي لحاقا بي و نعم السلف انا لک قالت فبكيت لذلک ثم قال اما ترضي ان تكون سيدة نساء هذه الامة او نساء المومنين قالت فضحكت *

انحضرت خوشي باد ترا اي دختر من پس نشانيد اورا از طرف راست خود يا از طرف چپ خود پستر سر گوشي کرد طرف او پس گريست پس گفتم اورا خنديد پيغمبر خدا (د • خ • ل • س) بحديث خود و گريه ميکني تو پس تحقيق انحضرت سر گوشي کرد طرف او حديث را پس خنديد پس گفتم او را نه ديدم مثل امروز خوشي نزديک تر از ناخوشي و غم و پرسيدم اورا از انچيز که فرمود انحضرت پس گفت نه هستم که فاش و ظاهر کنم راز پيغمبرخدا را (د• خ• ل• س) تا اينکه وقتيکه قبض کرده شد انحضرت يعني انتقال فرمود سوال کردم حضرت فاطمه را پس گفت فاطمة زهرا تحقيق سر گوشي کرد طرف من اول دفعه پس گفت تحقيق جبرئيل بود که پيش مي آمد مرا به قران هر سال يک دفعه و تحقيق او تحقيق پيش آمد مرا به قران امسال دو دفعه و نه نمود مرا مگر حالانکه تحقيق حاضر شد موت من و تحقيق تو اول اهل بيت مني از روي لاحق شدن بمن و بهترين پيشرو هستم براي تو گفت حضرت فاطمه پس گريستم براي اين پس گفت آنحضرت ايا راضي نمي شوي ايکه باشي سردار زنان اين آمة يا زنان مومنان گفت حضرت فاطمه پس خنديدم •

١٣٤ — انبانا محمد بن معمر البحراني قال حدثنا ابو داود قال حدثنا ابو عوانة عن فراش عن الشعبي عن مسروق قال اخبرتني عايشة رض قالت كنا عند رسول الله صلعم جميعا ما يغادر منا واحدة فجاءت فاطمة تمشي ولا و الله ان تخطي مشيتها من مشية رسول الله صلعم حتى انتهت اليه فقال لها مرحبا يا بنتي فاقعدها عن يمينه او عن يساره ثم سارها بشيئ فبكت بكاء شديدا ثم سارها بشيئ فضحكت فلما قام رسول الله صلعم قلت لها ما خصك رسول الله صلعم من بيننا بالسرار و انت تبكين اخبريني ما قال لك قالت ما كنت لافشي رسول الله صلعم بسرة فلما توفي قلت لها اسألك بالذي لي عليك من

---

١٣٤ — خبر داد مارا محمد پسر معمر بحرانی گفت محمد حدیث کرد مارا ابو داود و گفت ابو داود حدیث کرد مارا ابو عوانه از فرش از شعبی از مسروق گفت مسروق خبر داد مرا عایشه (خ ، و) گفت بودیم نزدیک پیغمبر خدا (د، خ، ل، س) تمام نه ماندة بود از ما کسي پس آمد فاطمهٔ زهرا و رفتار میفرمود و قسم خدا است اینکه مشابه برد رفتار حضرت فاطمه از رفتار پیغمبر خدا (د، خ، ل، س) تا اینکه رسید فاطمه زهراء طرف الحضرت پس گفت آن حضرت اورا خوشي باد ترا ای دختر من پس نشانید اورا از طرف راست او یا از طرف چپ او پستر سرگوشي فرمود اورا بچیزی پس گریه کرد گریهٔ سخت پس سرگوشي فرمود بچیزي پس خندید پس هرگاه که ایستادة شد پیغمبر خدا (د، خ، س) گفتم اورا چه چیز خاص کرد ترا پیغمبر خدا (د، خ، س) از درمیان ما به سرگوشي کردن و تو گریه مي کردي خبردة مرا چه خبر فرمود ترا گفت فاطمه زهراء نه هستم اینکه هرائینه ظاهر کنم پیغمبر خدا را (د، خ، ل، س) به راز او پس هرگاه وفات یافت آنحضرت گفتم حضرت فاطمه را سوال میکنم ترا بانچیز که مرا بر تو است از حق ان

الحق ما سارک به رسول الله صلعم فقالت اما الان فنعم سارني المرة الاولى فقال ان جبرئيل كان يعارضني بالقران في كل عام مرة وانه عارضني به العام مرتين ولا ارى الا اجل (ن- الاجل الا) قد اقترب فاتقي الله تعالى و اصبري فبكيت ثم قال لي يا فاطمة اما ترضين ان تكون (ن - انک تكوني) سيدة نساء هذه الامة و سيدة نساء العالمين فضحكت *

ذكر الاخبار الماثورة بان فاطمة بضعة من رسول الله صلعم

١٣٣ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا ابن قتيبة بن سعيد قال حدثنا الليث عن ابي مليكة عن المسور بن مخرمة قال سمعت رسول الله صلعم و هو على المنبر يقول ان بني

چيز را كه سرگوشي فرمود ترا بان چيز پيغمبر خدا (د٠ خ٠ م) پس گفت فاطمه رض اما اين وقت پس آرے ميگويم ترا كه سرگوشي فرمود مرا دفعة اول پس گفت تحقيق جبرئيل بود كه پيش مي امد مرا به قران در هر سال يک دفعه و تحقيق جبرئيل پيش آمد مرا به قران امسال دو دفعه ونمي‌بينم مگر مرگ تحقيق قريب شد پس پرهيز كن خدا تعالى را و صبر كن پس گريه كردم پستر گفت مرا اى فاطمه ايا راضي نمي شوي اينكه باشي سرور زنان اين امت يا سردار زنان تمام عالم پس خنديدم *

اين ذكر خبر هاى نقل كرده شده است باين كه تحقيق فاطمه پاره گوشت است از پيغمبر خدا (د٠خ٠ل٠م٠)

١٣٣ — خبرداد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا پسر قتيبه پسر سعيد گفت ابن قتيبه حديث كرد مارا ليث ازابي مليكه از مسور پسر مخرمه گفت مسور شنيدم پيغمبر خدا را (د٠ خ٠ م) و حال آنكه انحضرت بر منبر بود ميگفت تحقيق پسران هاشم پسر مغيرة طلب

هاشم بن المغيرة استاذنوني ان ينكحوا ابنتهم عن علي بن ابي طالب رض فلا آذن ثم لاآذن الا ان اي ان يريد ابن ابي طالب ان يفارق (ن - يطلق) ابنتي و ان ينكح ابنتهم قال (ن - فانما) هي بضعة مني يريبني ما رابها و يوذيني ما اذاها و من آذى رسول الله فقد حبط عمله *

ذكر اختلاف الناقلين لهذا الخبر

۱۳۴ — انبانا احمد بن عثمان (ن - سليمان) قال حدثنا يحيى بن آدم قال حدثنا بشر بن السري قال حدثنا الليث بن سعيد قال حدثنا ابن ابي مليكة قال سمعت المسور بن مخرمة رض يقول سمعت رسول الله صلعم بمكة يخطب ثم قال ان بني هاشم استاذنوني ان ينكحوا بنتهم عليا و اني لاآذن

اذن كرد مرا اينكه نكاح كنند دختر خود را ازعلي پسر ابي طالب (خه و) پس نه اذن دهندهٔ ام پستر نه اذن دهندهٔ ام مگر ديد اوشان اينكه ارادهٔ كند پسر ابيطالب اينكه جدا كند دختر مرا و اينكه نكاح كند دختر ايشان را گفت آنحضرت اين پارهٔ گوشت است از من پرورش ميكند مرا آنكس كه پرورش كرد اورا و اذيت مي دهد مرا آنكس كه اذيت داد اورا و آنكس كه اذيت داد پيغمبر خدا را پس تحقيق باطل شد عمل او *

اين ذكر اختلاف نقل كنندگان است براى اين خبر

۱۳۴ — خبر داد مارا احمد پسر عثمان گفت عثمان حديث كرد مارا يحيى پسر آدم گفت يحيى حديث كرد مارا بشر پسر سري گفت بشر حديث كرد مارا ليث پسر سعيد گفت حديث كرد مارا پسر ابي مليكه گفت شنيدم مسور پسر مخرمه را (خه و) ميگفت شنيدم پيغمبر خدا را (د. خه ل. س) در مكه خطبه ميخواند پس گفت تحقيق بني هاشم طلب اذن كردند مرا اينكه نكاح كنند دختر خود را علي را و تحقيق من

ثم لا آذن الا ان يريد ابن ابي طالب ان يفارق ابنتي و ان ينكح ابنتهم ثم قال ان فاطمة بضعة او قال بضعة مني يوذيني ما اذاها و يريبني ما رابها و ما كان له (ن - لابن ابي طالب) ان يجمع بين بنت عدو الله و بين بنت رسول الله *

۱۳۵ ـــ انبانا احمد بن شعيب قال حدثنا الحرث بن مسكين قرأة عليه و انا اسمع عن سفيان عن عمرو عن ابن ابي مليكة عن المسور بن مخرمة ان النبي صلعم قال ان فاطمة بضعة مني من اغضبها اغضبني *

۱۳۶ ـــ انبانا محمد بن خالد قال حدثنا بشر بن شعيب عن ابيه عن الزهري قال اخبرني علي بن الحسين رض ان المسور بن مخرمة رض اخبره ان رسول الله صلعم قال ان فاطمة بضعة او بضعة مني *

دهندهام پستر نه اذن دهندهام مگر اینکه اراده کند پسر ابیطالب اینکه جدا کند دختر مرا و اینکه نکاح کند دختر ایشان را پستر گفت تحقیق فاطمه پارهٔ گوشت است یا فرمود پارهٔ گوشت است از من اذیت میدهد مرا آنکس که اذیت داد فاطمه را و مي پرورد مرا چیزیکه میپرورد اورا و نیست برای علي اینکه جمع کند درمیان دختر دشمن خدا و دختر پیغمبر خدا *

۱۳۵ ـــ خبر داد مارا احمد پسر شعیب گفت احمد حدیث کرد مارا حرث پسر مسکین از روی خواندن آن حدیث براو و من مي شنیدم از ابو سفیان از عمرو از پسر ابي ملیکه از مسور پسر مخرمه تحقیق نبي (د • خد • ل • ـ) گفت تحقیق فاطمه پارهٔ گوشت است از من انکس که غصه کرد اورا غصه کرد مرا *

۱۳۶ ـــ خبر داد مارا محمد پسر خالد گفت محمد حدیث کرد مارا بشر پسر شعیب از پدر خود از زهري گفت زهري خبر داد مرا علي پسر حسین (خ • و) هر دو تحقیق مسور پسر مخرمه (خ • و) خبر داد اورا تحقیق پیغمبر خدا (د• خ• ل• ـه•) گفت تحقیق فاطمه پارهٔ گوشت است یا پارهٔ گوشت است از من *

۱۳۷ ــ اخبرني عبدالله بن سعد بن ابراهيم بن سعد قال حدثنا عمي قال حدثنا ابي عن الوليد بن كثير عن محمد بن عمرو بن حلحلة (ن - طلحة) انه حدثه ان ابن شهاب حدثه ان علي بن الحسين حدثه ان المسور بن مخرمة قال سمعت رسول الله صلعم يخطب على منبره هذا وانا يومئذ محتلم فقال ان فاطمة بضعة مني *

ذكر ما خص به علي بن ابي طالب (ك ۰ و) من الحسن والحسين ابني رسول الله صلعم و ريحانية من الدنيا وسيدي شباب اهل الجنة الا عيسى بن مريم ويحيى بن زكريا عليهما السلام

۱۳۸ ــ انبانا احمد بن بكار الخزاعي (ن - الحراني) قال

---

۱۳۷ ــ خبر داد مرا عبد الله پسر سعد پسر ابراهیم پسر سعد گفت عبد الله حدیث کرد مارا عم من گفت عم من حدیث کرد مارا پدر من از ولید پسر کثیر از محمد پسر عمر پسر حلحله که تحقیق محمد حدیث کرد ولید را که تحقیق ابن شهاب حدیث کرد محمد را که تحقیق علي پسر حسین حدیث کرد اورا تحقیق مسور پسر مخزمة گفت شنیدم پیغمبر خدا را (د ۰ خه ۰ ل ۰ مه) خطبه میخواند بر منبر خود که این است و من آن وقت بالغ بودم پس فرمود آنحضرت تحقیق فاطمه پارهٔ گوشت است از من *

این ذکر آن چیز است که خاص شد بآن چیز علي پسر ابي طالب بزرگ کند خدا ذات اورا از حسن و حسین هردو پسران پیغمبر خدا (د ۰ خه ۰ ل ۰ مه) و هردو ریحان او از دنیا هردو سردار جوانان اهل جنة مگر عیسی پسر مریم و یحیی پسر زکریا بر اوشان سلام

۱۳۸ ــ خبر داد ما را احمد پسر بکار خزاعي گفت حدیث کرد مارا

حدثنا محمد بن سلمة عن ابن اسحاق عن يزيد بن عبدالله بن قسط عن محمد بن أسامة بن زيد عن ابيه قال قال رسول الله صلعم اما انت يا علي فختني و ابو ولدي و انت مني و انا منك *

ذكر قول النبي صلعم الحسن والحسين ابناي

١٣٩ — اخبرني القاسم بن زكريا بن دينار قال حدثنا خالد بن مخلد قال حدثني موسى هو بن يعقوب الزمعي عن عبدالله بن ابي بكر بن زيد بن المهاجر قال اخبرني مسلم بن ابي سهل النبال قال اخبرني جرير عن أسامة بن زيد بن حارثة قال طرقت رسول الله صلعم ليلة لبعض الحاجة فخرج و هو مشتمل على شيئ لا ادري ما هو فلما فرغت من حاجتي قلت ما هذا الذي انت مشتمل عليه فكشف فاذا الحسن والحسين على وركيه فقال

محمد پسر سلمة از ابن اسحاق از يزيد پسر عبدالله پسر قسط از محمد پسر أسامة پسر زيد از پدر خود گفت پدر او گفت پيغمبر خدا (د۰ خ۰ ل۰ م) اما تو اى على پس داماد مني و پدر پسر مني و تو ازمنست ومن از توام*

اين ذكر فرمودن نبي ست (د۰ خ۰ م) حسن و حسين هردو پسران من اند

١٣٩ — خبر داد مرا قاسم پسر زكريا پسر دينار گفت قاسم حديث كرد مارا خالد پسر مخلد گفت خالد حديث كرد مرا موسى او پسر يعقوب زمعيست از عبد الله پسر ابي بكر پسر زيد پسر مهاجر گفت عبد الله خبر داد مرا مسلم پسر ابي سهل نبال گفت مسلم خبر داد مرا جرير از أسامه پسر زيد پسر حارثه گفت أسامه آمدم نزديك پيغمبر خدا (د۰ خ۰ ل۰ م) شب را براى بعض حاجت پس بيرون آمد و او شامل كرده شده است بر چيزى نمي پنداشتم كه چه چيز است او پس هرگاه كه فارغ شدم از حاجت خود گفتم چيست اين چنين كه تو شامل كرده شده

هذا ابناي و ابنا ابنتي اللهم انک تعلم اني احبهما فاحبهما الله *

ذکر اخبار الماثورة فی ان الحسن و الحسين سيدا شباب اهل الجنة

۱۴۰ — انبانا عمرو بن منصور قال حدثنا ابو نعيم قال حدثنا يزيد بن مروانة عن عبدالرحمن بن ابي نعيم عن ابي سعيد الخدري رض قال قال رسول الله صلعم الحسن و الحسين سيدا شباب اهل الجنة *

۱۴۱ — اخبرنا احمد بن حرب قال حدثنا ابن فضيل عن يزيد عن عبدالرحمن عن ابي نعيم عن ابي سعيد الخدری عن النبي صلعم قال ان حسنا و حسينا سيدا شباب اهل الجنة ما استثني من ذلک *

است بر او چيز پس کشاد آن حضرت پس ناگاه حسن و حسين بر هر دو شانهٔ انحضرت بودند پس گفت انحضرت اين هر دو پسران من اند و پسران دختر من اند ای بار خدايا تحقيق تو ميداني تحقيق من دوست ميدارم آن هر دو را پس دوست دار ان هر دو را خدا *

اين ذکر خبر های نقل کرده شده است در اينکه تحقيق حسن و حسين هر دو سردار جوانان اهل بهشت اند

۱۴۰ — خبر داد مارا عمرو پسر منصور گفت عمرو حديث کرد مارا ابونعيم گفت ابو نعيم حديث کرد مارا يزيد پسر مروانه از عبد الرحمن پسر ابي نعيم از ابي سعيد خدري (خ۰ و) گفت ابو سعيد گفت پيغمبر خدا (د۰ خ۰ س) حسن و حسين هر دو سردار جوانان اهل بهشت اند *

۱۴۱ — خبر داد مارا احمد پسر حرب گفت احمد حديث کرد مارا پسر فضيل از يزيد از عبد الرحمن از ابي نعيم از ابي سعيد خدري ازنبي (د۰ خ۰ ل۰ س) گفت الحضرت تحقيق حسن و حسين هر دو سردار جوانان اهل بهشت اند نه خارج کرد ازين حکم کسی را *

۱۴۲ — اخبرنا يعقوب بن ابراهيم و محمد بن آدم عن مروان عن الحكم بن عبدالرحمن و هو ابن نعيم عن ابيه عن ابي سعيد الخدري قال قال رسول الله صلعم الحسن و الحسين سيدا شباب اهل الجنة الا ابني الخالة عيسى و يحيى بن زكريا *

ذكر قول النبي صلعم الحسن والحسين ريحانتي من هذه الامة

۱۴۳ — انبانا محمد بن عبدالاعلى الصنعاني قال حدثنا خالد عن اشعث عن الحسين عن بعض اصحاب رسول الله صلعم يعني انس بن مالك رض قال دخلت او ربما دخلت على رسول الله صلعم و الحسن و الحسين ينقلبان على بطنه قال ويقول هما ريحانتي من هذه الامة *

---

۱۴۲ — خبر داد مارا يعقوب پسر ابراهيم و محمد پسر آدم ازمروان از حكم پسر عبد الرحمن و او پسر نعيم است از پدر خود از ابي سعيد خدري گفت ابو سعيد گفت پيغمبر خدا (د· خ· ل· س) حسن و حسين هر دو سردار جوان هاي اهل بهشت اند مگر هر دو پسران خاله عيسى و يحيى پسر زكريا *

اين ذكر فرمودن نبي است (د· خ· ل· س) حسن و حسين هردو ريحان من اند ازين امه

۱۴۳ — خبر داد مارا محمد پسر عبد الاعلي صنعاني گفت حديث كرد مارا خالد از اشعث از حسين از بعض صحبت دارنده هاي پيغمبر خدا (د· خ· ل· س) يعنى انس پسر مالک (خ· و) گفت داخل شدم يا بسا اوقات داخل شدم بر پيغمبر خدا (د· خ· س) و حال آنكه حسن و حسين منقلب مي شدند بر شكم مبارك آنحضرت گفت انس و مي فرمود آنحضرت آن هر دو ريحان من اند ازين امة *

۱۴۴ — انبانا ابراهيم بن يعقوب الجرجاني قال حدثنا وهب بن جرير ان اباه [معوية] (ن - حدثه) قال سمعت محمد بن الحسن بن عبدالله بن ابي يعقوب عن ابي نعيم قال كنت عند ابن عمر فاتاه رجل يسأله عن دم البعوض يكون في ثوبه و يصلي فيه فقال ابن عمر ممن انت قال من اهل العراق قال من يعذرني من هذا يسألني عن دم البعوض و قد قتلوا ابن رسول الله صلعم و قد سمعت رسول الله صلعم يقول الحسن و الحسين هما ريحانتي من الدنيا *

ذكر قول النبي صلعم لعلي (ک ۰ ۲) انت اعز علي من فاطمة و فاطمة احب الي منک

۱۴۵ — اخبرني زكريا بن يحيى قال حدثنا ابن ابي

---

۱۴۴ — خبر داد مارا ابراهيم پسر يعقوب جرجاني گفت ابراهيم حديث كرد مارا وهب پسر جرير تحقيق پدر او معويه حديث كرد اورا گفت پدر او شنيدم محمد پسر حسن پسر عبد الله پسر ابي يعقوب از ابي نعيم گفت ابي نعيم بودم نزديک پسر عمر پس امد او را مرد سوال ميكرد اورا از خون پشه بود در پارچهٔ او و نماز ميخواند درآن پارچه پس گفت پسر عمر از كدام كس است تو گفت از اهل عراق ام گفت انكس كه عذر ميدهد مرا ازين سوال ميكند مرا از خون پشه و تحقيق قتل كردند پسر پيغمبر خدا را (د۰ خ۰ ل۰ ـ) و تحقيق شنيدم پيغمبر خدا را (د۰ خ۰ ـ) ميگفت حسن و حسين آن هر دو ريحان من اند از دنيا *

اين ذكر فرمودن نبي است (د ۰ خ ۰ ل ۰ ـ) براى علي (ب ذ) تو عزيز تر است بر من از فاطمه و فاطمه دوست تر است طرف من از تو

۱۴۵ — خبر داد مرا زكريا پسر يحيى گفت زكريا حديث كرد مارا

عمر قال حدثنا سفيان عن ابن ابي نجيح عن ابيه عن رجل قال سمعت عليا رض على المنبر بالكوفة يقول خطبت الى رسول الله صلعم فاطمة عليها السلام فزوجني فقلت يا رسول الله صلعم انا احب اليك ام هي فقال هي احب الي منك وانت اعز الي منها *

ذكر قول النبي صلعم لعلي (ك ٠ ٥) ما سألت لنفسي شيأ الا وقد سألت لك

١٣٩ — انبانا عبدالاعلى بن واصل بن عبدالاعلى قال حدثنا على بن ثابت قال حدثنا منصور بن ابي اسود عن يزيد بن ابي زياد عن سليمان بن ابي عبدالله بن الحرب عن جده عن علي رض قال مرضت فعادني رسول الله صلعم فدخل علي

پسر ابي عمر گفت پسر ابي عمر حديث كرد مارا سفيان از ابن ابي نجيح از پدر خود از مردى گفت آن مرد شنيدم علي را (خ ٠ و) بر منبر دركوفه مى گفت خطاب كردم طرف پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ ل ٠ ٥) فاطمه را پس نكاح كرده داد انحضرت مرا پس گفتم اى پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ ٥) من دوست تر ام طرف تو يا اين پس گفت اين دوست تراست طرف من از تو و تو عزيز است طرف من از آن ٠

اين ذكر فرمودن نبى است (د ٠ خ ٠ ل ٠ ٥) براى على نه سوال كردم براى ذات خود چيزيرا مگر حال انكه تحقيق سوال كردم براى تو

١٣٩ — خبر داد مارا عبدالاعلى پسر واصل پسر عبدالاعلى گفت عبدالاعلى حديث كرد مارا علي پسر ثابت گفت علي حديث كرد مارا منصور پسر ابي اسود از يزيد پسر ابو زياد از سليمان پسر ابي عبد الله پسر حرب از جد خود از علي (خ ٠ و) گفت مريض شدم پس عيادت كرد مرا پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ ٥) پس داخل شد برمن و من دراز بودم پس تكيه فرمود

و انا مضطجع فاتکی الی جنبي ثم سجاني بثوبه فلما رآني قد هديت قام الی المسجد يصلي فلما قضی صلوته جاء فرفع الثوب عني و قال قم يا علي [فقد برأت فقمت کان] (ن ـ فقمت و قد برأت کانما) لم اشتک شيأ قبل ذلک فقال ما سألت ربي شيأ في صلاتي الا اعطاني و ما سألت لنفسي شيأ الا قد سألته لک * قال عبدالرحمن خالفه جعفر الاحمر فقال عن يزيد بن ابي زياد عن عبدالله بن الحرب عن علي *

١٤٧ ـــ اخبرنا القاسم بن زکريا بن دينار قال قال ابي علي رض قال رجعت وجعا شديدا فاتيت النبي صلعم فانامني في مکانه و قام يصلي و القی علي طرف ثوبه ثم قال قم يا علي فقد برئت لا باس عليک و ما دعوت الله لنفسي شيأ الا دعوت

طرف پهلوی من پستر پوشيد مرا به پارچهٔ خود پس هرگاه ديد مرا تحقيق راحت يافتم ايستادہ شد طرف مسجد نماز می خواند پس هرگاه ادا کرد نماز خود را آمد پس برداشت پارچه را از من و گفت برخيز اي علي پس تحقيق تندرست شدي پس بر خاستم گويا که هيچ بيمار نبودم پيش ازين پس گفت انحضرت نه سوال کردم پروردگار خود را چيزي را مگر داد مرا و نه سوال کردم براي ذات خود چيزي را مگر تحقيق سوال کردم انچيز را براي تو ٭ گفت ابو عبد الرحمن مخالفت کرد اورا جعفر احمر پس گفت جعفر از يزيد پسر ابي زياد از عبد لله پسر حرب از علي ٭

١٤٧ ـــ خبرداد مارا قاسم پسر زکريا پسر دينار گفت مرا علي (رض) گفت دردمند شدم درد سخت را پس آمدم نبي را (د ٭ خ ٭ س) پس خوابانيد مرا در مکان من و ايستادہ شد نماز ميخواند و انداخت بر من طرف پارچهٔ خود را پستر گفت برخيز اي علي پس تحقيق تندرست شدي نه خوف است بر تو و نه دعا کردم براي ذات خود چيزيرا مگر دعا کردم براي تو بهٔ مثل اں دعا و نه دعا کردم چيزيرا مگر تحقيق قبول و اجابت

لک بمثله و ما دعوت شيئا الا قد استجيبت لي او قال اعطيت الا انه قيل لي لانبي بعدک *

ذكر ما خص به النبي صلعم لعلي (ک ٥)

۱۴۸ — انبانا احمد بن حرب قال حدثنا [قاسم] (ن - ابن قاسم) و هو ابن يزيد قال حدثنا ابي سفيان عن ابي اسحاق عن ناجية بن كعب الاسدي عن علي رض انه اتى رسول الله صلعم قال ان عمک الشيخ الضال قد مات فمن تواريه قال اذهب فواري اباک و لا تحدثن حديثا حتى تاتيني قال ففعلت ثم اتيته فامرني ان اغتسل و دعا لي بدعوات ما يسرني ما على وجه الارض بشيء منهن *

۱۴۹ — انبانا محمد بن المثنى عن ابي داود قال اخبرني

کرده شدم براي خود يا گفت انحضرت داده شدم مگر تحقيق شان اينست که گفته شد مرا نه نبي ست پس تو *

اين ذکر انچيز است که خاص کرد با نچيز نبي علي را از دعا

۱۴۸ — خبر داد مارا احمد پسر حرب گفت احمد حديث کرد مارا قاسم و او پسر يزيد است گفت قاسم حديث کرد مرا سفيان از ابي اسحاق از ناجيه پسر کعب اسدي از علي (خ ٥ و) تحقيق شان اينست که آمد پيغمبر خدا (٥ خ ل ٥ س) گفت علي تحقيق عم تو پير گمراه تحقيق مرد پس کدام کس پوشد اورا گفت انحضرت برو پس بپوش پدر خود را و البته البته نه حديث کن حديث را تا اينکه بيائي تو مرا گفت علي مرتضى پس کردم پس امدم نزد انحضرت پس حکم کرد مرا اينکه غسل کنم و دعا کرد مرا بدعاهاي نه خوش ميکنند مرا انچيز که بر روي زمين ست مقابله هيچ چيز ازانها *

۱۴۹ — خبرداد مارا محمد پسر مثنى از ابي داود که گفت مرا

شعبة قال اخبرني فضيل ابو معاذ عن الشعبي عن علي رض قال لما رجعت الى النبي صلعم قال لي كلمة ما احب الي بها الدنيا *

ذكر ما خص به علي من صرف اذى الحر والبرد

۱۵۰ — اخبرنا محمد بن يحيى بن ايوب بن ابراهيم قال حدثنا هاشم بن مخلد الثقفى عن ايوب بن ابراهيم قال حدثنا محمد بن يحيى و هو جدي عن ابراهيم الصايغ عن ابي اسحاق الهمداني عن عبدالرحمن بن ابي ليلى ان عليا رض خرج علينا في حر شديد و عليه ثياب الشتاء و خرج علينا في الشتاء و عليه ثياب الصيف ثم دعا بماء فشرب ثم مسح العرق عن جبهته فلما رجع الى ابيه قال يا ابت ارايت ما صنع اميرالمومنين ع م خرج

شعبه گفت شعبه خبر داد مارا فضيل ابومعاذ از شعبي از علي (خ ۰ و) گفت هرگاه رجوع كردم طرف نبي (د- خ- ل۰ —) گفت مرا كلمه نه دوست تر است طرف من مقابله آن و عوض ان دنيا *

اين ذكر آنچيز كه خاص شد بان چيز علي از گردانيدن باو اذيت گرمي را و سردي را

۱۵۰ — خبر داد مارا محمد پسر يحيى پسر ايوب پسر ابراهيم گفت محمد حديث كرد مارا هاشم پسر مخلد ثقفي از ايوب پسر ابراهيم گفت ايوب حديث كرد مارا محمد پسر يحيى واو جد من است از ابراهيم صايغ از ابي اسحاق همداني از عبد الرحمن پسر ابي ليلى تحقيق على (خ۰و) بيرون امد بر ما در گرمي سخت و بر او پارچه‌هاي سرما بود و بيرون امد برابر ما در سرما و بر او پوشاک گرما بود پستر طلبيد آب را پس نوشيد پستر مسح كرد و ماليد عرق را از پيشاني خود پس هرگاه كه رجوع كرد عبد الرحمن طرف پدر خود گفت اي پدر من ايا ديدى چه كرد اميرالمومنين بيرون امد برما در سرما و بر او پارچه‌هاي گرما بود و بيرون آمد برما

علينا في الشتاء و عليه ثياب الصيف و خرج علينا في الصيف و عليه ثياب الشتاء فقال ابو ليلى هل تطيب و اخذ بيد ابنه عبدالرحمن فاتى عليا رض فقال له علي رض ان النبي صلعم كان بعث الي و انا ارمد شديد الرمد فبزق في عيني ثم قال افتح عينيك ففتحتهما فما اشتكيتها حتى الساعة و دعا لي فقال اللهم اذهب عنه الحر و البرد فما وجدت حرا ولا بردا حتى يومي هذا *

ذكر ما خفف بامير المومنين علي بن ابيطالب (ك٠ و) عن هذه الامة

١٥١ — اخبرني محمد بن عبدالله بن عمار قال حدثنا قاسم الجرمي عن سفيان عن عثمان و هو ابن المغيرة عن سالم

در گرما و برو پارچه های سرما بود پس گفت ابو ليلى ايا خوش طبعي ميكني و بگرفت دست پدر خود را عبد الرحمن پس آمد علي را (خ٠ و) پس گفت اورا علي (خ٠ و) تحقيق نبي (د٠ خ٠ ل٠ س) بود كه فرستاد طرف من كسي را و من درد چشم ميداشتم سخت درد چشم پس اب دهن انداخت در هردو چشم من پستر فرمود بكشا هردو چشمان خود را پس كشاده كردم آن هردو را پس نه شكايت كردم آن هردو را تا اين ساعت و دعا فرمود مرا پس گفت اى بارخدا دوركن از او گرمى را و سردي را پس نيافتم گرمي و سردي را تا روز خود كه اين است ٭

اين ذكر آنچيز است كه تخفيف كرده شده آنچيز بسبب امير المومنين علي پسر ابيطالب بزرگ كند ذات اورا از اين امت

١٥١ — خبر داد مرا محمد پسر عبدالله پسر عمار گفت محمد حديث كرد مارا قاسم جرمي از سفيان از عثمان و او پسر مغيرة است از سالم از

عن علي بن علقمة عن علي رض قال لما نزلت يا ايها الذين امنوا اذا ناجيتم الرسول فقدموا بين يدي نجواكم صدقة قال رسول الله صلعم لعلي رض مرهم ان يتصدقوا قال بكم يا رسول الله قال بدينار قال لايطيقون قال فنصف دينار قال لايطيقون قال فبكم قال بشعيرة فقال له رسول الله صلعم انك لزهيد فانزل الله تعالى اشفقتم ان تقدموا بين يدي نجواكم صدقات الى آخر الاية و كان علي رض يقول بي خفف عن هذه الامة *

ذكر اشقى الناس

۱۵۲ — اخبرني محمد بن وهب بن عبد الله بن سماك قال حدثنا محمد بن سلمة قال حدثنا ابن اسحاق عن يزيد

علي پسر علقمه از علي (ر• و) گفت علي هرگاه نازل شد این آیت ای ان کسانیکه ایمان آوردید وقتیکه راز پرسید پیغمبر را پس تقدیم کنید رو برو راز خود نذر را گفت پیغمبر خدا (د• خ• ل • م) برای علي (خ• و) حکم کن اوشان را اینکه صدقه دهند گفت علي مرتضی بچه قدر دهند ای پیغمبر خدا گفت آنحضرت یک دینار گفت علي رض نه طاقت میدارند گفت آنحضرت پس نصف دینار گفت علي که نه طاقت میدارند گفت آنحضرت پس بچه قدر دهند گفت مرتضی علي بقدر یک جو پس فرمود برای حضرت علي پیغمبر خدا (د • خ • ل • م) تحقیق تو هراینه بی رغبتي کننده است پس نازل کرد خداي برتر این آیت آیا می ترسید اینکه تقدیم کنید روبرو راز خود صدقات را تا آخر ایت و بود علي (ر خ • و) می فرمود بسبب من تخفیف کرده شد نذر ازین امت ه

این ذکر شقی تر مردم است

۱۵۲ — خبر داد مرا محمد پسر وهب پسر عبدالله پسر سماك گفت محمد حدیث کرد مارا محمد پسر سلمه گفت محمد حدیث کرد مارا پسر

بن محمد بن خثیم عن محمد بن کعب القرظي عن محمد بن خثیم عن عمار بن یاسر رض قال کنت انا و علي بن ابیطالب ع م رفیقین في غزوة فلما نزلها رسول الله صلعم و اقام بها رأینا أناسا من بني مدلج یعملون في عین لهم او في نخل لهم فقال لي علي یا ابا یقظان هل لک ان تاتي هولاء فتنظر کیف یعملون قال قلت ان شئت فجئناهم فنظرنا الی عملهم ساعة ثم غشینا النوم فانطلقت انا و علي حتی اضطجعنا في ظل سور من النخلة في دقعات من التراب فنمنا فوالله ما انتبهنا الا رسول الله یحرکنا برجله و قد تتربنا من تلک الدقعات التي نمنا علیها فیومئذ قال رسول الله صلعم لعلي رض یا ابا تراب لما

اسحق از یزید پسر محمد پسر خثیم از محمد پسر کعب قرظي از محمد پسر خثیم از عمار پسر یاسر (خ • و) گفت عمار بودم و علي پسر ابي طالب بروی سلام هر دو رفیق دریک جنگ پس هرگاه نازل شد ان جنگ را پیغمبر خدا (د • خ • ل • س) و اقامت کرد دران جنگ دیدیم مردم را از قبیلهٔ بني مدلج عمل و کار میکردند در چشمه که برای اوشان بود یا در درخت خرما که برای اوشان بود پس گفت مرا علي ای ابو یقظان ایا برای تو هست اینکه ائي تو ان جماعت را پس نگاه کني چگونه کار میکنند گفت عمار گفتم اگر خواهي تو نیز بیائي پس آمدیم ما اوشان را پس نظر کردیم طرف کار ایشان یک ساعت پستر غالب آمد مرا خواب پس روان شدم من و علي تا اینکه دراز شدیم در سایهٔ دیوار از خرما و در کلوخ ها از تراب پس خوابیدیم پس قسم خدا نه خبردار کرد مارا مگر پیغمبر خدا (د • خ • ل • س) حرکت میداد مارا به پاي مبارک خود وتحقیق خاک الودة شدیم از این کلوخها چنین کلوخها که خوابیدة بودیم بر او پس آنروز گفت پیغمبر خدا (د • خ • ل • س) برای علي (خ • و) ای ابوتراب

رأى (ن - يرى) مما عليه من التراب ثم قال الا احدثكم باشقي الناس قلنا بلى يا رسول الله قال احمر ثمود الذي عقر الناقة و الذي يضربك يا علي على هذه و وضع يده على ضربة حتى تبل منها هذه و اخذ بلحيته *

ذكر احدث (ن - آخر) الناس عهدا برسول صلعم

۱۵۳ — انبانا ابو الحسن علي بن حجر المروزي قال انبانا جرير عن المغيرة عن ام المومنين ام سلمة رض قالت ان احدث (ن - اقرب) الناس عهدا برسول الله صلعم علي *

۱۵۴ — اخبرني محمد بن قدامة قال حدثنا جرير عن مغيرة عن ام موسى قالت قالت ام سلمة رض والذي يحلف به ام

براى انكه ديد ازان چيزى كه برو بود از خاك پستر گفت آگاه باش حديث ميكنم شما را به شقى تر مردم گفتيم ارى اى پيغمبر خدا گفت انحضرت سرخ رنگ ثمود كسيكه كه پى كرد مادة شتر را و كسيكه خواهد زد ترا اى علي بر اين جاى و نهاد دست مبارك خود را بر ضربه تا اينكه تر خواهد شد ازان ضربه اين و گرفت ريش اورا *

اين ذكر نو پيدا تر (ن-آخر) مردم وقت وفات را پيغمبر خدا

۱۵۳ — خبر داد مارا ابو الحسن علي پسر حجر مروزى گفت ابو الحسن علي خبر داد مارا جرير از مغيرة از ام مومنين ام سلمه (خ ٠ و) گفت ام سلمه تحقيق نو پيدا تر مردم وقت وفات را به پيغمبر خدا (د ٠ خ ٠ ل ٠ س) علي است *

۱۵۴ — خبر داد مرا محمد پسر قدامه گفت محمد حديث كرد مارا جرير از مغيرة از ام موسى گفت ام موسى گفت ام سلمه (خ ٠ و) و انكس كه پس مى بود اورا ام سلمه تحقيق قريب تر مردم وقت وفات را به پيغمبر

سلمه ان اقرب الناس عهدا برسول الله صلعم علي رض قال لما كان غدوة قبض رسول الله صلعم فارسل اليه رسول الله صلعم و كان ارى في حاجة اظنه بعثه فجعل يقول جاء علي ثلث مرات فجاء قبل طلوع الشمس فلما جاء عرفنا ان له اليه حاجة فخرجنا من البيت و كنا عند رسول الله صلعم يومئذ في بيت عايشة فكنت في اخر من خرج من البيت ثم جلست ادناهن من وراء الباب فاكب علي رض فكان اخر الناس به عهدا فجعل يساره و يناجيه *

ذكر قول النبي صلعم لعلي رض تقاتل على تاويل القران كما قاتلت على تنزيله

١٥٥ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا اسحاق بن ابراهيم

خدا (د. خ. ل. س) علي است (خ . و) گفت هرگاه بود صبح وفات پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) پس فرستاد طرف علي پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) موديرا بود كه گمان ميكردم در حاجت گمان ميكردم اورا كه فرستاد انحضرت اورا پس شروع فرمود ميگفت آمد علي سه دفعه فرمود پس آمد علي پيش طلوع افتاب پس هرگاه اينكه آمد علي شناختيم تحقيق انحضرت را طرف او حاجت است پس بيرون آمديم از خانه و بوديم نزديك پيغمبر خدا (د.خ.س) امروز در خانهٔ عايشه پس بودم درآخر انكس كه بيرون آمد از خانه پستر نشستم نزديك تر آن زنان از سواء دروازه پس سرنگون كرد علي (خ . و) بر انحضرت پس بود آخر مردم باآنحضرت وقت وفات پس شروع كرد كه راز ميگفت انحضرت را و سر گوشي ميكرد او را *

اين ذكر فرمودن نبي است (د. خ. ل. س) براى علي (خ. و) جنگ وقتال خواهد كرد علي بر تاويل قران چنانكه قتال كردم بر تنزيل او

١٥٥ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا

و محمد بن قدامة و اللفظ له عن حريث عن الاعمش عن اسمعيل
بن رجاء عن ابيه عن ابي سعيد الخدري رض قال كنا جلوسا ننتظر
رسول الله صلعم فخرج الينا قد انقطع شسع نعله فرمى بها الى علي
فقال ان منكم من يقاتل على تاويل القران كما قاتلت على تنزيله
فقال ابوبكر انا فقال لا فقال عمر انا فقال لا و لكن خاصف النعل●

الترغيب في نصرة علي رض

۱۵۶ — انبانا يوسف بن عيسى قال انبانا الفضل بن
موسى قال حدثنا الاعمش عن ابي اسحاق عن سعيد بن وهب
قال قال علي رض في الرحبة انشد بالله من سمع رسول الله صلعم
يوم غدير خم الله وليي و انا ولي المومنين و من كنت وليه فهذا

اسحاق پسر ابراهيم و محمد پسر قدامه و لفظ حديث براى اسحاق و محمد
از حديث از اعمش از اسمعيل پسر رجاء از پدر او از ابي سعيد خدري است
(خ● و) گفت بوديم ما نشسته انتظار ميكرديم پيغمبر خدا (د● خ● س) پس
بيرون آمد طرف ما تحقيق منقطع شد كناره كفش او پس انداخت او را
طرف علي پس گفت تحقيق از شما انكس است كه جنگ و قتل خواهد
كرد بر تاويل قران چنانكه قتل كردم بر تنزيل قران پس گفت ابوبكر من
پس فرمود نه پس گفت عمر من پس فرمود نه و ليكن دوزندهٔ پاپوش ●

اين ذكر رغبت دادنيدن است در يارى كردن على (خ● و)

۱۵۶ — خبر داد مارا يوسف پسر عيسى گفت يوسف خبر داد مارا
فضل پسر موسى گفت فضل حديث كرد مارا اعمش از ابي اسحاق از سعيد
پسر وهب گفت سعيد گفت علي (خ● و) در مكان سراى مسجد قسم مي
دهم بخدا انكس را كه شنيد پيغمبر خدا را (د●خ●ل●س) روز غدير خم و اين
كلام خدا دوست من است و من دوست مومنان ام و آنكس كه باشم دوست
او پس اين است دوست او اي بار خدا دوست دار آنكس را كه دوست دارد

وليه اللهم وال من والاه و عاد من عاداه و انصر من نصره و اخذل من خذله قال سعيد فقام الى جنبي ستة و قال حارثة بن مضرب قام من عندي ستة و قال زيد بن منيع قام عندي ستة و قال عمرو بن ذي مري أحب من احبه و ابغض من ابغضه •

ذكر قول النبي صلعم لعمار تقتلك الفئة الباغية

۱۵۷ — انبانا عبدالله بن محمد بن عبدالرحمن الزهري قال حدثنا غندر عن شعبة قال سمعت خالد الحذاء يحدث عن سعيد بن ابي الحسن عن امه عن ام سلمة رض ان رسول الله صلعم قال لعمار تقتلك الفئة الباغية و خالفه ابو داود قال حدثنا شعبة قال حدثنا ايوب و خالد عن الحسن عن امه عن ام

علي را و دشمن دار انکس را که دشمن دارد علي را و ياري ده انکس را که ياري دهد اورا و فرو گذار انکس را که فرو گذاشت علی را گفت سعيد پس ايستادة شد طرف پهلوی من شش نفر وگفت حارثه پسر مضرب ايستادة شد نزديک من شش مرد و گفت زيد پسر منيع ايستاده شد نزديك من شش کس و گفت عمرو پسر ذی مری فرمود انحضرت دوست ميدارم انکس را که دوست داشت علي را و دشمن دارم انکس را که دشمن داشت اورا •

اين ذکر فرمودن نبی ست (د• خ• ل• م) برای عمار قتل خواهند کرد ترا گروه باغی

۱۵۷ — خبر داد مارا عبدالله پسر محمد پسر عبدالرحمن زهری گفت عبدالله حديث کرد مارا غندر از شعبه شنيدم خالدالحذاء را حديث ميکرد از سعيد پسر ابي الحسن از مادر خود از ام سلمه (خ• و) تحقيق پيغمبر خدا (د• خ• ل• م) گفت برای عمار قتل خواهد کرد ترا گروة باغيه • خلاف کرد اورا ابو داؤد گفت حديث کرد مارا شعبه گفت حديث کرد مارا ايوب و خالد از حسن از مادر خود از أم سلمة (خ• و) تحقيق پيغمبر

سلمة رض ان رسول الله صلعم قال لعمار تقتلك الفئة الباغية *
قال ابو عبدالرحمن و قد رواه ابن عون عن الحسن *

١٥٨ ـــ انبانا حميد بن مسعدة عن يزيد و هو ابن زريع قال حدثنا ابن عون عن الحسن عن امه عن ام سلمة رض قالت لما كان يوم الخندق و هو يعطيهم اللبن و قد اغبر شعرة صدره قالت فوالله ما نسيت و هو يقول اللهم ان الخير خير الاخرة فاغفر الانصار و المهاجرين قالت و جاء عمار فقال ابن سمية تقتله الفئة الباغية *

١٥٩ ـــ انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا محمد بن عبد الاعلى قال حدثنا خالد قال حدثنا ابن عوف عن الحسن قال قالت ام الحسين قالت ام المومنين ام سلمة رض ما نسيت يوم

خدا (د٠ خ٠ ل٠ م) گفت براي عمار قتل خواهند كرد ترا گروه باغى *
گفت ابو عبدالرحمن و تحقيق روايت كرد اورا پسر عون از حسن *

١٥٨ ـــ خبر داد مارا حميد پسر مسعده از يزيد و او پسر زريع است گفت يزيد حديث كرد مارا پسر عون از حسن از مادر خود از ام سلمه (خ ٠ و) گفت ام سلمه هرگاه كه بود روز خندق و او يعني انحضرت ميداد مردم را خشت و تحقيق غبار الوده شد موي سينهٔ انحضرت گفت ام سلمه پس قسم خدا است نه فراموش كردم انرا وانحضرت ميفرمود اى بار خدا تحقيق خير و بهتري بهتري آخرة است پس بخش قبيلهٔ انصار و مهاجرين را گفت امسلمه و آمد عمار پس گفت پسر سميه را قتل خواهند كرد اورا گروه باغيه *

١٥٩ ـــ خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا محمد پسر عبد الاعلى گفت محمد حديث كرد مارا خالد گفت حديث كرد مارا پسر عون از حسن گفت حسن مادر حسين گفت ام المومنين ام سلمه (خ ٠ و) نه فراموش كردم روز خندق را و انحضرت ميداد مردمرا خشت

الخندق و هو يعطيهم اللبن و قد اغبر شعره و هو يقول اللهم ان
الخير خير الاخرة فاغفر الانصار و المهاجرة و جاء [عمار فقال]
(ن - عمار بن سمية و قال) تقتلك الفئة الباغية *

۱۶۰ ــــ انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا احمد بن عبدالله
بن عبد الحكيم و محمد بن ابواليد قالا حدثنا ابن محمد بن
جعفر قال حدثنا شعبة عن خالد عن عكرمة عن ابي سعيد الخدري
رض ان رسول الله صلعم قال لعمار تقتلك الفئة الباغية *

۱۶۱ ــــ انبانا اسحاق بن ابراهيم قال انبانا النصر بن شميل عن
شعبة عن ابي سلمة عن ابي نصرة عن ابي سعيد الخدري رض قال
حدثني من هو خير مني ابوقتادة ان رسول الله صلعم قال لعمار
يوشك يابن سمية و مسح الغبار عن رأسه لعلك تقتلك الفئة الباغية *

و تحقيق غبار الوده شد موی سينهٔ مبارك آنحضرت او ميفرمود اي بارخدا
تحقيق خير و بهتری بهتري آخرت است پس نخش قبيلهٔ انصار و مهاجرين
را و آمد عمار پس فرمود اي پسر سميه قتل خواهند كرد ترا گروه باغيه *

۱۶۰ ــــ خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا
احمد پسر عبدالله پسر عبدالحكيم و محمد پسر وليد گفتند آن هردو
حديث كرد مارا پسر محمد پسر جعفر گفت پسر محمد حديث كرد مارا
شعيب از خالد از عكرمه از ابي سعيد خدری (خ· و) تحقيق پيغمبر خدا
(د· خ· ل· س) گفت براے عمار قتل خواهند كرد ترا گروه باغيه *

۱۶۱ ــــ خبر داد مارا اسحاق پسر ابراهيم گفت اسحاق خبر داد مارا
نصره پسر شميل از شعبه از ابي سلمه از ابي نصره از ابي سعيد خدری
(خ· و) گفت ابوسعيد حديث كرد مرا انكس كه او بهتر است از من
ابو قتاده تحقيق پيغمبر خدا (د· خ· ل· س) گفت براى عمار شتاب
خواهد شد پسر سميه و مسح كرد غبار را از سر او شايد كه ترا قتل خواهند
كرد گروه باغي *

۱۹۲ — انبانا احمد بن سليمان قال حدثنا يزيد قال انبانا العوام عن الاسود بن مسعود بن حنظلة بن خويلد قال كنت عند معوية فاتاه رجلان يختصمان في رأس عمار يقول كلواحد منهما انا قتلته فقال عبدالله بن عمرو ليطيب احدكما نفسا لصاحبه فاني سمعت رسول الله صلعم يقول تقتلك الفئة الباغية * قال ابوعبدالرحمن خالفه شعبة قال عن العوام عن رجل عن حنظلة بن سويد *

۱۹۳ — اخبرنا محمد بن المثنى قال حدثنا محمد قال اخبرنا شعبة عن عوام بن حوشب عن رجل من بني شعبان عن حنظلة بن سويد قال جيئ برأس عمار رض فقال عبدالله بن عمر سمعت رسول الله صلعم يقول عمار تقتلك الفئة الباغية *

---

۱۹۲ — خبر داد مارا احمد پسر سليمان گفت احمد حديث كرد مارا يزيد گفت يزيد خبر داد مارا عوام از اسود پسر مسعود از حنظله پسر خويلد گفت حنظله بودم نزديك معوية پس آمد اورا دو مرد خصومت ميكردند در سر عمار مى گفت هر يك ازان هر دو من قتل كردة ام اورا پس گفت عبد الله پسر عمرو هراينه خوش ميشود يكى شما هردو از روى ذلت براى صاحب خود پس تحقيق من شنيدم پيغمبر خدا را (د• خ• س•) مى فرمود قتل خواهند كرد ترا گروة باغيه * گفت ابو عبد الرحمن خلاف كرد آن حديث را شعبه گفت شعبه آن حديث را از عوام از مردى از حنظله پسر سويد *

۱۹۳ — خبر داد مارا محمد پسر مثنى گفت محمد پسر مثنى حديث كرد مارا محمد گفت محمد خبر داد مارا شعبه از عوام پسر حوشب از مردى از قبيله بني شعبان از حنظلة پسر سويد گفت آوردة شد سر عمار (ض• و) پس گفت عبدالله پسر عمر شنيدم پيغمبر خدا را (د• خ• ل• س) ميگفت عمار قتل خواهند كرد ترا گروة باغيه *

۱۹۴ — اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرني شعيب قال اخبرني محمد بن قدامة قال حدثنا جرير عن الاعمش عن عبد الرحمن عن عبد الله بن عمر قال سمعت رسول الله صلعم يقول تقتل عمارا الفئة الباغية * قال ابو عبدالرحمن خالفه ابو معوية فرواه عن الاعمش قال اخبرنا عبدالله بن محمد قال ابو معوية قال حدثنا الاعمش عن عبد الرحمن بن ابي زياد *

۱۹۵ — اخبرنا احمد بن شعيب قال اخبرنا عمرو بن منصور الشيباني قال اخبرنا ابو نعيم عن سفيان عن الاعمش عن عبد الرحمن بن ابي زياد عن عبد الله بن الحرث قال اني لاسائر عبدالله بن عمرو بن العاصي و معوية فقال عبد الله بن عمرو سمعت رسول الله صلعم يقول عمار تقتله الفئة الباغية قال عمرو يا

---

۱۹۴ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مرا شعيب گفت شعيب خبر داد مرا محمد پسر قدامه گفت محمد حديث كرد مارا جرير از اعمش از عبدالرحمن از عبد الله پسر عمر گفت عبدالله شنيدم پيغمبر خدا را (د• خ• ل• س) مى فرمود قتل خواهند كرد عمار را گروه باغيه • گفت ابو عبد الرحمن خلاف كرد آن حديث را ابومعويه پس روايت كرد آن را از اعمش گفت اعمش خبر داد مارا عبد الله پسر محمد گفت ابو معويه گفت او حديث كرد مارا اعمش از عبد الرحمن پسر ابي زياد •

۱۹۵ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا عمرو پسر منصور الشيباني گفت عمرو خبرداد مارا ابو نعيم از سفيان از اعمش از عبدالرحمن پسر ابي زياد از عبدالله پسر حرث گفت عبدالله تحقيق من هرائنه سيرميكردم همراه عبد الله پسر عمرو پسر عاصي و همراه معويه پس گفت عبدالله پسر عمرو شنيدم پيغمبر خدا را (د• خ• ل• س) مي گفت عمار قتل خواهند كرد اورا گروه باغيه گفت عمرو اى معويه بشنو چه ميگويد اين

معوية اسمع ما يقول هذا فجذبه فقال نحن قتلناه انما قتله من جاء به لايزال داحضا في قولك *

ذكر قول النبي صلعم تمرق مارقة من الناس متبلي قتلهم اولى الطائفتين بالحق

۱۹۶ — انبانا محمد بن المثنى قال حدثني عبد الاعلى قال حدثنا داود عن ابي نضرة عن ابي سعيد الخدري رض ان رسول الله صلعم قال تمرق مارقة من الناس متبلي قتلهم ادنى الطائفتين *

۱۹۷ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا قتيبة بن سعيد قال حدثنا ابو عوانة عن قتادة عن ابي نضرة عن ابي سعيد

مرد پس كشيد معويه آن مرد را پس گفت ما قتل كرديم اورا جز اين نيست قتل كرد اورا آنكس كه آورد اورا هميشه بر غلطي خواهد ماند در گفتن خود *

اين ذكر فرمودن نبي است (ص) خارج خواهند شد گروه خوارج از مردمان شتاب است كه مبتلي خواهد شد قتل اوشان را بهتر دو گروه كه بحق است

۱۹۶ — خبر داد مارا محمد پسر مثنى گفت محمد حديث كرد مرا عبد الاعلى گفت عبد الاعلى حديث كرد مارا داود از ابي نضرة از ابي سعيد خدري (رض) تحقيق پيغمبر خدا (ص) گفت خارج خواهد شد گروه خوارج از مردم شتاب است كه مبتلي خواهد شد قتل اوشان را بهتر دو گروه *

۱۹۷ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا قتيبه پسر سعيد گفت قتيبه حديث كرد مارا ابو عوانه از قتاده از ابي نضرة از ابي سعيد خدري (رض) گفت ابو سعيد گفت پيغمبر خدا

الخدري رض قال قال رسول الله صلعم تكون في امتي فرقتين فيخرج من بينها مارقة يلي قتلهم اولاهم بالحق *

١٦٨ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا عمر بن علي قال حدثنا يحيى قال حدثنا ابو نضرة عن ابي سعيد الخدري رض قال قال رسول الله صلعم تفترق امتي فرقتين تمرق بينهما مارقة تقتلهم اولى الطائفتين بالحق *

١٦٩ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا محمد بن سليمان بن عبدالله بن عمر قال حدثنا بهز عن القاسم و هو ابن الفضل قال حدثنا ابو نضرة عن ابي سعيد رض قال قال رسول صلعم قال تمرق مارقة عند فرقة من الناس المسلمين تقتلها اولى الطائفتين بالحق *

(د• خ• ل• س) خواهند شد در امت من دو فرقه پس خارج خواهند شد از درمیان آن هر دو گروه خوارج مبتلى خواهند شد قتل اوشان را بهتر آن دو فرقه كه بحق است ‌•

١٦٨ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا عمر پسر علي گفت حديث كرد مارا عون گفت عون حديث كرد مارا يحيى گفت يحيى حديث كرد ابو نضرة از ابي سعيد خدري (خ • و) گفت ابو سعيد گفت پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) خواهد شد امت من دو فرقه جدا خواهند شد درميان آن هر دو گروه خوارج قتل خواهند كرد اوشان را بهتر دو گروه كه بحق است •

١٦٩ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا محمد پسر سليمان پسر عبد الله پسر عمر گفت محمد حديث كرد مارا بهز از قاسم و او پسر فضل است گفت فضل حديث كرد مارا ابو نضرة از ابي سعيد (خ • و) گفت گفت پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) خارج خواهند شد گروه خوارج هنگام نزاع از مردم مسلمانان قتل خواهد كرد آن خوارج را بهتر دو گروه كه بحق است •

١٧٠ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا محمد بن عبدالاعلی قال حدثنا المقيم (ن - المعتمر) قال سمعت ابي قال حدثنا ابو نضرة عن ابي سعيد الخدري رض عن النبي صلعم انه ذكر اناسا من امته يخرجون في فرقة من الناس سيماهم التحالق (ن - التحليق) يمرقون من الدين كما يمرق السهم من الرمية هم من شر الخلق او من اشر الخلق تقتلهم ادنی الطائفتين الی الحق قال و قال كلمة اخری قلت لرجل بيني و بينه ما هي قال قال ابوسعيد و انتم قتلتموهم يا اهل العراق *

١٧١ — انبانا عبد الاعلی بن واصل عن عبد الاعلی قال حدثنا المحاضر بن المورع قال حدثنا الاجلح عن حبيب انه سمع

---

١٧٠ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا محمد پسر عبدالاعلی گفت محمد حديث كرد مارا معتمر گفت معتمر شنيدم پدر خود را گفت پدر من حديث كرد مارا ابو نضرة از ابي سعيد خدري (خ- و) از نبی (ع م) تحقيق الحضرت ذكر كرد چند مردم را از امت خود كه خارج خواهندشد در هنگام نزاع از مردم نشاني اوشان سر تراشيدن است خارج خواهند شد از دين چنانكه خارج مي شود تير از كمان اوشان از بد خلق اند يا از بد ترين خلق اند قتل خواهند كرد اوشان را نزديک ترين دو طايفه كه طرف حق است گفت ابو نضرة گفت ابو سعيد اين كلمه ديگر گفتم مردی را كه درميان من و درميان ابو سعيد بود چيست ان كلمه گفت ابو نضرة گفت ابو سعيد اين كلمه را آنحضرت فرمود و شما قتل خواهند كرد شما اوشان را ای اهل عراق *

١٧١ — خبر داد مارا عبد الاعلی پسر واصل از عبد الاعلی گفت عبد الاعلی حديث كرد مارا محاضر پسر مورع گفت محاضر حديث كرد مارا اجلح از حبيب حديث كرد اوشان را تحقيق او شنيد ضحاك مشرقي

الضحاك المشرقي يحدثهم و معه سعيد بن جبير و ميمون بن
ابي شبيب و ابو البختري و ابو صالح و ذر الهمداني و الحسن
العرني انه سمع ابا سعيد الخدري يروي عن رسول الله صلعم في
قوم يخرجون من هذه الامة فذكر من صلوتهم و زكواتهم و صومهم
يمرقون من الاسلام كما يمرق السهم من الرمية لايجاوز القران من
تراقيهم يخرجون في فرقة من الناس يقاتلهم اقرب الناس الى الحق*

ذكر ما خص به امير المومنين علي بن ابيطالب كرم الله وجهه من قتال المارقين

۱۷۲ — انبانا يونس بن عبد الاعلى و الحرث بن مسكين
قرأة عليه و انا اسمع واللفظ له عن ابن وهب قال اخبرني يونس
عن ابن شهاب قال اخبرني ابو سلمة بن عبدالرحمن عن ابي

حديث ميكرد اوشانرا و همراه ضحاک سعيد پسر جبير و ميمون پسر ابي
شبيب و ابو البختري و ابو صالح و ذر همداني و حسن عرني تحقيق او شنيد
اباسعيد خدري را روايت ميكرد از پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) در قوم كه
خارج خواهندشد ازين امت پس ذكر كرد آنحضرت از نماز اوشان و زكوة
اوشان و روزهٔ اوشان بيرون خواهندشد از اسلام چنانكه بيرون ميگذرد
تير از كمان نتجاوز خواهدكرد قران از حلقوم ايشان خارج خواهندشد در
گروهي از مردم قتل خواهندكرد اوشانرا قريبترين مردم كه طرف حق اند •

اين ذكر ان چيز است كه خاص شد بان چيز اميرالمومنين پسر ابي طالب بزرگ كند خدا ذات اورا

۱۷۲ — خبر داد مارا يونس پسر عبد الاعلى و حرث پسر مسكين
ازروي خواندن برو و من مي شنيدم و لفظ حديث براي او از پسر وهب
گفت پسر وهب خبر داد مرا يونس از پسر شهاب گفت ابن شهاب خبر
داد مرا ابو سلمه پسر عبد الرحمن از ابي سعيد خدري (خ• و) ناگاه.

سعيد الخدري رض بينما نحن عند رسول الله صلعم و هو يقسم
قسما اتاه ذوالخويصرة و هو رجل من بني تميم فقال يا رسول
الله اعدل فقال رسول الله صلعم و من يعدل اذا لم اعدل قد
خبت و خسرت ان لم اكن اعدل فقال عمر يا رسول الله ايذن
لي فيه اضرب عنقه قال [رسول الله صلعم دعه فان له اصحابا
يحقر احدكم صلوته مع صلوتهم و صيامه مع صيامهم] (ن - دعه
صلوته مع صلوته و صيامه مع صيامه) يقرؤن القرآن لا يجاوز تراقيهم
يمرقون من الاسلام [كما يمرق] (ن - مروق) السهم من الرمية
ينظر الى النصلة فلا يوجد فيه شيئ ثم ينظر الى رصافه فلا يوجد
فيه شيئ ثم ينظر الى نضيه فلا يوجد فيه شيئ و هو القدح

ما بوديم نزديك پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) و انحضرت بخش مى
فرمود حصه را امد نزد انحضرت ذوالخويصره و او مردى بود از قبيلهٔ تميم
پس گفت ان مرد اى پيغمبر خدا عدل كن در بخش كردن پس گفت
پيغمبر خدا (د . خ . ل . س) و كدام كس عدل خواهد كرد وقتيكه
نه عدل خواهم كرد تحقيق بے بهره ماندي و حسران كني تو اگر نه باشم
من كه عدل كنم پس گفت عمر اي پيغمبر خدا حكم ده مرا در او بزنم
كردن او را گفت پيغمبر خدا (د.خ.ل.س) بگذار او را پس تحقيق براى او
همراهان اندكم‌ميپندارد يكي از شما نماز خودرا همراه نماز اوشان و روزه خود
را همراه روزه هاے ايشان خواهندخواند قرآن را نه‌تجاوز خواهد نمود چنبر
گردن ايشانرا بيرون‌خواهند گذشت از اسلام چنانكه بيرون ميگذرد تير از شكار
نظركرده ميشود طرف پيكان پس نه يافته ميشود در او چيزي پس نظر كرده
مي‌شود طرف سوفار او پس‌نيافته ميشود در او چيزي‌بسترنگاه كرده ميشود
طرف‌نضيهٔ او پس نيافته ميشود در او چيزي پيشي‌كرد و گذشت سرگين را

ثم ينظر الى قذره فلا يوجد فيه شيئ سبق الفرث و الدم اٰتيهم رجل اسود احدي عضديه مثل ثدي المرأة و مثل البضعة تدردر يخرجون على خير فرقة من الناس* قال ابو سعيد فاشهدوا (ن - فاشهد) اني سمعت هذا من رسول الله صلعم و اشهد ان علي بن ابيطالب كرم الله وجه قاتلهم و انا معه فامر بذلک الرجل فالتمس فوجد فاتي به حتى نظرت اليه على النعت الذي نعت به رسول الله صلعم *

۱۷۳ — انبانا محمد بن المصفا بن البهاول قال حدثنا الوليد بن مسلم و حدثنا بقية بن الوليد و ذكر اخر قالا حدثنا الاوزاعي عن الزهري عن ابي سلمة و الضحاک عن ابي سعيد الخدري قال بينما نحن عند رسول الله صلعم ذات يوم يقسم

و خون را نشاني اوشان مردی سياه خواهد بود يكي هردو بازوی او مانند پستان زن يا مثل پارۀ گوشت حركت خواهد كرد او خروج خواهند كرد بر بهتر فرقه از مردم گفت ابو سعيد پس شاهد باشيد شما كه تحقيق من شنيدم اين حديث را از پيغمبر خدا (د۰ خ۰ ل۰ س) و شاهد باش كه تحقيق علي پسر ابيطالب (خ ۰ و) قتل كرد ايشان را و من همراه او بودم پس حكم كرد باين مرد پس جسته شد پس يافته شد پس اورده شد اورا تا اينكه نظر كردم طرف ان مرد بر صفت كردن پيغمبر خدا (د ۰ خ ۰ ل ۰ س) چنين صفت كه صفت كردۀ بود آنحضرت ۰

۱۷۳ — خبر داد مارا محمد پسر مصفا پسر بهاول گفت محمد حديث كرد مارا وليد پسر مسلم گفت وليد حديث كرد مارا بقيه بن وليد و ذكر كرد مرد ديگر گفت آن هردو حديث كرد مارا اوزاعي از زهری از ابي سلمه و ضحاک از ابي سعيد خذري گفت ناگاه پيغمبر خدا (د۰ خ۰ ل۰ س) يک روز تقسيم ميكرد حصه را آمد او را ذوالخويصره كه از خوارج

قسما اتاه ذو الخويصرة فقال يا رسول الله اعدل قال ويحك و
من يعدل اذا لم اعدل فقال عمر يا رسول الله ائذن لي حتّى
اضرب عنقه فقال رسول الله صلعم الا ان له اصحابا يحتقر احدكم
صلوته مع صلوتهم و صيامه مع صيامهم يمرقون من الدين [كما
يمرق] (ن - مرق) السهم من الرمية حتّى ان احدكم ينظر
الى نصاله فلايجد فيه شيأ ثم ينظر الى رصافه فلايجد فيه شيأ ثم
ينظر الى نضيه فلايجد فيه شيأ ثم ينظر الى قذره فلايجد فيه شيئا
سبق الفرث و الدم يخرجون على خير فرقة من الناس آيتهم رجل
مخدج ازعج احدي يديه مثل ثدي المرأة اوكا لبضعة تدور * قال ابو
سعيد رض اشهد سمعت هذا من رسول الله صلعم و اشهد اني

بود پس گفت اى پيغمبر خدا عدل كن در بخش كردن فرمود انحضرت
عذاب باد ترا و كدام كس عدل كند رقتيكه نه عدل كنم پس گفت عمر
اى پيغمبر خدا حكم ده مرا تا اينكه بزنم گردن اورا پس گفت براى
عمر پيغمبر خدا (د٠ خد٠ ل٠ مـ) آگاه باش تحقيق براى ذوالخويصرة
هم صحبت خواهند بود كم مي پندارد يكي شما نماز خود را همراه نماز
اوشان و روزهٔ خود را همراه روزهٔ خود اوشان بيرون خواهند گذشت از دين
چنانكه بيرون ميگذرد تير از شكار تا اينكه تحقيق يكي شما مي بيند طرف
پيكان ا و پس نمي يابد در او چيزى را پس نگاه ميكند طرف سوفار او پس
نمي يابد در او چيزي را پس نظر ميكند طرف تير بدون پيكان او پس نمي
يابد در او چيزي را پستر نظر ميكند طرف پر او پس نمي يابد چيزي را
گذشت ان تير سرگين را و خون را بيرون خواهندشد بر بهتر فرقهٔ از مردم
نشاني اوشان مردى ناقص سياه چشم خواهد بود يكي هردو دست او مانند
پستان زن خو هد بود يا مانند پارهٔ گوشت حركت خواهد كرد گفت ابو
سعيد (خد٠ و) شاهد باش شنيدم اين را از پيغمبر خدا (د٠ خد٠ ل٠ مـ)

كنت مع علي ابن ابيطالب رض حين قاتلهم فارسل الى القتلي فاتي به على النعت الذي نعت رسول الله صلعم *

۱۷۴ — انبانا الحارث بن مسكين قرأة عليه و انا اسمع عن ابن وهب قال اخبرني عمرو بن الحارث عن بكر بن الاشج عن بشر بن سعيد عن عبيد الله بن ابي رافع مولى رسول الله صلعم ان الحرورية لما خرجت على علي بن ابيطالب رض فقالوا لا حكم الا لله قال علي رض كلمة حق اريد بها باطل ان رسول الله صلعم وصف اناسا اني لا اعرف صفتهم في هولاء الذين يقولون الحق بالسنتهم لايجوز هذا منهم و اشار الى حلقه من ابغض خلق الله اليه منهم رجل اسود احدى يديه كابين شاة او حلمة ثدي فلما

شاهد باش تحقيق من بودم همراه علي پسر ابيطالب بر او سلام وقتيكه قتل كرد علي ارشان را پس فرستاد علي طرف كشتگان احدي را پس اورد انكس را بر صفتيكه كه صفت كرد پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) *

۱۷۴ — خبر داد مارا حرث پسر مسكين از روي خواندن برو و من مي شنيدم از پسر وهب گفت پسر وهب خبر داد مرا عمر پسر حرث از بكير پسر اشج از بشر پسر سعيد از عبيدالله پسر ابي نافع ازاد كردة شدة پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) تحقيق حروريه هرگاه بيرون امدند بر پسر ابيطالب پس گفتند حروريه نيست حكم مگر براي خدا گفت علي بر او سلام كلمه حق است ارادة كردة شدة به او معني باطل تحقيق پيغمبر خدا (د. خ. ل. س) صفت كرد مردم را تحقيق من نمي شناسم صفت ايشان را دران گروة چنين گروة كه مي گويند كلمة حق را به زبان خود نه تجاوز مي كند اين كلمه از اينجا و اشارت كرد طرف حلق خود بغير ايشان مرد است سياه فام يكي هردو دست اومانند نرم گوشت بز يا مانند سر پستان پس هرگاه قتل كرد ايشان را علي گفت بنگريد پس ديدند.

قاتلهم علي رض قال انظروا فنظروا فلم يجدوا شيئا قال ارجعوا والله ما كذبت و لا كذبت مرتين او ثلثا ثم وجدوه في خربة فاتوا به حتى وضعوه بين يديه قال عبيد الله انا حاضر ذلك من امرهم و قول علي فيهم *

۱۷۵ — اخبرنا احمد بن شعيب قال اخبرنا محمد بن معاوية بن يزيد قال حدثنا علي بن هشام عن الاعمش عن خيثمة عن سويد بن غفلة قال سمعت عليا رض يقول اذا حدثتكم عن نفسي فان الحرب خدعة و اذا حدثتكم عن رسول الله صلعم فلان اخرّ من السماء احب الىّ من ان اكذب على رسول الله صلعم اقول عليه ما لم يقل رسول الله صلعم سمعت رسول الله صلعم يقول يخرج [قوم احداث] (ن - قوم في آخر الزمان احداث) الاسنان سفهاء

مردم پس نیافتند در اوشان چیزی را گفت علي مرتضى باز روید قسم خدا است نه دروغ گفتم و نه دروغ گفتم دو دفعه فرمود یا سه دفعه پس یافتند اورا در ویرانه پس اوردند اورا تا اینکه نهادند اورا رو بروی حضرت علي گفت عبد الله من حاضر این ماجرا بودم از حکم اوشان و فرمودن علي مرتضى در ایشان *

۱۷۵ — خبر داد مرا احمد پسر شعیب گفت احمد خبر داد مارا محمد پسر معویه پسر یزید گفت محمد حدیث کرد مارا علي پسر هشام از اعمش از خیثمه از سوید بن غفله گفت سوید شنیدم علي را برو سلام مي فرمود وقتیکه حدیث کنم شما را از ذات خود پس تحقیق جنگ فریب است و وقتیکه حدیث کنم شما را از پیغمبر خدا (د. ح. ل. س) پس هراینه اگر افتم از اسمان بهتر است طرف من از اینکه دروغ گویم در پیغمبر خدا (د. ح. ل. س) گویم برانحضرت انچیز که نگفت پیغمبر خدا (د. خ. ل. س) شنیدم پیغمبر خدا را (د. ح. ل. س) میگفت قوم در اخر

الاسلام يقولون من قول خير البرية يقرؤن القرآن لايجاوز ايمانهم حناجرهم يمرقون من الدين كما يمرق السهم من الرمية فان ادركتهم فاقتلهم فان في قتلهم اجرا لمن قتلهم عند الله يوم القيامة *

ذكر اختلاف علي ابي اسحاق في هذا الحديث

۱۷۶ — انبانا احمد بن سليمان والقاسم بن زكريا قال حدثنا عبيد الله عن اسرائيل عن ابي اسحاق عن سويد بن غفلة عن علي قال قال رسول الله صلعم يخرج قوم في اخر الزمان يقرؤن القرآن لايجاوز تراقيهم يمرقون من الاسلام كما يمرق السهم من الرمية قتالهم حق على كل مسلم * خالفه يوسف بن ابي اسحاق فادخل بين ابي اسحاق و بين سويد بن غفلة عبدالرحمن بن مروان *

زمان جوانان كم خردان خواهند گفت از فرمودن بهتر خلق خوانند قران را نه تجاوز خواهند كرد ايمان اوشان حنجرة و حلقوم اوشان را بيرون خواهند گذشت از دين چنانكه بيرون مي گذرد تير از نشانه پس اگر يابي تو اوشان را پس قتل كن اوشان را پس تحقيق كه در كشتن اوشان ثواب است براى انكس كه قتل كند اوشان را نزديك خدا روز قيامت ٭

اين ذكر اختلاف علي ابى اسحاق است درين حديث

۱۷۶ — خبر داده مارا احمد پسر سليمان و قاسم پسر زكريا گفت احمد و قاسم حديث كرد مارا عبد الله از اسرائيل از ابي اسحق از سويد پسر غفله از علي برو سلام گفت علي گفت پيغمبر خدا (د ٭ ح ٭ ل ٭ م) بيرون خواهند آمد قوم در اخر زمان خواهند خواند قران نه تجاوز خواهد كرد چنبر كردن ايشان را بيرون خواهند گذشت از اسلام چنانكه ميگذرد تير ازشكاركشتن اوشان حق است برهر مسلمان ٭ خلاف كرد اورا ابو يوسف پسر اسحاق پس داخل كرد در ميان ابي اسحق و درميان سويد پسر غفله پسر عبد الرحمن پسر مروان را ٭

۱۷۷ — انبانا زكريا بن يحيى قال حدثنا محمد بن العلا قال حدثنا ابراهيم بن يوسف عن ابيه عن ابي اسحاق عن ابي قيس الازدي عن سويد بن غفلة عن علي رض عن النبي صلعم قال يخرج في اخر الزمان قوم يقرؤن القرآن لايجاوز تراقيهم [يخرجون من الدين كما يخرج] (ن - يمرقون من الدين مروق) السهم من الرمية قتالهم حق على كل مسلم *

۱۷۸ -- اخبرني احمد بن شعيب قال اخبرنا محمد بن بكار الحراني قال حدثنا مخلد قال حدثنا اسرائيل عن ابراهيم بن عبد الاعلى عن طارق بن زياد قال خرجنا مع علي الى الخوارج فقتلهم ثم قال انظروا فان نبي الله قال انه سيخرج قوم يتكلمون بالحق لايجاوز حلوقهم يخرجون من الحق كما يخرج السهم من

۱۷۷ — خبر داد مارا زكريا پسر يحيى گفت زكريا حديث كرد مارا محمد پسر علاء گفت محمد حديث كرد مارا ابراهيم پسر يوسف از پدر خود از ابي اسحاق از ابي قيس ازدي از سويد پسر غفله از علي از نبي برو سلام گفت آنحضرت بيرون خواهند امد در اخر زمان قومي خواهند خواند قران را نه تجاوز خواهد كرد قران چنبرگردن ايشان را خارج خواهند شد از دين چنانكه بيرون ميگذرد تير از شكار كشتن ارشان حق است بر هر مسلم *

۱۷۸ — خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا احمد پسر بكار حراني گفت احمد حديث كرد مارا مخلد گفت مخلد حديث كرد مارا اسرائيل از ابراهيم پسر عبد الاعلى از طارق پسر زياد گفت زياد خارج شديم همراه علي (خدو) طرف خوارج پس قتل كرد علي ايشان را پستر فرمود نظر كنيد پس تحقيق نبي الله برو سلام فرمود تحقيق شان اينست كه خارج خواهد شد قوم كلام خواهند كرد به حق نه تجاوز خواهدكرد ان كلام حلقهاي ايشان را بيرون خواهند گذشت از

الرمية سيماهم ان فيهم رجلا اسود مخدج اليد في يده شعرات سود ان كان هو فقد قتلتم شر الناس و ان لم يكن هو فقد قتلتم خير الناس فبكينا ثم قال اطلبوا فطلبنا فوجدنا المخدج فخررنا سجودا و خر علي رض معنا ساجدا غير انه يتكلمون بكلمة الحق *

١٧٩ ــــ انبانا الحسين بن مدرك قال حدثنا يحيى بن حماد قال اخبرنا ابوعوانة قال اخبرني ابو سليم البلخي قال اخبرني ابي انه كان مع علي رض يوم النهروان قال و كنت قبل ذاک اصارع رجلا على يده شيئ فقلت ما شان يدک قال اكلها بعير فلما كان يوم النهروان وقتل علي الحرورية فخرج علي قتلتهم حين لم يجد ذي الثدي فطاف حتى وجده في ساقية فقال

حق چنانكه بيرون ميگذرد تير از شكار نشاني اوشان اينست تحقيق درميان اوشان مرديست سياه خام ناقص دست در دست او موي هاي سياه اگر بود او پس تحقيق خواهيد كشت شما زبونتر مردم را و اگر نبود او پس تحقيق قتل خواهيد كرد شما بهتر مردم را پس گريه كرديم پستر فرمود علي طلب كنيد انرا و جوئيد پس طلب كرديم و جستيم پس يافتيم ناقص را پس افتاديم سجده كنندگان و افتاد علي همراه ما سجده كننده سواى اينكه تحقيق شان اينست كه كلام ميكردند آن فرقه بكلمهٔ حق *

١٧٩ ـــ خبر داد مارا حسين پسر مدرک گفت حسين حديث كرد مارا يحيي پسر حماد گفت يحيي خبر داد مارا ابو عوانه گفت ابو عوانه خبر داد مرا ابو سليم پسر مليح گفت ابو سليم خبر داد مرا پدر من تحقيق او بود همراه علي (ض‌و) روز جنگ نهروان گفت پدر من و بودم پيش اين كشتي مي كردم مردي را و بر دست او چيزي بود پس گفتم چه حالت دست تو است گفت او خورد انرا شتر پس هرگاه شد روز جنگ نهروان قتل كرد علي مرتضى فرقهٔ حروريه را پس خارج شد علي بر كشتگان اوشان وقتيكه نيافت ذي الثدي را و طواف كرد تا اينكه يافت اورا در زمين پست

صدق الله عزوجل و بلغ رسول الله صلعم و قال و في منكبيه ثلث شعرات من حلمة الثدي ثواب من قتلهم (ن - قاتلهم) *

١٨٠ — انبانا علي بن المنذر قال حدثنا ابو الفضيل (ن - ابن فضيل) قال حدثنا عاصم بن كليب الحرمي عن ابيه قال كنت عند علي رض جالسا اذ دخل رجل عليه ثياب السفر و علي رض يكلم الناس و يكلمونه فقال يا امير المومنين اتاذن لي ان اتكلم فلم يلتفت اليه و شغله ماهو فيه فجلس الى رجل فسأله ما خبرك فقال كنت معتمرا فلقيت عايشة فقالت هولاء القوم الذين خرجوا في ارضكم بما يسمون حرورية قلت خرجوا في موضع يسمي حرورا فسمي بذلك فقالت طوبى لمن شهد منكم يعنى هلكتهم لوشاء

پس گفت راست گفت خدا تعالى و بزرگ و رسانيد پيغمبرخدا (د - خ - ل - س) و گفت انحضرت و در شانة او سه موى هاي اند از سر پستان ثواب است انكس كه قتل خواهد كرد انها را *

١٨٠ — خبر داد مارا علي پسر منذر گفت علي حديث كرد مارا ابوالفضيل (ن - پسر فضيل) گفت حديث كرد مارا عاصم پسر كليب حرمي از پدر خود گفت پدر او بودم نزديك علي (خ - و) نشسته ناگاه داخل شد مردي و بر او پارچه سفر بود و علي (خ - و) كلام ميكرد مردمان را و كلام ميكردند مردمان او را پس گفت اي امير المومنين ايا حكم ميدهي مرا اينكه كلام كنم پس نه التفات فرمود علي طرف او و مشغول داشت اورا آن چيز كه دران چيز بود پس گشت طرف مردي پس سوال كرد اورا چيست خبر تو پس گفت بودم عمرة كننده پس ملاقات كردم حضرت عايشه را پس گفت عايشه آن گروه چنين كه خارج شدند در زمين شما چرا نام نهادند انها را حرورية گفتم خارج شدند در مكان كه نام نهاده شد آن مكان حرور پس نام نهاده شد حرورية بسبب اين پس گفت عايشه خوشي باد آنكس را كه حاضر شد هلاك كردن اوشان را اگر خواهد

ابن ابيطالب رض لاخبركم خبرهم فجئت اسأله عن خبرهم فلما فرغ علي رض قال ابن المستاذن فقص عليه كما قص علينا قال اني دخلت علي رسول الله صلعم و ليس عنده احد غير عايشة ام المومنين فقال لي كيف انت يا علي و قوم كذا و كذا قلت الله و رسوله اعلم ثم اشار بيده وقال قوم يخرجون من المشرق يقرأون القرآن لايجاوز تراقيهم يمرقون من الدين كما يمرق السهم من الرمية فيهم رجل مخدج كان يده ثدي انشدكم بالله اخبرتكم به قالوا نعم قال انشدكم بالله اخبرتكم انه فيهم قالوا نعم فاتيتموني و اخبرتموني انه ليس فيهم فحلفت لكم بالله انه فيهم فاتيتموني به تسحبونه كما نعت لكم قالوا نعم قال صدق الله و رسوله

پسر ابيطالب (خ• و) هرآينه خبر كند شما را خبر اوشان را پس آمدم كه سوال كنم حضرت علي را از خبر اوشان پس هرگاه فارغ شد علي (خ•) گفت كجا است طلب اذن كننده پس قصه كرد بر او چنانكه قصه كرد بر ما گفت علي مرتضي تحقيق من داخل شدم نزديك پيغمبر خدا (د• خ• ل• م) و نبود نزديک او كسي سواء عايشه مادر مومنين پس گفت آنحضرت مرا چگونه هستي تو اي علي و قوم چنين و چنان است گفتم خدا و رسول او دانا تو است پستر اشارت فرمود بدست خود و گفت قوم خارج خواهند شد از مشرق خواهند خواند قران را نه تجاوز خواهد كرد قران چنبر كردن ايشان را يعني فائدة نخواهد بخشيد بيرون خواهند گذشت از دين چنانكه بيرون مي گذرد تير از شكار در ايشان مردي خواهد بود ناقص گويا كه دست او پستان است قسم مي دهم شما را بخدا خبر كردم شما را باين گفتند مردم اري گفت قسم مي دهم شما را بخدا خبر كردم شما را كه تحقيق ان مرد درميان اوشان است گفتند اري پس آمديد شما مرا و خبر داديد شما مرا كه تحقيق او نيست درميان اوشان پس قسم خوردم براي شما بخدا كه تحقيق او درميان ايشان هست پس آورديد شما اورا ميكشيديد اورا چنانكه وصف كردم براي شما گفتند مردم آرے گفت علي راست فرمود خدا و رسول او •

۱۸۱ — انبانا محمد بن العلاء قال حدثنا ابو معوية عن الاعمش عن زيد بن وهب عن علي بن ابي طالب رض قال لما كان بيوم النهروان لقى الخوارج فلم يبرحوا حتى شجروا بالرماح فقتلوا جميعا قال علي اطلبوا ذا الثدية فطلبوه فلم يجدوه فقال علي رض ما كذبت و لا كذبت اطلبوه فطلبوه فوجدوه في وهدة من الارض عليه ناس من القتلى فاذا رجل على يده مثل سبلات السنور فكبر علي رض و الناس و اعجبهم ذلك *

۱۸۲ — انبانا عبدالاعلى بن واصل بن عبدالاعلى قال حدثنا الفضل بن دكين عن موسى بن قيس الحضرمي عن سلمة بن كهيل عن زيد بن وهب قال خطبنا علي ع م بقنطرة الديرجان فقال انه قد ذكر لي خارجة يخرج من قبل المشرق و فيهم ذوالثدية

---

۱۸۱ — خبر داد مارا محمد پسر علاء گفت محمد حديث كرد مارا ابو معوية از اعمش از زيد پسر وهب از علي پسر ابيطالب (ر ض) گفت علي هرگاه شد روز جنگ نهروان كه نام شهريست پس نه دفع شدند تا اينكه سفته شدند به نيزه ها پس كشته شدند تمام گفت علي (ر ض) طلب كنيد و بجوئيد صاحب پستان را پس طلب كردند مردم او را پس نيافتند اورا پس گفت علي (ر ض) نه دروغ گفتم و نه دروغ گفتم بجوئيد اورا پس جستند اورا پس يافتند اورا در زمين پست بر او مردم بودند از كشتگان پس ناگاه مرديست بر دست او مانند موي ها بروت گربه هستند پس تكبير گفتند مردم و در تعجب آورد ايشانرا اين امر *

۱۸۲ — خبر داد مارا عبد الاعلى پسر واصل پسر عبد الاعلى گفت عبد الاعلى حديث كرد مارا فضل پسر دكين از موسى پسر قيس حضرمي از سلمه پسر كهيل از زيد پسر وهب گفت زيد خطاب كرد مارا علي بر او سلام به پل ديرجان پس گفت علي مرتضى تحقيق شان اينست كه ذكر كرده شد مرا فرقه خارجه كه بيرون مي آيند از طرف مشرق و درميان

فقاتلهم فقالت الحرورية بعضهم لبعض لا تعلمهم تكلمهم فردكم
كما ردكم يوم حرورا فنحى (ن - فشجر) بعضهم بعضا بالرماح فقال
رجل من اصحاب علي رض اقطعوا العوالي والعوالى الرماح فداروا
واستداروا و قتل من اصحاب علي اثني عشر رجلا او ثلاثة عشر
رجلا فقال علي التمسوا المخدج و ذلك في يوم شات فقالوا لا نقدر
عليه فركب علي ع م بغلة النبي صلعم الشهباء فاتى وهدة من
الارض فقال التمسوا في هولاء فاخرج فقال ماكذبت و لا كذبت
فقال اعملوا و لاتتكلوا لو لا اني اخاف ان تتكلوا لاخبرتكم بما
قضى الله لكم على لسانه يعني النبي صلعم و لقد شهدنا أناس
من اليمن فقالوا كيف يا امير المومنين قال كان هو اهم بغية *

ايشان صاحب پستان است پس جنگ كرد علي رض اوشانرا پس گفت
بعض حروريه بعض را نمدانى تو اصحاب علي را كلام ميكني اوشانرا
پس رد خواهند كرد شما را چنانكه رد كرده بود شما را روز جنگ حرورا
پس قصد كردند بعض را به بعض نيزه ها پس گفت مردى از اصحاب
علي (خ‍ ‍و) مگذاريد نيزه‌ها را و معني عوالي نيزه‌ها است پس دور
كردند و سرانجام دور كردند و كشته شد از ياران علي دوازده يا سيزده
مرد پس گفت علي بجوئيد ناقص را و اين ماجرا در روز سرما بود پس
گفتند مردم نه قادر مي شويم بر او پس سوار شد علي بر او سلام سفيد
رنگ خچر نبي (د‍ خ‍ ل‍ ‍س) را كه نام او شهبا بود پس آمد پست
زمين را پس گفت بجوئيد در آن گروه مرده پس خارج كرده شد پس
گفت نه دروغ گفتم و نه دروغ گفتم پس گفت عمل كنيد و نه ترک كنيد
عمل را اگر نه تحقيق من خوف كنم بر اينكه ترک خواهيد كرد عمل را
هرائنه خبر كنم شمارا بان چيز كه حكم كرد خدا براى شما بر زبان او
يعني نبي (د‍ خ‍ ل‍ ‍س) و هرائنه تحقيق حاضر شدند مارا مردم از
يمن پس گفتند چه حال است اي امير المومنين فرمود علي بود آن
امر مقصود تر از روى حاجت *

۱۸۳ — انبانا العباس بن عبدالعظيم قال حدثنا عبدالرزاق قال حدثنا عبدالملك بن ابي سليمان عن سلمة بن كهيل قال حدثنا زيد بن وهب انه كان في الجيش الذين كانوا مع علي رض ساروا الى الخوارج فقال علي يا ايها الناس اني سمعت رسول الله صلعم يقول سيخرج قوم من أمتي يقرؤن القرآن ليس قرأتكم الى قراءتهم بشيئ و لا صلوتكم الى صلوتهم بشيئ و لا صيامكم الى صيامهم بشيئ يقرؤن القرآن يحسبون انه لهم و هو عليهم و لا يجاوز تراقيهم يمرقون من الاسلام كما يمرق السهم من الرمية لو يعلمون الجيش الذين يصيبونهم ما قضى الله لهم على لسان نبيهم لا يتكلون العمل و آية ذلك ان فيهم رجلا له عضد

---

۱۸۳ — خبر داد مارا عباس پسر عبد العظيم گفت عباس حديث كرد مارا عبد الرزاق گفت عبد الرزاق حديث كرد مارا عبد الملك پسر ابي سلمان از سلمة پسر كهيل گفت سلمة حديث كرد مارا وهب تحقيق او بود در لشكر چنين لشكر كه بودند همراه علي (خ٠و ا سير كردند طرف خوارج پس گفت علي (خ٠و) اي مردمان تحقيق من شنيدم پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) مي فرمود شتاب است كه خارج خواهد شد گروه از امت من خواهند خواند قرآن را نيست قراءت شما طرف قراءت اوشان بچيزي و نه نماز شما طرف نماز اوشان بچيزي و نه روزة شما طرف روزة اوشان بچيزي خواهند خواند قرآن را گمان خواهند كرد تحقيق آن براي نفع اوشان است و آن ضرر است بر اوشان و نه تجاوز خواهد كرد خواندن اوشان چنبر گردن اوشان را بيرون خواهند گذشت از اسلام چنانكه بيرون مي گذرد تير از شكار اگر خواهند دانست لشكر چنين لشكر كه جنگ خواهند كرد خارجيان را چه حكم كرد خدا براى اوشان بر زبان نبي اوشان هراينه ترك كنند عمل را و نشان آن اينست تحقيق درميان ايشان مرديست براى او بازو است و نيست براى او دست

و ليس له ذراع على رأس عضده مثل حلمة الثدي للمرأة عليه شعرات بيض فتذهبون الى معوية و اهل الشام و تتركون هؤلاء يخلفونكم في ذراريكم و اموالكم و الله اني و لارجوا ان يكون هؤلاء القوم فانهم قد سفكوا الدم الحرام و اغاروا في سرح الناس فسيروا على اسم الله قال سلمة فنزلني زيد بن وهب منزلا حتى مررنا على قنطرة و على الخوارج يومئذ عبدالله بن وهب الراسبي فقال لهم القوا الرماح و سلوا سيوفكم من جفونها فاني اخاف ان يناشدوكم كما ناشدوا يوم حرورا فرجعوا فوحشوا برماحهم و سلوا السيوف و شجرهم الناس يعني برماحهم فقتل بعضهم على بعض و ما أصيب من الناس يومئذ الا رجلان قال علي كرم الله التمسوا فيهم المخدج فلم يجدوه فقام علي رض بنفسه حتى اتا ناسا

بر سر بازوی او مانند سر پستان است برای زن بر او مویها اند سفید پس میروند آن قوم طرف معویه و طرف اهل شام و ترك میدهند آن امت مسلمانانرا خواهند افتاد در ذریات شما و در مال هاے شما قسم خدا است تحقیق من هرائنه امید مي دارم اینکه مانند آن گروه پس تحقیق اوشان تحقیق ریختند خون حرام را و تاراج کردند در مواشي مردم پس سیر کنند بر نام خدا گفت سلمه پس فارل کرد مرا زید پسر وهب منزل را تا اینکه گذشتیم بر پل و بر خوارج آن روز عبدالله پسر وهب راسبی بود پس گفت عبد الله برای او بیندازید نیزههاے را و برکشید شمشیرهاے خود را از نیامهاے انها پس تحقیق من خوف میکنم اینکه قسم خواهند داد شمارا چنانکه قسم دادند شمارا روز حرورا پس رجوع کردند برای جنگ پس دور کردند نیزههای خود را و کشیدند تیغهای را و سفتند اوشان مردم علي مرتضی یعني به نیزههاے اوشان پس قتل کرده شد اوشان بر بعض و نه ریخته شد از مردم علي آن روز مگر دو مرد گفت علي بزرگ کند ذات اورا بجوئید درمیان اوشان ناقص را پس نیافتند

فتلى بعضهم على بعض قال جروهم فوجدوه مما يلى الارض فكبر علي رض ثم قال صدق الله و بلغ رسوله ععم فقام اليه عبيدة السلماني فقال يا امير المومنين و الله الذي لا اله الا هو لسمعت هذا الحديث من رسول الله صلعم قال و الله الذي لا اله الا هو لسمعته من رسول الله صلعم حتى استحلفه ثلثا و هو يحلف له *

۱۸۴ — اخبرنا قتيبة بن سعيد قال حدثنا ابن ابي عدي عن ابن عون عن محمد بن عبيدة قال قال علي رض لولا ان تبطروا انبأتكم ما وعد الله الذين يقتلونهم على لسان محمد صلعم قلت انت سمعته من رسول الله صلعم قال اى و رب الكعبة اى و رب الكعبة اي و رب الكعبة *

مردم اورا پس ايستاده شد علي (خ• و) به ذات خود تا اينكه آمد مردم كشتگانرا بعض اوشان بر بعض بود فرمود بكشيد اوشان را پس يافتند مردم آن ناقص را ازان چيز كه متصل بود زمين را پس تكبير گفت علي (خ• و) پستر گفت راست فرمود خدا و رسانيدن پيغمبر بر او سلام پس ايستاده شد طرف او عبيدهٔ سلماني پس گفت اى امير المومنين قسم خدا است چنين خدا كه نيست معبود بحق مگر او شنيدى تو ان حديث را از پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) گفت قسم خدا است چنين خدا كه نيست معبود بحق مگر او هرائنه شنيدم من اين حديث را از پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) تا اينكه طلب قسم كرد عبيدة على مرتضي را سه دفعه و او قسم مى خورد براي عبيدة •

۱۸۴ — گفت قتيبه پسر سعيد حديث كرد ما را پسر ابي عدى از پسر عون از محمد پسر عبيدة گفت محمد گفت علي (خ• و) اگر نه اينكه فخر كنيد شما خبر دهم شما را آنچيز كه وعده كرد خدا ان مردمان را كه قتل خواهند كرد ان خوارج را بر زبان محمد (د• خ• ل• س) گفت تو شنيدى ان حديث را از پيغمبر خدا (د•خ• ل• س) فرمود علي اى قسم پروردگار كعبه است اي قسم پروردگار كعبه است اي قسم پروردگار كعبه است •

١٨٥ ـــ انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا اسمعيل بن مسعود قال حدثنا المعتمر بن سليمان عن عوف قال حدثنا محمد بن سيرين السلماني قال لما كان جئت أصيب اصحاب النهروان قال علي رض ابتغوه فيهم فانهم ان كانوا من القوم الذين ذكرهم رسول الله صلعم فان فيهم رجل مخدج اليد او مثدون اليد او مؤدن اليد فابتغيناه فوجدناه فدللناه عليه فلما راه قال الله اكبر الله اكبر الله اكبر لولا ان تبطروا ثم ذكر كلمة معناها لحدثتكم بما قضى الله عز و جل على لسان رسول الله صلعم لمن ولى قتل هولاء قلت انت سمعته من رسول الله صلعم قال اي و رب الكعبة ثلثا *

١٨٦ ـــ انبانا محمد بن عبيد بن محمد قال حدثنا ابومالك

---

١٨٥ ـــ خبر داد مارا احمد پسر شعيب گفت احمد خبر داد مارا اسمعيل پسر مسعود گفت اسمعيل حديث كرد مارا معتمر پسر سليمان از عون گفت عون حديث كرد مارا محمد پسر سيرين سلماني گفت محمد هرگاه بود كه آمدم تا برسم صاحب هاي نهروان را گفت علي (خ٠و) بجوئيد او را درميان اوشان پس تحقيق اوشان اگر هستند از قوم چنين كه فرمود آنها را پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) پس تحقيق درميان اوشان مرديست ناقص دست يا ناقص دست يا ناقص دست پس جستيم اورا پس يافتيم اورا پس دلالت كنانيديم علي را بر او پس هرگاه ديد حضرت علي اورا گفت الله اكبر الله اكبر الله اكبر اگر نه فخر كنيد شما پستر ذكر كرد كلمة را معني او هرآينه حديث كنم شما را بآن چيز كه فرمود خدا غالب و بزرگ بر زبان پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) براي آنكس كه نزديك شد كشتن آن گروة را گفتم تو شنيدي تو آن حديث را از پيغمبر خدا (د٠ خ٠ ل٠ س) گفت علي رض اي قسم پروردگار كعبه است سه دفعه فرمود اين كلمه را *

١٨٦ ـــ خبر داد مارا محمد پسر عبيد پسر محمد گفت محمد حديث

و هو عمر بن هاشم عن اسمعيل و هو ابن ابي خالد قال اخبرني عمر بن قيس عن المنهال بن عمرو عن ذر بن جعفر بن جيش انه سمع عليا رض يقول انا فقاب عين الفتنة لولا انا ما قوتل اهل النهروان لولا اني اخشي ان تتركوا العمل لاخبرتكم بالذي قضي الله عزو جل علي لسان نبيكم صلعم لمن قاتلهم مبصرا لضلالتهم عارفا بالهدى الذي نحن عليه*

ذكر مناظرة عبد الله بن عباس رض الحرورية واحتجاجه عليهم فيما انكروا علي علي بن ابيطالب رض

١٨٧ — انبانا عمرو بن علي قال حدثنا عبدالرحمن بن المهدي قال حدثنا عكرمة بن عمار قال حدثنا ابو زبيل قال

کرد مارا ابو ملك و او عمر پسر هاشم است از اسمعیل و او پسر خالد است گفت اسمعیل خبر داد مارا عمر پسر قیس از منهال پسر عمرو از ذر پسر جعفر پسر جیش تحقیق اور شنید علي را (خ٠و) میگفت من قبه یعنی حافظ چشمهٔ فتنه ام اگر نه بودمی نه کشته می شدند اهل نهروان اگر نه تحقیق من خوف کنم اینکه ترك خواهید کرد عمل را هرایئه خبر کنم شما را بآنچیزکه حکم کرد خدای غالب وبزرگ بر زبان نبي شما (د٠ خ٠ م) برای آنکس که قتل کرد اوشان را در حالیکه بینندهٔ بود نماز اوشان را شناسندهٔ بود به هدایت اوشان چنین هدایت که ما بر او ایم *

این ذکر مناظره و بحث کردن عبد الله پسر عباس است فرقهٔ حروریه را و حجت آوردن عبد الله بر اوشان (خ٠و) ودرآن چیزکه انکار کردند اوشان علي پسر ابیطالب را (خ٠و)

١٨٧ — خبر داد مارا عمرو پسر علي گفت عمرو حدیث کرد مارا عبد الرحمن پسر مهدي گفت عبد الرحمن حدیث کرد مارا عکرمهٔ پسر عمار گفت عکرمه حدیث کرد مارا ابو زبیل گفت ابو زبیل حدیث کرد مرا

حدثني عبدالله بن عباس رض قال لما خرجت الحرورية و اعتزلوا في دار و كانوا ستةالاف فقلت لعلي ع م يا امير المومنين ابرد بالصلوة لعلي اكلم هؤلاء القوم قال اني اخافهم عليک قلت كلا فلبست و ترجلت و دخلت عليهم في دار نصف النهار وهم ياكلون فقالوا مرحبالک يابن عباس فما جاءبک قلت لهم اتيتكم من عند اصحاب النبي صلعم و المهاجرين و الانصار و من عند ابن عم رسول الله صلعم و صهره الذي انزل فيهم القران و هم اعلم بتاويله منكم و ليس فيكم رجل منهم لابلغكم ما يقولون و ابلغهم ما تقولون فانتحا لي نفر منهم قلت هاتوا ما تنقمون على اصحاب رسول الله صلعم و ابن عمه قالوا ثلث قلت ما هن قالوا اما احديهن

عبد الله پسر عباس (خ· و) گفت هرگاه خارج شد فرقهٔ حروریه و جمع شدند در مكاني و بودند شش هزار مردم پس گفتم علي را بر او سلام اى امير المومنين سرد كن نماز را يعنى نماز ظهر بدير خوان شايد كه من كلام كنم انگروه را گفت علي رض تحقيق من خوف ميكنم اوشان را از قتل برتو گفتم نه چنان پس جامه پوشيدم و شانه كردم موى را و داخل شدم بر اوشان در مكاني نصف روز و اوشان مى خوردند طعام را پس گفتند خوشي باد ترا اي ابن عباس پس چه چيز آورد ترا گفتم براى اوشان آمدم نزد شما از نزد صاحب هاے نبي (د· خ· ل· س) و از نزد هجرت كنندگان و ياري كنندگان و از نزد پسر عم رسول خدا (د· خ· ل· س) داماد آنحضرت چنين كه نازل كرده شد در اوشان قرآن و اوشان دانا تر اند بتاويل قرآن از شما و نيست در شما مردي از اوشان هراينه رسانم شما را آنچيز كه مي گويند اوشان و رسانم اوشان را آنچيز كه مي گوئيد شما پس جدا شدند براى من چند نفر از اوشان گفتم بياريد چه اعتراض ميكنند بر اصحاب پيغمبر خدا (د· خ· ل· س) و بر پسر عم او گفتند آن مردم سه اعتراض اند گفتم چه اند انها گفتند اما يكي از آنها پس تحقيق علي مرتضى

فانه حكم الرجال في امر الله عز و جل و قال الله تعالى ان الحكم الا لله ما شان الرجال و الحكم قلت هذه واحدة قالوا و اما الثانية فانه قاتل و لم يسب و لم يغنم فان كانوا كفارا فقد حل سبيهم وان كانوا مومنين فما حل سبيهم ولا قتالهم قلت هذه اثنتان فما الثالثة فقالوا محى نفسه من اميرالمومنين فان لم يكن امير المومنين فهو امير الكافرين قلت هل عندكم شيئ غير هذا قالوا حسبنا هذا قلت لهم ارايتم ان قرأت عليكم من كتاب الله عزوجل و سنة نبيه صلعم ما يرد قولكم اترجعون قالوا نعم قلت اما قولكم حكم الرجال في امر الله فاني (ن - فانا) اقرأ عليكم كتاب الله عزوجل انه قد صير الله حكمه الى الرجال في شيئ ثمنه ربع درهم فامر الله

حكم كرد مردمان را در حكم خدا غالب و بزرگ و گفت خدا بزرگ نيست حكم مگر براى خدا چه حال مردمان است و حكم است گفتم اين اعتراض يكي است گفتند آن مردم و اما دويم اعتراض پس تحقيق علي قتل كرد و نه بندي كرد و نه تاراج كرد پس اگر بودند آن مردم كافران پس تحقيق حلال شد بندي ارشان و اگر بودند آن مردم مسلمانان پس نه حلال شد بندي ارشان و نه كشتن اوشان گفتم اين اعتراض دو اند پس چيست اعتراض سوم پس گفتند محو كرد ذات خود را از امير المومنين پس اگر نيست امير المومنين پس او امير كافرين است گفتم آيا نزد شما چيزى است سوي اين سه اعتراض گفتند انها كفايت ميكند مارا اين گفتم براى ارشان اگر بخوانم بر شما از كتاب خداى غالب و بزرگ و سنة نبي او (د• خ• ل• م) آنچيز كه رد كند قول شما را آيا باز خواهيد گشت گفتند آرے گفتم اما قول شما حكم كردعلي مردمان را در حكم خدا پس تحقيق من مي خوانم بر شما كتاب خداى غالب و بزرگ تحقيق شان نيست كه تحقيق گردانيد خدا حكم خود را در چيزيكه قيمت

عزوجل ان يحكموا فيه الرجال قال الله تعالى يا ايها الذين
امنوا لا تقتلوا الصيد و انتم حرم و من قتله منكم متعمدا فجزاء
مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل منكم الاية فكان من حكم
الله تعالى ان صيره الى الرجال يحكمون فيه لو شاء لحكم فيه
فجاز فيه حكم الرجال انشدكم بالله احكم الرجال في صلاح ذات
البين و حقن دمائهم افضل ام في ارنب قالوا بل هذا افضل و
في المرأة و زوجها و ان خفتم شقاق بينهما فابعثوا حكما من اهله
و حكما من اهلها ان يريدا اصلاحا يوفق الله بينهما الاية فنشدتكم
بالله احكم الرجال في صلاح ذات بينهم و حقن دمائهم افضل من
حكمهم في بضع امرأة اخرجت من هذه قالوا نعم قلت و اما

او ربع درهم است پس حکم کرد خداي غالب و بزرگ اینکه حکم کنند در
ان چیز مردمان گفت خدا تعالي اي انکسانیکه ایمان اوردة نه قتل کنید
شکار را در حالیکه شما احرام بسته اید و انکسی که قتل کرد صید را پس
براو جزاء ان مثل انچیز است که قتل کرد از چهار پایه حکم کند باو
جزاء دو صاحب عدل از شما تا آخر الایه پس بود از حکم خدا تعالي
اینکه کردانید اورا طرف مردمان حکم کنند دراو اگر می خواست خدا
هر ینه حکم مي کرد در او پس درست شد در او حکم مردمان در صلح
کردن درمیان مردم مسلمانان و باز داشتن خون هاي اوشان بهتر است
یا حکم مردم در خرگوش گفتند بلکه ان بهتر است وتحقیق گردانید خدا
حکم را در زن و زوج او و اگر دانید شما ناساز کاری و خلاف درمیان مرد
و زن پس برانگیزانید یک حکم از قوم زوج و یک حکم از قوم زوجه اگر
ارادة دارند باصلاح اوردن کار زوجین ساز کاري افکند خدا درمیان زن و
شوهر تا آخر آیه پس قسم میدهم شما را بخدا ایا حکم مردمان در صلاح
درمیان مسلمانان و باز داشتن خون هاي ایشان بهتر است از حکم ایشان
در نکاح زن که خارج کرد ازین نکاح گفتند خوارج اری گفتم اما قول شما

قوالكم قاتل و لم يسب و لم يغنم افتسبون امكم عايشة تستحلون منها ما تستحلون من غيرها و هي امكم فان قلتم انا نستحل منها ما نستحل من غيرها فقد كفرتم و ان قلتم ليست بامنا فقد كفرتم لان الله تعالى يقول النبي اولى بالمومنين من انفسهم و ازواجه امهاتهم فانتم بين الضلالتين فاتوا منها بمخرج اخرجت من هذه قالوا نعم و اما قوالكم محى نفسه من امير المومنين فانا اتيكم بمن ترضون نشهد ان نبي الله صلعم يوم الحديبية صالح المشركين فقال لعلي رض اكتب يا علي هذا ما صالح عليه محمد رسول الله فلما كتب قالوا لو نعلم انك رسول الله لاطعناك فاكتب محمد بن عبدالله فقال رسول الله صلعم

قتل كرد و نه بندي كرد و نه تاراج ايا پس بندي خاهيد كرد مادر خود عايشه را و حلال ميداريد از او انچيز كه حلال ميداريد از غير او و حال انكه عايشه صديقه مادر شما است پس اگر خواهيد گفت حلال ميداريم از او انچيز كه حلال ميداريم از غير او پس تحقيق كه كافر شديد و اگر خواهيد گفت نيست عايشه رض مادر ما پس تحقيق كه كافر شديد شما براي اينكه تحقيق خدا تعالي مي گويد نبي بهتر است به مومنان از ذات هاي ايشان و زوجه هاى او مادر هاي ايشان اند پس شما درميان دو گمراهى هستيد پس بياريد ازان جواب را ايا بيرون امدم ازين سوال گفتند ارى و اما گفتن شما محو كرد ذات خود را از امير المومنين پس من مي ارم براي شما در جواب انكس را كه راضي شويد شاهدي ميدهم تحقيق نبي خدا (د• خ• ل• ص) روز حديبيه صلح كرد كافران را پس گفت انحضرت براي علي (خ• و) بنويس اي علي اين انچيز است كه صلح كرد بر و محمد پيغمبر خدا پس هرگاه نوشت علي مرتضى گفتند كفار كه اگر دانيم ما كه تحقيق تو پيغمبر خدا هستي نه طعن كنيم ترا پس

امح یا علي رسول الله اللهم انک تعلم اني رسولک امح یا علي و اکتب هذا ما صالح علیه محمد بن عبد الله ـ و الله لرسول الله صلعم خیر من علي و قد محی نفسه و لم یکن محوه ذلک محوا من النبوة اخرجت من هذه قالوا نعم فرجع منهم الفان و خرج سائرهم فقتلوا علی ضلالتهم قتلهم المهاجرون و الانصار *

ذکر الاخبار المؤیدة لما تقدم وصفه

۱۸۸ — حدثنا ابو معویة صالح قال حدثنا عبد الرحمن بن صالح قال حدثنا عمرو بن هاشم الجشني عن محمد بن اسحق عن محمد بن کعب القرظي عن علقمة بن اسحق (ن- قیس) قال قلت لعلي رض تجعل بینک و بین ابن اکلة الاکباد حکما

بنویس محمد پسر عبد الله پس گفت پیغمبر خدا (د- خ- م) محو کن ای علي لفظ رسول الله را ای بار خدا تحقیق تو میداني تحقیق پیغمبر تو ام محو کن ای علي و بنویس این انچیز است که صلح کرد بر او محمد پسر عبد الله و قسم خدا است هرائنه پیغمبر خدا (د- خ- م) بهتر است از علي و حال انکه تحقیق محو کرد الحضرت ذات خود را و نبود این محو از نبوة ایا خارج شدم ازاین اعتراض گفتند اری پس رجوع کرد ازان خوارج دو هزار و خارج شدند باقي اوشان پس قتل کرده شدند برگمراهی خود قتل کردند اوشانرا فرقه مهاجرون و انصار *

این گرخبرهای تائید کننده است برای انچیزکه مقدم شد وصف او

۱۸۸ — حدیث ... ارا ابو معویه صالح گفت ابو معویه حدیث کرد مارا عبدالرحمن پسر صالح گفت عبد الرحمن حدیث کرد مارا عمرو پسر هاشم جشني از محمد پسر اسحاق از محمد پسر کعب قرظی از علقمه پسر اسحاق (ن - قیس) گفت علقمه گفتم علي را (خ- و) ایا میکني میان خود و میان پسر خورنده جگرها حکم را گفت حضرت علي تحقیق من

قال اني كنت كاتب رسول الله صلعم يوم الحديبية فكتبت هذا ما صالح عليه محمد رسول الله [فقالوا لو نعلم] (ن - فقال سهيل لو علمنا) انه رسول الله ما قاتلناه امحها فقلت هو و الله رسول الله و ان رغم انفك لا و الله لا امحوها فقال لي رسول الله صلعم ارني مكانها فاريته فمحاها و قال اما لك مثلها ستاتيها مضطهدا *

۱۸۹ — انبانا احمد بن شعيب قال اخبرنا محمد بن المثني و محمد بن يسار قالا حدثنا شعبة عن ابي اسحاق قال سمعت البراء رض قال لما صالح رسول الله صلعم اهل الحديبية و قال ابن بشار اهل مكة كتب علي كتابا بينهم قال فكتب محمد رسول الله فقال المشركون لاتكتب محمد رسول الله لو كنت رسول الله لم

بودم نویسندهٔ پیغمبر خدا (د- خ- ل- م) روز حدیبیه پس نوشتم این انچیز است که صلح کرد بر ان محمد پیغمبر خدا پس [گفتند اگر دانیم] (ن - گفت سهیل اگر میدانستم) که تحقیق او پیغمبر خدا است نه جنگ کنیم اورا محو کن ان لفظ را پس گفتم انحضرت قسم خدا است پیغمبر خدا است و اگر خاک الود شود بینی تو قسم خدا است نه محو خواهم کرد ان لفظ را پس گفت مرا پیغمبر خدا (د- خ- ل- م) بنما مرا مکان ان لفظ را پس نمائیدم انحضرت را پس محو فرمود آنرا و فرمود اما تحقیق برای تست مثل ان شتاب است که خواهي کرد همین کار را مغلوبا و مقهورا *

۱۸۹ — خبر داد مارا احمد پسر شعیب گفت احمد خبرداد مارا محمد پسر مثنی و محمد پسر یسار گفتند ان هردو حدیث کرد مارا شعبه از ابي اسحاق گفت شنیدم براء را (خ- و) گفت هرگاه صلح کرد پیغمبر خدا (د- خ- ل- م) مردم حدیبیه را و گفت پسر یسار اهل مکه را نوشت علي کتاب را درمیان ایشان گفت پس نوشت محمد رسول الله پس گفت شرکت کنندگان منویس محمد رسول الله اگر بودي تو پیغمبر خدا نه

نقاتلك فقال لعلي رض أمحه فقال ما انا بالذي امحوه فمحاها رسول الله صلعم بيده فصالحهم على ان يدخل هو و اصحابه ثلاثة ايام و لا يدخلونها الا بجلبان السلاح فسألته و قال ابن بشار فسألوه ما جلبان السلاح قال القراب بما فيه *

١٩٥ — حدثنا احمد بن سليمان الرهاوي قال حدثنا عبيد الله بن موسى قال انبانا اسرائيل عن ابي اسحاق عن البراء بن عازب رض قال اعتمر رسول الله صلعم في ذي القعدة فابى اهل مكة ان يدعوه ان يدخل مكة حتى قاضاهم (ن - وصالحهم) على ان يقم (ن - يقيموا) بها ثلثة ايام فلما كتبوا الكتاب كتبوا

جنگ مي كرديم ترا پس گفت انحضرت علي را (خ ۰ و) محو كن اين لفظ رسول الله را پس گفت علي مرتضى من نه آنكس ام كه محو كنم ان لفظ را پس محو كرد انرا پيغمبر خدا (د ۰ خ ۰ ل ۰ م) به دست مبارك خود پس صلح كرد انحضرت مشركان را بر اينكه داخل شود انحضرت و اصحاب او مكه را سه روز و نه داخل شوند انرا مگر به كيسه هاى ساز جنگ پس سوال كردم انحضرت را (و گفت ابن بشار راوى سوال كردند مشركان انحضرت را) چيست جلبان السلاح گفت انحضرت كيسه ها است بانچيز كه درو است *

١٩٥ — حديث كرد مارا احمد پسر سليمان رهاوى گفت احمد حديث كرد مارا عبيد الله پسر موسى گفت عبيد الله خبر داد مارا اسرائيل از ابي اسحاق از براء پسر عازب (خ ۰ و) گفت عمره كرد پيغمبر خدا (د ۰ خ ۰ ل ۰ م) در ماه ذى قعده پس آمد اهل مكه را اينكه بگذارند انحضرت را اينكه داخل شود انحضرت مكه را تا اينكه حكم كرد انحضرت اوشان را بر اينكه قايم شود انحضرت مكه را سه روز پس هرگاه نوشتند مسلمانان

هذا ما قضى عليه محمد رسول الله قالوا لا نقر بها لو نعلم انک رسول الله ما منعناک شيئا و لکن انت محمد بن عبدالله قال انا رسول الله و انا محمد بن عبدالله و قال لعلي امح رسول الله قال لا والله لا امحوا ابدا فاخذ رسول الله صلعم الکتاب فمحاها و ليس يحسن ان يکتب و کتب مکان (رسول الله) (بن عبدالله) و کتب هذا ما قضى عليه محمد بن عبدالله ان لايدخل مکة بالسلاح الا بالسيف في القراب و ان لايخرج من اهلها منها باحد ان اراد ان يتبعه ولايمنع احدا من اصحابه ان اراد ان يقيم فلما دخلها و مضى الاجل اتوا عليا عليه السلام فقالوا قل لصاحبک فليخرج عنا فقد مضى

کتاب را نوشتند اين انچيز است که حکم کرد بر او محمد رسول الله گفتند نه اقرار ميکنم به رسول الله اگر دانيم که تحقيق تو پيغمبر خدا هستي نه منع کنيم ترا چيزی را و لکن تو محمد پسر عبد الله هستي گفت انحضرت من رسول الله ام و من محمد پسر عبد الله ام و گفت انحضرت علي را محو کن لفظ رسول الله را گفت علي (خ • و) قسم خداست نه محو خواهم کرد انرا هميشه پس گرفت پيغمبر خدا (د • خ • ل • ه) کتاب را پس محو کرد اورا و نه خوب بود اينکه به نويسد انحضرت پس نوشت مکان (رسول الله) (پسر عبد الله) را و نوشت اين انچيز است که حکم کرد بر او محمد پسر عبد الله اينکه نه داخل شود انحضرت مکه را به ساز جنگ مگر به شمشير در نيام و اينکه نه خارج شود کسی از اهل مکه به کسی اگر اراده کند انکس اينکه تابع شود انکس را و نه منع کند انحضرت کسي را از اصحاب خود اگر اراده کند انکس اينکه قيام نمايد در مکه پس هرگاه داخل شد انحضرت مکه را و گذشت مدت سه روز آمدند کفار نزد علي براو سلام پس گفتند بگو صاحب خود

الاجل فخرج رسول الله صلعم فتبعته ابنة حمزة ينادي ياعم ياعم فتناولها (ن - فاخذ بيدها) علي رض فاخذها بيده فقال لفاطمة عليها السلام دونك ابنة عمك فحملها فاختصم فيها علي و زيد و جعفر رضي الله عنهم فقال علي انا اخذ و هي ابنة عمي و قال جعفر ابنة عمي و خالتها تحتي و قال زيد ابنة اخي فقضي بها رسول الله صلعم لخالتها و قال الخالة بمنزلة الام ثم قال لعلي رض انت مني و انا منك و قال لجعفر اشبهت خلقي و خلقي و قال لزيد انت اخونا و مولانا فقال علي الا تزوج بنت حمزة فقال انها بنت اخي من الرضاعة * قال ابو عبدالرحمن خالفه يحيى بن ادم قزويني آخر هذا الحديث فروى عن اسرائيل عن

را بايد كه خارج شود از ميان ما پس تحقيق گذشت مدت پس بيرون آمد پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) پس تابع شد انحضرت را دختر حمزة ندا ميكرد اى عمو اى عمو پس رسيد انرا علي (خ• و) پس گرفت اورا علي مرتضى به دست خود پس گفت فاطمه زهرا را بر او سلام نزديك تست دختر عمو تو پس برداشت حضرت فاطمه آنرا پس مناقشه كرد دران دختر علي و زيد و جعفر (خ• و) پس گفت علي من گرفتم او را و اين دختر عمو من است و گفت جعفر دختر عمو من است و خالهٔ او زير من است و گفت زيد دختر برادر منست پس حكم كرد پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) بان دختر كه او براي خاله اوست و فرمود خاله بمنزله مادر است پس تو گفت براى علي (خ• و) تو از من است و من از تو ام و گفت جعفر را مشابه هستي تو پيدايش مرا و خوى مرا و گفت براى زيد تو برادر ما هستي پس گفت علي مرتضى ايا زوج نمى كني دختر حمزة را پس فرمود انحضرت تحقيق او دختر برادر من است از شير دهي • گفت ابو عبد الرحمن خلاف كرد آن حديث را يحيى پسر ادم قزويني اخر اين

ابي اسحاق عن هاني بن هاني و هبيرة بن مريم عن علي رض *

۱۹۱ — انبانا محمد بن عبد الله بن المبارک قال حدثنا يحيى هو ابن ادم قال حدثنا اسرائيل عن ابي اسحاق عن هاني بن هاني و هبيرة بن مريم عن علي رض انهم اختصموا في ابنة حمزة فقضى بها رسول الله صلعم لخالتها و قال ان الخالة ام قلت يا رسول الله الا تزوجها قال انها لايحل لي انها ابنة اخي من الرضاعة قال و قال لي انت مني و انا منک و قال لزيد انت اخونا ومولانا وقال لجعفر اشبهت خلقي وخلقي *هذا اخر الكتاب وصلى الله على سيدنا ومولنا محمد وآله واصحابه اجمعين *

حديث را پس روايت كرد يحيى از اسرائيل از ابي اسحاق از هاني پسر هاني و هبيرة پسر مريم از علي (خ• و) •

۱۹۱ — خبر داد مارا محمد پسر عبد الله پسر مبارک گفت حديث كرد مارا يحيى و او پسر آدم است گفت يحيى حديث كرد مارا اسرائيل از ابي اسحاق از هاني پسر هاني و هبيرة پسر مريم از علي (خ•و) تحقيق اوشان مناقشه كردند در دختر حمزة پس حكم كرد باو پيغمبر خدا (د• خ• ل• س) براى خالهٔ او و فرمود تحقيق خاله مادر است گفتم اى پيغمبر خدا ايا زوج نميكنى فرمود تحقيق او نه حلال است مرا تحقيق او دختر برادر من است از شير دهي گفت علي فرمود انحضرت مرا تو از منست و من از تو ام و گفت براى زيد تو برادر ما هستى و دوست ما هستى و گفت براى جعفر مشابه شدى تو پيدايش مرا و خوى مرا • اين اخر كتاب است ودرود فريسد بر سردار ما و مالک ما كه نام پاك او محمد ست و بر آل او و اصحاب او تمام •

تم الكتاب بعون الموفق الوهاب

